LIBER PRECUM PUBLICARUM,

In usum Ecclesiæ CATHEDRALIS CHRISTI OXON.

OXONIÆ,
Excudebat *Henricus Hall*, Impensis *Richardi Davis*, 1660.

ectum & justitiam custodierit, vita vivet, & non morietur: omnium iniquitatum ejus, quas operatus est, non recordabor, dicit Dominus. Eze. 18.

Iniquitatem meam agnosco, & peccatum meum contra me est semper. Psal. 51.

Averte faciem tuam a peccatis nostris, & omnes iniquitates nostras dele. Psal. 51.

Sacrificium Deo, spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum, Deus, ne contemnas. Psal. 51.

Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, & convertimini ad Dominum Deum vestrum ...

SENTENTIÆ.

I impius egerit pœnitentiam pro omnibus peccatis suis quæ operatus est, & custodierit omnia præcepta mea, & fecerit judicium & justitiam, vitâ vivet, & non morietur: omnium iniquitatum ejus, quas operatus est, non recordabor, dicit Dominus, *Eze.* 18.

Iniquitatem meam agnosco, & peccatum meum contra me est semper, *Ps.* 51,

Averte faciem tuam à peccatis nostris: & omnes iniquitates nostras dele. *Ps.* 51

Sacrificium Deo, spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum, ô Deus, ne contemnas, *Psal.* 51.

Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, & convertimini ad Dominum Deum vestrum, quia benignus & misericors est, patiens & multæ clementiæ, qui se ab inferendo malo contineat, *Joel.* 2.

Tui Domini Dei nostri est misericordia & propitiatio, quia recessimus

ste, et non audivimus vocem Domini Dei nostri, ut ambularemus in lege ejus, *Dan.9.*

Corripe nos Domine, veruntamen in judicio et non in furore tuo, ne fortè ad nihilum redigas nos. *Jer.2.Ps.6.*

Pœnitentiam agite, appropinquat enim regnum cœlorum, *Mat.3.*

Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei, Pater, peccavi in cœlum et coram te; jam non sum dignus vocari filius tuus, *Luc.15.*

Non intres in judicium cum servo tuo, Domine, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens, *Ps.142.*

Si nos peccati expertes esse dicimus, fallimus nos ipsos, nec est in nobis veritas, *1 Joan.1.*

CHarissimi fratres, sacra Scriptura multis in locis nos commonefacit, ut multiplices nostras offensiones, et infinita peccata confiteamur et agnoscamus, nec ullam in conspectu Dei dissimulationem adhibeamus, sed errata quocunque ex genere sint, universa, coram Deo denudemus, animo demisso sinceróque contestemur, ut culpæ tam salutaris agnitio, veniam ex summa Dei

Dei clementia consequatur. Et quanquam peccata nostra semper in oculis Dei collocanda sint, et nobis lamentabiliter commemoranda: tamen hoc in publico cœtu præcipuè fieri debet; in quo primùm nos summas gratias agere convenit, propter uberrimam divini Numinis munificentiam, quæ nos omni genere beneficiorum cumulavit; deinde Dei bonitas excellens prædicanda est, attendendæ sunt sacræ Scripturæ; postremò precibus ardentissimis emendicandum est à Deo quicquid animorúm status aut corporis requirit. Quapropter omnes vos qui præsentes hîc adestis, per Dei nomen obtestor, ut intimi sensus vestri, cum meo conjuncti pariter ad cœlestis clementiæ thronum subvolent, et in hunc qui sequitur sermonem succedatur.

Generalis confessio, ab universa congregatione dicenda, genibus flexis.

OMnipotens et clementissime Pater, tanquam oves perditæ peregrinati sumus, et à viis tuis aberravimus; Inventis et concupiscentiis cordis nostri nimiùm indulsimus; Sacro-

sanctas leges tuas violavimus; Quæ à nobis facienda fuerant omisimus, & quæ facienda non fuerant admisimus; In nobis nulla est salus. Quapropter, ô Domine, propitius esto nobis miserrimis peccatoribus: parce, O Deus, peccata sua confitentibus; misericordiam concede resipiscentibus, juxta promissiones tuas humano generi in Christo Jesu Domino nostro benignissimè revelatas. Amplius etiam concede nobis, O clementissime Pater, propter filium tuum, & Servatorem nostrum Jesum Christum, ut posthàc piè, justè, sobriéque vitam nostram instituamus, ad sanctissimi tui nominis gloriam. Amen.

Absolutio per Ministrum solum pronuncianda.

OMnipotens Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui non vult mortem peccatoris, sed potiùs ut recedat à malis suis moribus & vivat: dedítque potestatem suis Ministris, imò præcipit, ut populo suo pœnitenti absolutionem, remissionémque peccatorum suorum planè annuntiarent, ipse singulis verè pœnitentibus, & sacrosancto

sancto

ſancto Evangelio haud ficte credentibus, condonat, eóſque certiſſimè abſolvit. Rogamus ergo, ut ille nobis veram pœnitentiam largiatur, ſanctúmque ſuum ſpiritum impertiat, ut quod hoc tempore agimus, id illi totum placeat: & reliqua etiam noſtra vita adeò pura ſit in hoc mundo, & ſancta, ut in futuro gaudium conſequamur æternum, per Chriſtum Dominum noſtrum.

Populus reſpondebit, Amen.

Tunc Miniſter ordietur, altâ voce, Orationem Dominicam.

PAter noſter qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ſicut in cœlo, & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodiè. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Amen.

Deinde Miniſter dicet.

DOmine, labia noſtra aperies.

Reſponſio.

Et os noſtrum annunciabit laudem tuā.

Miniſter.

Deus in adjutorium noſtrum intende.

Responsio.

Domine ad adjuvandum nos festina.
Gloria Patri & Filio, & Spiritui sancto: Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen Allelu-ja.

Psal. 95. *Tunc canatur Psalmus sequens.*

VEnite, exulteemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro.

Præoccupemus faciem ejus in confessione: & in Psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, & rex magnus super omnes Deos.

Quia in manu eius sunt fines terræ: et altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud; et siccam manus eius formaverunt.

Venite, adoremus, et procidamus, et ploremus ante Dominum qui fecit nos: quia ipse est Dominus Deus noster, et nos populus pascui eius et oves manus eius.

Hodiè si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in irritatione secundùm diem tentationis in deserto

ubi

Ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt. et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi: et dixi, Semper hi errant corde.

Et isti non cognoverunt vias meas; ut juravi in ira mea, Non introibunt in requiem meam.

Gloria Patri et Filio, et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Canticum D. Ambrosii, & Augustini.

TE Deum laudamus; te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi cœli et universæ potestates;

Tibi Cherubin et Seraphin, incessabili voce proclamant;

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli et terra majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus.

Te Prophetarum laudabilis numerus.

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia;

Patrem immensæ majestatis;

Venerandum tuum, verum, & unicum Filium;

Sanctum quoq; paracletum Spiritum.

Tu Rex Gloriæ, Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dextram Dei sedes, in gloria Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsimus tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum Sanctis tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine: & benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in seculum, & in seculum seculi.

Dignare Domine, die isto, sine peccato nos custodire.

Miſerere noſtri, Domine, miſerere noſtri.

Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos, quemadmodum ſperavimus in te.

In te Domine ſperavi, non confundar in æternum.

Daniel 3. *Aut Hymnus.*

BEnedicite omnia opera Domini Domino, laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino, laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite cœli Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite omnes virtutes Domini Domino, laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite Sol & Luna Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite ſtellæ cœli Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite omnis imber & ros Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite omnis ſpiritus Dei Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite ignis & æſtas Domino:

laudate

laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite frigus et æstas Domino : laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite rores et pruina Domino : laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite gelu et frigus Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite glacies et nives Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite noctes et dies Domino ; laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite lux et tenebræ Domino ; laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite fulgura et nubes Domino ; laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicat terra Dominum ; laudet et superexaltet eum in secula.
Benedicite montes& colles Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite universa germinantia in terra Domino : laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite fontes Domino : laudate et superexaltate eum in sæcula.
Benedicite maria et flumina Domino; laudate et superexaltate eum in secula.
Benedicite cete et omnia quæ moventur in aquis Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.

Bene-

Benedicite omnes volucres cœli Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes bestiæ et pecora Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite filii hominum Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicat Israel Domino; laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite Sacerdotes Domini Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite servi Domini Domino; laudate et supexaltate eum in sæcula.

Benedicite spiritus et animæ justorum Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite sancti et humiles corde Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino; laudate et superexaltate eum in sæcula.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto: Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Deinde sequatur lectio secunda, quâ finitâ, canatur Hymnus Zachariæ.

BEnedictus Dominus Deus Israel: quia visitavit & fecit redemptionem plebi suæ.

Et erexit cornu salutis nobis: in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os Sanctorum, qui à sæculo sunt, prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: & memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum: daturum se nobis.

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati servavimus illi,

In sanctitate et justitia coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu puer Propheta Altissimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini, parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri:

in

in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in secula seculorum. Amen.

Aut Psalmus. 100.

Iubilate Deo, omnis terra: servite Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Populus ejus et oves pascui eius, introite portas eius in confessione, atria ejus in hymnis confitemini illi.

Laudate nomen eius, quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia eius: et usque in generationem et generationem veritas eius. Gloria patri, &c. Sicut erat, &c.

Deinde dicatur, Ministro & Populo stantibus.

Credo in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem cœli & terræ.

Et in Jesum Christum filium eius unicum Dominum nostrum, Qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria virgine, Passus sub Pontio Pilato, Crucifixus, mortuus, et sepultus, Descendit ad inferna, Tertiâ die resurrexit à mortuis, Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis, Inde venturus est iudicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, et vitam æternam. Amen.

Post hæc sequuntur per totum annum, ad Matutinas et Vespertinas, hæ preces, omnium genibus religiose flexis.

Minister.

Dominus vobiscum.

Responsio.

Et cum spirttu tuo.

Minister.

Oremus. Kyrie eleyson, Christe eleyson, Kyrie eleyson.

Deinde à Ministro et tota Ecclesia dicatur altâ voce.

Pater noster qui es in cœlis, &c.

Minister.

Minister erigens se, dicet.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

Responsio.

Et salutare tuum da nobis.

Minister.

Domine salvum fac regem.

Responsio.

Et exaudi nos cum invocamus te.

Minister.

Sacerdotes tui induantur justitiâ,

Responsio.

Et sancti tui exultent.

Minister.

Salvum fac populum tuum Domine.

Responsio

Et benedic Hæreditati tuæ.

Minister.

Da pacem Domine in diebus nostris.

Responsio.

Quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

Minister.

Cor mundum crea in nobis O Deus.

Responsio.

Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à nobis.

Collecta pro pace.

Minister.

Oremus

DEus autor pacis, et amator concordiæ, quem nôsse, vivere; cui servire, regnare est: protege ab omni oppugnatione supplices tuos, ut qui in tua protectione confidimus, nullius hostilitatis arma timeamus, per Christum Dominum nostrum. Amen.

Collecta pro Gratia.

DOmine sancte Pater omnipotens, æterne Deus, qui nos ad principium hujus diei pervenire fecisti, tuâ nos hodiè serva virtute, ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, nec ullum incurramus periculum, sed semper ad tuam justitiam faciendam, omnis nostra actio tuo moderamine dirigatur, per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Symbolum Athanasii.

QUicunque vult salvus esse: ante omnia opus est ut teneat Catholicam fidem.

Quam nisi quisquis integram inviolatámque

olatámque ſervaverit, abſque dubio in æternum peribit.

Fides autem Catholica eſt hæc, ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in unitate veneremur.

Neque confundentes perſonas: neq; ſubſtantiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſona Patris: alia Filii, alia Spiritus ſancti.

Sed patris et filii et ſpiritus ſancti una eſt divinitas; æqualis gloria, coæterna majeſtas.

Qualis Pater, talis Filius: talis ſpiritus ſanctus.

Increatus Pater, increatus Filius: increatus Spiritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Filius: immenſus Spiritus ſanctus.

Æternus Pater, æternus Filius: æternus Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres æterni; ſed unus æternus.

Sicut non tres increati, nec tres immenſi: ſed unus increatus, et unus immenſus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius: omnipotens Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres omnipotentes: ſed unus omnipotens.

Ita

Ita Deus Pater, Deus Filius: Deus Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres dii: ſed unus eſt Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius: Dominus Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres Domini: ſed unus eſt Dominus.

Quia ſicut ſingulatim unamquamq; perſonam Deum ac Dominum confiteri Chriſtianâ veritate compellimur: ita tres Deos aut Dominos dicere, Catholicâ religione prohibemur.

Pater à nullo eſt factus: nec creatus, nec genitus.

Filius à Patre ſolo eſt: non factus, nec creatus, ſed genitus.

Spiritus ſanctus à Patre et Filio eſt: non factus, nec creatus, nec genitus, ſed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres, unus Filius, non tres filii: unus Spiritus ſanctus, non tres ſpiritus ſancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut poſterius, nihil majus aut minus: ſed totæ tres perſonæ coæternæ ſibi ſunt et coæquales.

Ita ut per omnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt: et unitas in trinitate, et

trinitas

trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse: ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem, ut incarnationem quoq; Domini nostri Iesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus et confiteamur: quòd Dominus noster Iesus Christus Dei filius, Deus et homo est.

Deus ex substantia Patris ante sæcula genitus: et homo ex substantia Matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: ex anima rationali et humanâ carne subsistens.

Æqualis Patri secundùm divinitatẽ: minor Patre secundùm humanitatem.

Qui licèt Deus sit et homo: non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione divinitatis in carnem: sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omnino non confusione substantiæ: sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo. ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos, tertia die resurrexit à mortuis.

Ascendit

Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde venturus est judicare vivos & mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: & reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica, quam nisi quisque fideliter, firmitérque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

ORDO VESPERARUM
per totum Annum.

Sacerdos sive Minister dicet.

Pater noster qui es in cœlis, &c.

Deinde.

DOmine, labia nostra aperies.

Responsio.

Et os nostrũ annunciabit laudem tuam.

Minister.

Deus in adjutorium nostrum intende.

Responsio.

Domine

Domine ad adjuvandum nos festina;
Gloria, &c. Sicut, &c.

Allelujah.

Deinde canitur.

Luc. 1.

MAgnificat anima mea Dominum: Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est: et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede: et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum: recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros: Abraham et semini ejus in sæcula. Gloria, etc.

Vel

Vel Psalmus 93.

CAntate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: & brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ: & veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

Jubilate Domino omnis terra: cantate, & exultate, & psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara & voce Psalmi: in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu Regis Domini: moveatur mare & plenitudo ejus, orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia: et populos in æquitate.

Gloria Patri, etc. Sicut erat, etc.

Lectio

Lectio secunda ex novo Testamento: post quam finitam, canatur Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum Domine: secundum verbum tuum, in pace.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum,

Quod parasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium: & gloriam plebis tuæ Israel.

Gloria patri, &c. Sicut erat in principio.

Vel Psal. 67.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus, confite-

ſiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos Deus, Deus noſter, benedicat nos Deus: & metuant eum omnes fines terræ.

Gloria Patri, &c. Sicut erat, &c.

Collecta ſecunda ad Veſperas, pro pace.

DEus à quo ſancta deſideria, recta conſilia, & juſta ſunt opera, da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, Pacem, ut corda noſtra mandatis tuis dedita, & hoſtium ſublatâ formidine, tempora ſint tua protectione tranquilla; per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Collecta tertia pro Dei adjutorio adverſus omnia pericula.

Illumina quæſumus Domine Deus tenebras noſtras, & totius noctis inſidias tu à nobis repelle propitius; per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Amen.

Hæ duæ ſuprà ſcriptæ Collectæ dicuntur ad Veſperas per totum annum, abſque variatione.

Finis Veſpertinarum precum.

SEQUITUR LETANIA *& Supplicationes cantandæ diebus Dominicis, feriis quartis, & sextis, atque aliis temporibus, cùm per Ordinarios ordinatum fuerit.*

PAter de cœlis Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Pater de cœlis Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili redemptor mundi Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili redemptor mundi Deus, miserere nobis, &c.

Spiritus sancte Deus, à Patre, & Filio procedens, miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus sancte Deus, à Patre, & Filio, &c.

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, tres personæ, unus Deus, miserere nobis miseris peccatoribus

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, &c.

Ne memineris Domine iniquitatum nostrarum, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris, parce Domino, parce populo tuo, quem redemisti pretioso sanguine tuo, & ne in perpetuum irascaris nobis.

Parce nobis Domine.

Ab omni peccato malo, et infortunio, ab insidiis Diaboli, ab ira tua, et æterna damnatione:

Libera nos Domine.

A cœcitate cordis, Superbia, Ambitione, Hypocrisi, Ira, Odio, Malitia, et Discordia:

Libera nos Domine.

A fornicatione et aliis omnibus peccatis mortalibus, et à tentationibus carnis mundi et diaboli:

Libera nos Domine.

A fulgure et tempestate, à plaga et pestilentia, fame, bello, latrocinio, et morte subitanea;

Libera nos Domine.

Ab omni seditione, conspiratione, et rebellione, à falsis et hæreticis dogmatibus et Schismate, à duritia cordis, et contemptu verbi et mandati tui:

Libera nos Domine.

Per mysterium sanctæ incarnationis, nativitatis, circumcisionis, baptismi, jejunii, tentationis tuæ:

Libera nos Domine.

Per Agônem et sanguineum sudorem, per crucem et passionem, per pretiosam mortem et sepulturam, per gloriosam

riosam resurrectionem, et ascensionem tuam in cœlos, et adventum Spiritus sancti:

Libera nos Domine.

In tempore tribulationis & prosperitatis nostræ, in hora mortis et in die ju-(dicii:

Libera nos Domine.

Te rogamus, O Deus, nos peccatores exaudias, ut Ecclesiam tuam sanctam Catholicam regere et gubernare digneris.

Te rogamus audi nos.

Ut famulum tuum *Carolum*, Regem et gubernatorem nostrum clementissimum, in vera tui adoratione, in justitia et sanctitate vitæ confirmare, et custodire digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt ejus mentem in tua fide, tui amore et timore, ut semper in te confidat, et ut in omnibus honorem et gloriam tuam quærat et promoveat, dirigere digneris;

Te rogamus audi nos.

Vt eum servare et defendere, et ei victoriam contra omnes hostes suos concedere digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt *Catharinæ* Gratiosissimæ Reginæ

Nostræ, *Mariæ* Reginæ Matri, *Jacobo* Duci Eboracensi, et universæ Regiæ familiæ benedicere et adesse digneris.

Te rogamus audi nos.

Ut Episcopos, Presbyteros, et Diaconos, verâ cognitione & recto intellectu verbi tui illuminare, et ut tam doctrinâ quàm vitâ illud promoveant;

Te rogamus audi nos.

Ut consiliarios regios, et totam Nobilitatem Regni, gratiâ, sapientiâ et intellectu illustrare digneris.

Te rogamus audi nos.

Ut Magistratui nostro benedicere, eiq; gratiam conferre, ut exequatur justitiam, et custodiat veritatem;

Te rogamus audi nos.

Ut populo tuo universo benedicere, eumque servare digneris;

Te rogamus audi nos.

Ut omnibus gentibus unitatem, pacem, et concordiam donare digneris;

Te rogamus audi nos.

Ut mentes nostras ad verum amorem et timorem tui inflammare, et ad mandatorum tuorum observantiam inclinare velis:

Te rogamus audi nos.

Ut

Ut populo incrementum gratiæ, ut verbum tuum humiliter audiat, et puro corde amplectatur, et fructus Spiritus proferat, donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut errantes et deceptos in viam veritatis revocare digneris;

Te rogamus audi nos.

Vt stantes confirmare, imbecilles sustentare, et cadentes erigere, ac Satanam sub pedibus nostris conculcare velis:

Te rogamus audi nos.

Vt defendas, juves, consoleris omnes in periculis, necessitatibus, et molestiis constitutos;

Te rogamus audi nos.

Vt peregrinantibus terrâ marique; parturientibus, ægrotantibus, et infantibus, captivis, et incarceratis succurrere velis;

Te rogamus audi nos.

Vt pupillis et orphanis, viduis, desolatis et oppressis, prospicere digneris;

Te rogamus audi nos.

Vt omnibus hominibus miserearis;

Te rogamus audi nos.

Vt inimicis et persecutoribus nostris ignoscas, et eorum corda ad pœnitentiam convertere velis;

Te rogamus audi nos.

Vt fructus terræ dare et conſervare digneris, ut ſuo tempore piè eis utamur.

Te rogamus audi nos.

Vt veram pœnitentiam et remiſſionem peccatorum nobis largiri, negligentias et ignorantias nobis condonare, gratiam ſancti Spiritus, et emendationem vitæ nobis donare digneris;

Te rogamus audi nos.

Fili Dei, te rogamus audi nos.

Fili Dei te rogamus audi nos.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi;

Dona nobis pacem.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi;

Miſerere nobis.

Chriſte audi nos.

Chriſte audi nos.

Kyrie eleyſon.

Kyrie eleyſon.

Chriſte eleyſon.

Chriſte eleyſon:

Kyrie eleyſon.

Kyrie eleyſon.

Pater-noſter qui es in cœlis, &c.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos à malo.

Domine, non ſecundùm peccata noſtra facias nobis. *Neque*

Neq; secundùm iniquitates nostras retribue nobis.

Oremus.

DEus misericors Pater, qui contritorum non despicis gemitum, et mœrentium non spernis affectum, adesto precibus nostris, quas tibi in angoribus nostris effundimus, eásq; clementer suscipere dignare, ut quicquid contra nos diabolicæ atq; humanæ moliuntur adversationes, ad nihilū redigatur, et consilio tuæ pietatis elidatur, ut nos tui servi, nullis infestationibus læsi, in Ecclesia tua sancta tibi gratias referamus: per Jesum Christum Dominum nostrum.

Exurge Domine, adjuva nos, & libera nos propter nomen tuum.

Deus, auribus nostris audivimus, Patres nostri annuntiaverunt nobis opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Exurge Deus, adjuva nos, & libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri, &c. Sicut erat, &c. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos Christe.

Respice clementer afflictiones nostras.

Aspice dolorem cordis nostri.

Propitius esto peccatis populi tui.

Benigne audi orationes nostras.

O fili David, miserere nobis.

Et nunc & semper dignare exaudire nos, ô Christe.

Christe, exaudi nos: Exaudi nos clementer Domine Jesu Christe.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam.

Sicut speramus in te.

Oremus.

INfirmitates nostras quæsumus Domine benignè respice, & propter gloriam nominis tui, mala omnia, quæ justè pro peccatis nostris meremur, à nobis clementer averte: & præsta, ut in cunctis adversitatibus omnem nostram fiduciam collocemus in misericordia tua, & tibi semper in puritate vitæ servavimus, ad gloriam tui nominis: per unicum mediatorem nostrum & advocatum Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Pro Rege.

O Domine Pater noster cælestis, qui maximus potentissimúsque es Rex

regum

regum & Dominus dominantium, omnium principum solus & unicus moderator & gubernator, qui ab excelso & summo throno tuo omnes mundi incolas intuêris, suppliciter te rogamus, ut Regem nostrum *Carolum*, clementer & benigno vultu respicere digneris, & cum tui sancti Spiritus gratiâ ita adimplere, ut semper ad tuam voluntatem perficiendam deditus, in viis tuis ambulet. Accumula in eum cœlestia tua dona vitam illi felicem & diuturnam largire, ut diu feliciterque regnet, hostes omnes superet suos, & post hanc vitam gloria perfruatur æterna; per Christum Dominum nostrum. Amen.

Pro Regina & Regia sobole.

OMnipotens Deus, fons omnis bonitatis humiliter rogamus ut *Catharina* gratiosissimæ Reginæ nostræ *Mariæ* Reginæ Matri, Jacobo Duci Eboracensi, unà cum reliqua regia familia benedicas, Spiritu tuo Sancto illos imbuas, gratiis cœlestibus locupletes, omni felicitatum genere adornes, cósque tandem ad regnum

immortale

immortale perducas, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

OMnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, prætende super famulos tuos Pontifices & Ministros & super cunctas congregationes illis commissas Spiritum gratiæ salutaris, & ut in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde, per Advocatum & Mediatorem nostrum Iesum Christum. Amen

Precatio Divi Chrysostomi.

Omnipotens sempiterne Deus, qui nobis gratiam dedisti, ut hoc tempore unanimiter congregati, preces nostras ad te offerrimus, quique polliceris, ubi duo vel tres congregati fuerint in tuo nomine, te eorum supplicationes clementer exauditurum, petimus, ut vota & preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum saluti maximè expedire, perficias, & præsta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionem, & in futuro, vitam æternam. Amen.

2 *Corinth.* 13.

GRatia Domini nostri, Jesu Christi, charitas Dei, & communicatio sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis.

Pro Pluvia petenda, tempore necessitatis.

DEus Pater cœlestis, qui per filium tuum unigenitum promisisti universis tuum regnum & ejus justitiam quærentibus omnia huic vitæ necessaria, da nobis quæsimus in hac nostra necessitate, pluviam & imbres tempestivos, ut terræ fructus ad corporis nostri consolationem, tui nominis honorem, recipere possimus, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Pro Aeris serenitate.

Domine Deus, qui propter peccata hominis semel submersisti mundum universum, octo hominibus solum exceptis, et posteà singulari ductus misericordiâ, promisisti illum nunquam penitùs submergendum, supplices

te rogamus, etsi ob iniquitates nostras has pluviæ & aquarum inundationes sumus commeriti, digneris tamen nos ad veram pœnitentiam convertere, & talem nobis tribuere cæli serenitatem, ut terræ fructus tempore opportuno recipiamus, tuóq; hoc supplicio admoniti, vitam nostram emendare discamus, atq; ob tuam in nos clementiam, tuas laudes & honores, in perpetuò celebrare valeamus; per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Tempore Caritatis et Famis.

DEus Pater cœlestis, cujus beneficio pluvia decidit, terra fit frugifera, animantia crescunt, & pisces multiplicantur: intuere quæsumus afflictiones populi tui, & largire, ut hæc penuria caritásq; annonæ, quam nunc justissimè propter peccata nostra patimur, bonitate misericordiæ tuæ vertatur in copiam & abundantiam. Hæc nobis clementissime pater concede, propter amorem Jesu Christi Domini nostri, cui tecum & Sancto Spiritui laus, honor, & gloria in omnem æternitatem. Amen.

Tempore belli.

OMnipotens Deus, Rex regum, et omnium gubernator, cujus potentiæ nulla creatura resistere potest, cui proprium est peccatores punire, et eorum misereri, qui verè agunt pœnitentiam, serva et libera nos suppliciter te petimus, à manu inimicorum: reprime eorum superbiam, minue malitiam, dissipa illorum machinationes et astutias, ut nos tuis armis muniti, semper servemur ab omnibus periculis, ad glorificandum te, qui es unicus victoriæ largitor; propter merita unigeniti filii tui Domini nostri Jesu Christi. Amen.

Tempore pestis, mortalitatis, sive morbi.

OMnipotens Deus, qui tempore Regis David, in ira tua, septuaginta millia hominum peste interfecisti, et tamen tuæ misericordiæ memor, conservasti reliquos, miserere nostri miserorum, qui nunc variis morbis et gravi mortalitate affligimur, ut quemadmodũ angelum tuum à supplicio inferendo cessare jussisti, ita quoque nunc

& hanc pestem à nobis amovere digneris: per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen:

DEus, cui proprium est misereri semper & parcere, suscipe has precationes nostras, ut quos delictorum catena miserè constringit, clementia tuæ misericordiæ liberè absolvat, propter merita Jesu Christi, nostri Mediatoris unici. Amen.

Gratiarum actiones.

1. *Pro pluvia.*

DOmine Deus cœlestis Pater, qui gratiosâ tuâ providentia descendere facis in terram imbrem matutinum & serotinum, ut fructus in usum hominum proferre possit; reverenter tibi gratias agimus, quòd tibi placuerit, in summa nostra necessitate pluviam temporaneam in tuam hæreditatem demitere; quæ arentem eam jam & fatiscentem, ad summum servorum tuorum solatium, & nominis tui gloriam gratiosè refecisti, per miserationes Jesu Christi Domini nostri. Amen.

2. *Pro*

2. *Pro aëris serenitate.*

DOmine Deus noster, qui justissimè nos per nuperam hanc pluviarum & undarum plagam humiliasti; & tamen ex summa tua miserecordia animas nostras languentes tempestiva serenitate & aëris mutatione refocillasti: laudamus & glorificamus nomen tuum pro hac tua immensa bonitate; tuamq; miserecordiam semper prædicabimus a generatione in generationem, per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

3. *Pro rerum plenitudine et abundantia.*

PAter miserecordiarum, qui ex infinita tua bonitate, humiles & devotas supplicationes Ecclesiæ tuæ exaudisti; & caritatem & inopiam nostram, in copiā & abundantiam clementer convertisti; pro tā singulari benignitate gratias tibi, quas mentes nostræ capere possunt, maximas agimus, simul obsecrantes, ut hanc nobis felicitatem velis esse diuturnam, ut terra nostra reddat proventum suum, ad tuam gloriam & nostram consolationē, per Iesum Christū Dominum nostrum. Amen.

4. *Pro pace & victoria.*

OMnipotens & æterne Deus, qui servis tuis pro fortissimo munimento esse soles, adversus faciem inimicorum suorum, immensas tibi laudes & gratias agimus, quòd ab ingentibus periculis, quibus hostes nos implicarant, potenter liberaveris: Tuæ solius bonitati ascribimus, quòd non objecti fuerimus tanquam præda illorum dentibus; humiliter supplicantes, ut misericordiam hanc tuam nobis perpetuò continuatam velis; quo totus orbis intelligat, te nobis salvatorem & potentem vindicem semper adesse, per Iesum Christum Dominum Nostrum. Amen.

5. *Pro liberatione à peste, vel morbida aliqua contagione.*

O Domine Deus, qui pro peccatis nostris nos vulnerasti, et pro transgressionibus, nuperâ hac horrenda tua, & tremenda visitatione consumpsisti; & nunc tamen in medio Judicii, misericordiæ memor animas nostras è mortis faucibus eripuisti: Nosmet ipsos paternæ

paternæ tuæ bonitati totos offerimus, animas nempe nostras et corpora à te redempta in hostiam viventem, semper laudantes et magnificantes misericordias tuas in medio congregationis tuæ, per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Vel sic.

SVpplices agnoscimus, O misericors pater, quòd omnia judicia quæ in lege tua justissima denunciantur, in capita nostra meritissimè devolvenda fuerunt, propter multiplices transgressiones et duritiem cordium nostrorum; Veruntamen quia ex visceribus miserationum tuarum, humiliationem nostram exilem licèt et indignam respicere, et luem hanc tabificam, qua nuper afflicti sumus clementer avertere, nósque pristinæ sanitati, et vocem exultationis ac lætitiæ domibus nostris restituere dignatus es: laudum propterea sacrificia et gratiarum actionis Divinæ tuæ Majestati offerimus; gloriam tui nominis perpetuò celebrantes, et tuam in nos salutem et providentiam semper collaudantes, per Iesum Christum Dominum nostrum.

Oratio pro Ecclesia Catholica. &c.

O Deus creator ac conservator humani generis, supplices te rogamus pro omnibus cujuscunque sortis ac ordinis hominibus, ut digneris illis vias tuas notas facere, et salutem tuam cunctis gentibus. Potissimum verò preces nostras tibi offerimus, pro fœlici statu Ecclesiæ Catholicæ, ut Sancti tui Spiritus gratiâ et auspiciis ita dirigatur et administretur, ut omnes qui se Christianos dici volunt, in viam veritatis ducantur et fidem retineant, in unitate Spiritûs, in vinculo pacis, et Sanctitate vitæ. Denique paternæ tuæ curæ commendamus, omnes quoquo modo afflictos, animò dejectos, et corpore vel re laborantes, ut iis prout singulorum conditio postulat, solatium et auxilium præbere digneris, concedendo illis sub calamitatibus patientiam, et è miseriis felicem exitum. Hæc omnia precamur propter merita Iesu Christi. Amen.

OMnipotens Deus bonorum omnium largitor, qui ex divina tua

tua providentia, varia in Ecclesia tuæ dona multiplici ordine instituisti, supplices rogamus ut gratiam tuam iis omnibus elargiaris, qui inibi ad ministorium munúsve aliquod, aliquando vocabuntur: eósque doctrinæ tuæ veritate. et vitæ integritate exornes, ut in conspectu tuo procurationem susceptam. sincerè et fideliter obeant, ad magni tui nominis Gloriam, et Sanctæ tuæ Ecclesiæ commodum, per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

OMnipotens Deus Pater omnis miserecordiæ nos indignissimi servi tui humillimè et ex animo gratias agimus pro bonitate tua erga nos et universum humanum genus, benedicimus tibi pro creatione nostra, conservatione et omnibus hujus vitæ bonis, presertim verò pro amore tuo nunquam satis æstimando quo mundum redimere dignatus es per Dominum nostrum Iesum Christũ, insuper pro gratiæ præsidiis et spe gloriæ. Teque rogamus ut debito benificiorum tuorum sensu, ita corda nostra afficias, ut exinde nos sincerè grati laudes tuas

non

non modo labiis nostris verùm & in vita celebremus, dum cultui tuo nos totos devovemus, et coram te in sanctitate vitæ, et justitia omnibus diebus vitæ nostræ jugiter ambulamus, per Jesum Christum Dominum nostrum, cui tecum et Spiritui sancto, sit omnis honor & Gloria in æterna sæcula. Amen.

ADesto supplicationibus nostris misericors Deus, et viam famulorum tuorum, in salutis tuæ prosperitate dispone, ut inter omnes hujus vitæ varietates et casus tuo semper protegantur beneficentissimo, et prompto auxilio, per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

DIrigere, et sanctificare, et regere dignare Domine Sancte pater omnipotens æterne Deus, corda et corpora nostra in lege tua, et operibus mandatorum tuorum, ut hîc et in æternum, te auxiliante semper sani corpore, salvi animo simus, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

ACtiones nostras quæsumus Domine aspirando præveni, et adjvando prosequere, ut in omnibus nostris actionibus susceptis, continuatis, et in te finitis, sacrosanctum nomen tuum, glorificemus, & tandem tua benignitate gaudiis perfruamur æternis, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

OMnipotens Deus, qui promisisti te auditurum preces eorum qui in nomine filii tui postulant: aures tuas clementer precibus nostris accommoda, & præsta, ut quæ pro voluntate tua fideliter à te petimus efficaciter consequamur, ad nostram necessitatem sublevandam, et gloriam tuam promovendam per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

LIBER PSALMORVM.

Psal. 1.

BEatus vir ille qui nec ambulavit in consilio impiorum, nec in via peccatorum stetit, nec in consessu irrisorum sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, inque lege ejus meditabitur die ac nocte.

Erit hic veluti arbor plantata secus rivos aquarum quæ fructum suum suo reddit tempore, cujus folium non defluit: & quodcunque ediderit prosperè cadet.

Non sic impii, sed tanquam quisquiliæ, quas dispellit ventus.

Idcirco non surgent impii in judicio, neq; peccatores in cœtu justorū.

Quoniam novit dominus viam justorum, via autem impiorum peribit.

Psal. 2.

QVare cum tumultu Gentes cōcurrunt, & Populi inane meditantur?

Concursant reges terræ, & principes unâ consultant adversus Dominum & adversus Christum ejus.

Rumpamus vincula eorum, & lora eorum à nobis abjiciamus.

Qui sedet in cœlis ridet, Dominus subsannabit eos.

Tum loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo terrebit eos.

Ego vero constitui regem meum super Sion montem meum Sanctū.

Recensebo decretum, Dominus dixit ad me. Filius meus es tu, ego hodiè genui te.

Postula à me, dabóque Gentes, ut sint hæreditas tua: & terminos terræ, ut sint possessio tua.

Sceptro ferreo confringes eos, veluti vasa figulina comminues eos.

Nunc ergo sapite, ô reges, erudimini judices terræ,

Servite Domino in timore, & exultate cum tremore.

Osculamini Filium, ne irascatur, & pereatis à via, cùm repentè exarserit furor ejus: beati omnes qui sperant in eo.

Psal.

Psal. 3.

Oda seu carmen Davidis, quum fugeret metu Absalom filii sui.

QVam multi sunt, ô Domine, hostes mei? quam multi qui adversus me insurgunt?

Multi dicunt animæ meæ, Nulla est isti salus in Deo. Sela.

At tu Domine clypeus es pro me, gloria mea, quique caput meum extollis.

Voce mea ad Dominum clamabo, & respondebit mihi de monte sancto suo. Sela.

Ego jacui & dormivi, atque evigilavi, quoniam Dominus me suffulcit.

Non metuo à decem millibus populi qui circunquaque me obsident.

Exurge Domine serva me.

Deus meus quoniam percussisti omnes hostes meos in maxillam, dentes impiorum contrivisti,

Domini est salus, super populum tuum benedictio tua. Sela.

Psal. 4.

Carmen Davidis præfecto cantorum ad instrumentum musica.

O Deus justitia mea, qui me exaudis ad te clamantem, & in angustiis constitutum in latitudinem educis, miserere mei, & exaudi orationem meam.

O viri quousque gloriam meam ad ignominiam? quousque diligetis vanitatem, & quæretis mendacium? Sela.

Et scitote quòd Dominus se legerit sibi bonum, Dominus exaudiet quum clamavero ad eum.

Contremiscite, & ne peccetis, cogitate in corde vestro in cabili vestro, & silere. Sela.

Sacrificate sacrificia justitiæ, & sperate in Domino.

Multi dicunt Quis det bona videre? leva signum super nos, nempe lucem vultus tui ô Domine.

Dedisti lætitiam in corde meo, à tempore quo frumentum eorum atque mustum eorum aucta sunt,

In

In pace simul jacebo & dormiam, quoniam tu Domine solus es qui me in tuto collocas.

Psal. 5.

Carmen Davidis lyricum præfecto cantorum.

AVscultа verbis meis ô Domine, murmur meum intellige.

Attende vocem clamoris mei rex meus & Deus meus, quoniam ad te orabo.

O Domine manè audies vocem meam, quia manè accommodabo me tibi, & speculabor.

Quoniam tu non es Deus cui placeat impietas, non habitabit tecum malitia.

Non consistent coram oculis tuis insani, tu odisti omnes qui operantur iniquitatem.

Perdes eos qui loquuntur mendacium, virum sanguinarium & fraudulentum aversatur Dominus.

Ego autem fretus multitudine bonitatis tuæ ingrediar domum tuum, adorabo ad templum sanctum tuam in

in timore tuo.

Domine duc me in justitia tua propter adversarios meos, & muni coram me viam tuam.

Quoniam nihil recti est in ore ejus, intimum eorum corruptiones, guttur eorum sepulchrum apertum, linguâ suâ blandiuntur.

Perage eos reos ô Deus, cadant à consiliis suis, propter multitudinem scelerum suorum propelle eos: nam rebelles in te fuerunt.

Et lætentur omnes qui in te fidunt, perpetuò vocibus lætis perstrepent, te eos protegente, exultabunt in te qui diligunt nomen tuum.

Quoniam tu benedices justo ô Domine, veluti lancea cinget eum bona voluntas tua.

Psal. 6.

Carmen Davidis præfecto cantorum ad instrumenta musica in octavâ.

DOmine ne in furore tuo me arguas, neque in æstu tuo me castiges.

Miserere mei Domine, quoniam debilis

debilis ſum: ſana me domine, quoniam contra me fracta ſunt oſſa mea.

Sed & anima mea territa eſt vehementer, & tu Domine quouſque?

Redi Domine, eripe animam meã propter bonitatem tuam ſerva me.

Quoniam non eſt memoria tui in morte, in ſepulchro quis te celebret?

Defatigatus ſum in gemitu meo, fluctuare facio tota nocte lectum meum, lachryma mea grabbatum meum liquefacio.

Corroſa eſt facies mea præ indignatione, atque vetuſta facta eſt propter omnes hoſtes meos.

Diſcedite à me quotquot operamini iniquitatem: quoniam Dominus exaudivit vocem fletûs mei.

Audivit Dominus ſupplicationem meam, Dominus orationem meam ſuſcepit.

Pudefient igitur & conſternabuntur valdè cuncti hoſtes mei, vertentur & ſubitò pudefient.

Pſal. 7.

Arcanum Davidis, quod cecinit Domino de negotiis Chus filii Iemini.

DOmine Deus meus in te confisus sum, serva me ab omnibus qui me persequuntur, & eripe me.

Ne corripiat iste tanquam leo animam meam, dilaceret nemine eripiente.

Domine Deus meus si istud commisi, si est perversitas in manibus meis.

Si ei qui mihi pacis fœdere junctus fuit, malum rependi, imò si destitui infestantem me absque causa.

Persequatur hostis animam meam, & assequatur, & conculcet in terram vitam meam, & deducat gloriam meam in pulverem. Sela.

Exurge Domine in furore tuo, exaltare in commotionibus hostium meorum, & excitare ad me judicio quod præcepisti.

Et cœtus populorum te circunstet, hujusque rei gratia in altum revertere.

Dominus judicet populos, me quoque judica, ô Domine, secundùm justitiam meam, & integritatem meam quæ est in me.

Cesset

Cesset quæso malitia impiorum, justumq; dirige, explorator cordium & renum ô Deus juste.

Clypeus meus in Deo est, servatore eorum qui candido sunt pectore.

Deus judex justus est, & Deus commovetur indignatione per singulos dies.

Si non conversus fuerit, sed expolierit gladium suum, arcum suum tetenderit, & instruxerit eum:

Et paraverit sibi jacula lethifera, sagittas suas ardentes fabricatus fuerit.

En parturiet vanitatem: nam concepit molestiam, & pariet mendacium:

Foveam excidit & effodit eam: & incidit in foveam quam fecit.

Ærumna quam mihi intendit, recidet in caput ejus, & violentia ejus, in verticem ipsius recumbet.

Celebrabo Dominum secundùm justitiam ejus, & canam nomini Domini altissimi.

Psal. 8.

Carmen Davidis de torcularibus, præfecto cantorum.

DOmine Dominus noſter, quàm magnificum eſt nomen tuum in univerſa terra, ut des laudem tuam ſupra cœlos.

Ex ore infantium & lactantium fundâſti robur propter inimicos tuos, ut retundas hoſtem, & ſeſe vindicantem.

Equidem ſuſpiciam cælos tuos opus digitorum tuorum, lunam & ſtellas, quas tu præparâſti.

Ecquid eſt homo mortalis, ut memoriam ejus habeas, & filius hominis, ut eum inviſas?

Paululum ſiquidem eſt quo Deo inferiorem illum feciſti, tantâ cum gloria & decore cinxiſti.

Dominum eum operum, quæ manus tuæ paraverunt, conſtituiſti, cuncta ejus pedibus ſubdidiſti:

Greges & armenta univerſa, etiam feras ſylveſtres.

Volucres quæ in aere, & piſces qui in

in mari verſantur, & quicquid per maris itinera tranſit.

Domine Dominus noſter, quàm magnificum eſt nomen tuum in univerſa terra?

Pſal. 9.

Carmen Davidis ad erudiendum puellarum chorum præfecto cantorũ.

CElebrabo Dominum in toto corde meo, omnia admiranda opera tua narrabo.

Lætabor & exultabo in te, canam nomini tuo, ô Supreme:

Dum agentur hoſtes mei retrorſum, impingent, & à facie tua peribunt.

Quoniam tu judicium meum & litem meam judicâſti, ſediſti pro tribunali judex juſte.

Increpuiſti gentes, perdidiſti impium, nomen eorum aboleviſti in ſempiternum.

Vaſtitates, ô hoſtis, in univerſum, finem habent: urbes excidiſti, periit memoria eorum cum ipſis.

At

At Dominus perpetuò regnat, paravit tribunal ſuum ad judicium:

Et is judicabit orbem in juſtitia, & populis ex æquitate jus dicet.

Aſylum erit Dominus oppreſſo, aſylum inquam temporibus afflictis.

Te nitentur qui noverunt nomen tuum: non enim deſeris, ô Domine, eos qui te ſtudioſe quærunt.

Canite Domino qui habitat in Sion, annuntiate in populis conſilia ejus.

Quoniam requirens ſanguines, memor eorum erit, neque obliviſcitur clamoris afflictorum.

Miſerere mei Domine, reſpice afflictionem meam quam ab iis qui me odio habent perfero, attollite me de portis mortis:

Ut narrem omnes laudes tuas in portis filiæ Sion: exultabo in ſalute tua.

Defixæ ſunt Gentes in foveâ quã pararunt, reti quod abſconderunt irretitus eſt pes eorum.

No-

Notus factus est Dominus judicium faciens, in opere manuum suarum irretitus est impius. Higaion: Sela.

Relabentur impii ad inferos, omnes gentes quæ obliviscuntur Dei.

Neque enim perpetuò oblivioni dabitur inops, neque vana semper erit expectatio afflictorum.

Exurge Domine, ne prævaleat mortalis, judicentur Gentes in conspectu tuo.

Præfice illis magistrum, ô Domine, discant Gentes se mortales esse. Sela.

Psal. 10.

Secundùm Hebræos hic incipit decimus psalmus.

CUr tam procul absistis ô Domine? cur abscondis te tempore quo affligimur?

In insolentia impii ardet afflictus: comprehendantur in sceleratis consiliis quæ cogitant.

Quoniam laudat impium pro

desiderio animi sui, avarum beatum dicit, blasphemat Dominum.

Impius in altitudine nasi sui nil pensi habet, in omnibus sceleratis cogitationibus suis non est Deus.

Instituta ejus cruciatum afferunt, idque omni tempore: alté sublata sunt è conspectu ejus judicia tua, in omnes adversarios suos efflat.

Dicit corde suo, non nutabo: quia per secula ero absque incommodo.

Os ejus perjurio, dolis & usura scatet, sub lingua ejus afflictio & vanitas.

Sedet in atriis insidians, clám trucidat innocentem, oculi ejus ad inopum turbam intenti sunt.

Insidiatur in occulto quemadmodum leo in lustro suo, insidias struit, ut corripiat afflictum: afflictum inquam corripiat, dum in rete suum pertraxerit.

Conteritur, opprimitur, ac cadit viribus ejus miserorum turba.

Dixit in corde suo, Deus oblitus est, avertit faciem suam ne unquam

quam videat.

Exurge ô Domine Deus, attolle manum tuam, afflictorum ne obliviſcaris.

Cur enim impius blaſphemaret Deum, diceretque in corde ſuo, te non requiſiturum?

At vidiſti, etenim tu afflictionem & indignationem intueris, ut des manibus tuis: tibi miſerorum turba ſe committit, qui pupillo ſoles eſſe adjutor.

Contere brachium impii, malumque cum impietate ejus inquires, nec invenies.

Dominus rex in ſempiternum & ultra, Gentes de terra ejus interierunt.

Vota pauperum audiviſti Domine, tu diriges cor eorum, auris tua illos attendet.

Ut vindices pupillum & attritum: ne ultrà mortalis prognatus è terra graſſetur.

Pſal. 11.

Davi-

Davidis carmen præfecto cantorũ.

IN Domino ſperavi: quomodo dícitis animæ meæ, devola è monte veſtro ceu volucris?

Nam ecce impii tetenderunt arcum, aptârunt ſagittas ſuas ad nervum, ut integros corde in caligine jaculentur.

Quoniam retia fracta ſunt, juſtus quid fecit?

Dominus in ſacroſancta regia ſua Domini ſolium in cælis eſt, oculi ejus inſpiciunt, palpebræ ejus filios hominum explorant.

Dominus probat juſtum: impium autem & víolentiæ amantem odit animus ejus.

Pluet ſuper impios laqueos ignem & ſulphur, ventum tempeſtuoſum ardentem: hæc ſors calicis illorum.

Quoniam juſtus Dominus juſtitiás diligit, rectum vultu ſuo intuetur.

Pſal. 12.

Carmen Davidis præfecto cantorum ad octavam.

Serva

SErva Domine, quoniam deeſt beneficus, quia veraces ac fideles inter mortales defierunt.

Vana loquuntur quiſq; cum proximo ſuo, labio blando: at corde duplici ac diverſo loquuntur.

Excindet Dominus omnia labia falſo blandiloqua, linguam grandiloquam.

Qui dicunt, Linguis noſtris perrumpemus: labia noſtra nobiſcum ſunt, quis Dominus noſter?

Propter vaſtitatem afflictorum, propter gemitum inopum nunc exurgam, dicit Dominus, ſalutiq; reſtituam, & reſpirare eum faciam.

Eloquia Domini eloquia munda, ut argentum excoctum in catino terreo ſepties depuratum.

Tu Domine ſerva illos, cuſtodi hũc à generatione iſta in ſempiternum.

Circumquaque enim oberant impii, quam evehuntur qui inter homines perditiſſimi ſunt.

Pſal. 13.

Præfecto cantorum carmen Davidis.

Quouſq;

QUousq; oblivisceris mei, ô Domine? num perpetuo? quousq; faciem tuam à me abscondis?

Quousque volutabo consilia in animo meo, laborem quotidiè in corde meo? quousq; superior me erit hostis meus?

Respice, responde mihi Domine Deus meus, illumina oculos meos, ne in morte obdormiam.

Ne dicat hostis meus, Prævalui ei: ne gestiant qui me infestant, si nutavero.

At ego tuâ bonitate nitor, hinc exultat cor meum tua salute: cãtabo Domino, quoniam rependit mihi.

Psal. 14.

Davidis præfecto cantorum.

DIxit stolidus in corde suo, non est Deus, corrupta & abominanda studia sectantur, nemo est qui quod bonum sit faciat.

Dominus è cælis super filios hominum prospexit, ut videret num esset qui aut saperet, aut studiosus Dei esset.

Sed

Sed cuncti defecerunt, omnes pariter corrupti erant, nullus erat qui quod bonú est faceret, ne unus quidē.

An non cognoverunt? omnes facinorosi devorant populum meum, ac si panem vorarent, Dominum non invocant.

Illic pavore consternabuntur: nam Deus est in natione justorum.

Consilium afflicti pudefacitis, quòd Dominus sit spes ejus.

O utinam è Sion salus contingat Israeli, ut Dominus reducat captivitatem populi sui, ut lætetur Iacob, gaudeatq; Israel.

Psal. 15.

Carmen Davidis.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? quia in monte tuo sancto requiescet?

Qui ambulat integer, & quod justum est operatur, quique in corde suo veritatem loquitur.

Non obtrectat lingua sua, nec malefacit proximo suo, nec sustinet probro indignè affici vicinum suum.

Con-

Contemptus est in oculis ejus reprobus, eos autem qui Dominum timent, honorat: quodque juraverit, etiam si id damnosum sibi fuerit, non mutat.

Pecuniam suam non exponit ad fœnus, munus adversus innocentem nullum accipit: qui his rebus studuerit, is in æternum nunquam nutabit.

Psal. 16.

Insigne aureolum Davidis.

SErva me Deus, quoniam in te speravi.

Dixisti ô anima mea Domino, Dominus meus es tu, bonum meum nihil ad te.

Sanctis qui in terrá sunt, & præclaris, iis toto animo delector.

Multiplicent sanè idola sua cupidè sectentur alienũ, ego tamen non libabo libamina eorum quæ sunt de sanguine, neque assumam nomina eorum in labia mea.

Dominus est portio partis meæ, & calicis mei, tu sortem meam sustines.

Funi,

Funiculi menſorii ceciderunt mihi in amœnis locis, quin inſignis mihi hæreditas obvenit.

Laudabo Dominum qui mihi conſuluit, ſed & renes mei me noctu erudiunt.

Propono mihi Dominum perpetuò à dextris enim mihi eſt, ne nutem.

Propterea gaudebit cor meum, & exultabit lingua mea: quin & caro mea in tuto quieſcet.

Neque enim deſeres animam meam apud ſepulchrum, neque permittes ut beneficus tuus videat foveam.

Oſtendes mihi ſemitam vitæ, ſatietas gaudiorum in conſpectu tuo eſt, jucunditates in dextra tua perpetuo.

Pſal. 17.

Precatio Davidis.

AUdi Domine juſtitiam, attende clamorem meum, auſculta precationi meæ de labiis minime doloſis prodeunti.

Prodeat à conſpectu tuo judicium meum,

meum, oculi tui quæ recta ſunt expendant.

Exploraſti cor meum, inviſiſti nocte, excoxiſti me, nihil deprehendiſti: cogitationes meæ os meum non ſunt rranſgreſſæ.

Ego in humanis negotiis propter verbum labiorum tuorum cavi ſemitas graſſatoris.

Firma greſſus meos in orbitis tuis ne pedes mei nutent.

Ego te invoco, nam ſoles mihi annuere ô Deus: præbe aurem tuam mihi, exaudi ſermonem meum.

Inſigniter oſtende mihi bonitatem tuam, tu qui ſervas dextera tua ſperantes in te ab iis qui inſurgunt.

Cuſtodi me ut oculi pupillam, ſub umbra alarum tuarũ me abſconde.

Ab impiis qui me devaſtare ſolent, ab hoſtibus meis qui animam meam circunvallant.

Pinguedine ſua concluſerunt, ore ſuo faſtuoſa loquuntur.

Modò itinera noſtra obſident, oculos ſuos intendunt, ut tendant in terra.

Ut

Ut leo est qui prædæ inhiat & sicut leunculus qui in lustro latitat.

Surge Domine, anteverte illum, dejice illum, libera animam meam ab impio, qui gladius tuus est.

A mortalibus istis, qui manus tuæ sunt, ô Domine à mortalibus huic seculo addictis, qui partem suam in hac vita expetunt, & de tuo penu imples ventrem eorum, ut satis habeant filii eorum, sitq; quod nepotibus suis relinquant.

At ego in justitia contemplabor faciem tuam, satiabor quum evigilavero, specie tua.

Psal. 18.

Carmen præfecto cantorum, servi Domini, Davidis, qui loquutus est Domino verba carminis hujus, eo die quo liberavit eum Dominus de manu cunctorum inimicorum ejus, de manu Saulis. Et dixit.

EX intimis visceribus diligam te ô Domine robur meum.

Dominus petra mea, propugnaculum meum, & ereptor meus:

Deus meus rupes mea, illo nitar, clypeus meus, & cornu ſalutis meæ, arx mea.

Dominum laude dignum invocabo & ab inimicis meis ſervabor.

Circundederant me funes mortis, & torrentes quidam hominum perditorum terruerant me.

Circumcinxerant me funes inferorum, laquei mortis anteverterāt me.

Dum itaq; angebar, invocabam Dominū, & ad Deum meum clamabam, & exaudivit de templo ſuo vocem meam, ut primùm clamor meus ad aures ejus pervenit.

Commovebatur ac contremiſcebat terra, fundamenta montium concutiebantur & conquaſſabantur, quoniam ipſe iraſcebatur.

Aſcendebat fumus è naribus ipſius, & vorans ignis ex ore ejus, ita ut de eo carbones incenderentur.

Flectebat cælos atq; deſcendebat, ſub pedibus ejus caligo.

Vehebatur ſuper cherub, ac volabat latus ſuper alas venti.

Circunquàq; juxta ſe tenebras poſue-

ſuerat latibulo ſuo inſtar tabernaculorú, aquas atratas, dēſiſſimas nubes.

De fulgore qui coram eo erat, nubes ejus pertranſierunt, grando & carbones igniti.

Tonabat è cælis Dominus, & altiſſimus edebat vocem ſuam, grandinem atq; carbones ignitos.

Sagittas ſuas ejaculabatur, disjiciebatq; eos: & fulgura multa quibus conſternatos eos reddidit.

Tum apparebant profundiſſima aquarum receptacula, retegebantur orbis fundamenta ab increpatione tua Domine, à reſpiratione flatus naſi tui.

E ſublimi demiſſa manu arripiebat me, atque ex aquis vehementibus extrahebat.

Eripiebat me ab hoſtibus potentibus, de oſoribus meis qui me ſuperiores erant,

Qui me tempore calamitatis meæ præverterant: at Dominus fuit mihi fulcrum.

Educebat me in locum ſpatioſum, eripiebat me: favebat enim mihi.

Rependebat mihi Dominus juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum mihi retribuebat.

Observaveram enim vias Domini, neque impiè à Deo meo defeceram;

Coram me enim cuncta ejus instituta teneo, & mores ejus à me non abjicio.

Integrè & candidè versor coram illo, & servo me ne quid pravi designem.

Rependit itaque mihi Dominus juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum quæ fuit coram oculis ejus.

Qui bonitati studet, ei benignè facis: & erga virum simpliciter integrum, integrum te exhibes.

Cum candido candidè agis: cum eo vero qui pravus & incurvus incedit, tu quoque perversè incedes.

Etenim populum afflictum tu servas, & oculos sublimes deprimis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Dominus Deus meus tenebras meas illustrat.

Quoniam in te militares cuneos

per-

perrumpo, & in Deo meo murum transilio.

Via Dei integra est, eloquium Domini repurgatum: scutum est omnium in se sperantium.

Quis enim Deus præter Dominum? aut quis est petra præter Deum nostrum?

Deus est qui me instruit heroica virtute, & viam meam expeditam facit.

Pedes meos pares facit pedibus cervarum, & in editis meis me collocat.

Instruit manus meas ad pugnam: datq; ut arcum chalybeum brachiis meis confringam.

Tu protendis mihi clypeum salutis tuæ, dextera tua suffulcit me, & ex mãsuetudine tua augustũ me reddis.

Dilatas passum meum subtus me, ne vertebræ meæ vacillent.

Persequebar inimicos meos, & assequebar eos: nec revertebar donec eos internecioni darem.

Concido eos quo minus surgere possint, cadantq; subtus pedes meos.

Inſtruis me ad bellum virtute heroica, proſternis ſub me quotquot contra me inſurgunt.

Efficis ut terga vertant mihi hoſtes mei, & ut perdam oſores meos.

Clamabant, nec erat ſervator: ad Dominum, nec reſpondit eis.

Contundo eos ut pulverem ante ventum, ut lutum platearum eos cõminuo.

Tu eripis me de cõtentionibus populi, & conſtituis me caput Gentiũ: populus quem non novi ſervit mihi.

Mox ut auribus percipiebant, obſequebantur mihi, filii exteri mendaciter ſe mihi ſubjiciebant.

Alienigenæ marceſcebant, pavebantq; in penetralibus ſuis.

Vivat Dominus, & laudetur qui eſt petra mea, altus vehatur Deus ſalutis meæ.

Deus eſt qui donat ut ulciſcar me, & ſubjicit mihi populos.

Qui educit me ex hoſtibus meis, tu ô Domine in ſublime ducis me ab his qui cõtra me inſurgunt, ab eo viro qui mihi vim & injuriam intentat eripis me.

Hanc ob causam celebrabo te in Gentibus ô Domine, & nomini tuo canam,

Propter magnitudinem salutis quâ regem tuum ditas, & beneficiis prosequeris christum tuum Davidem, & semen ejus in perpetuum.

Psal. 19.

Carmen Davidis præfecto cantorii.

Cæli enarrant gloriam Dei: & extensio, opus manuum ejus annuntiat.

Dies diei succedens eloquitur sermonem, & nox nocti indicat scientiam.

Non est illius sermo, non verba, neque auditur vox eorum:

In omnem tamen terram exivit regula eorum, & in fines orbis terræ, verba eorum: soli posuit tentorium in eis.

Et is velut sponsus ex umbraculo suo prodit, lætus velut heros quispiam ad decurrendam viam.

Ab extremo cælorum egressus ejus, recursus ejus usq; ad extrema eorum

rum, nec est qui se ab æstu illius abscondat.

Lex Domini integra est, convertens animam: testimonium Domini verum, imperitis sapientiam suppeditans.

Decreta Domini recta sunt, cor exhilarantia: præceptum Domini repurgatum, illuminans oculos.

Timor Domini mundus, perstans perpetuò: judicia Domini vera, simulque justa:

Magis expetibilia quàm sit aurum vel præstantissimum atq; plurimum, & dulciora melle & favo stillantibus.

Etiam servus tuus perspicuè illis admonetur, in illorum observantiâ multa merces est.

Errores quis animadvertat? ab occultis meis repurga me.

Quin & flagitia averte à servo tuo, ne dominentur mihi: tum integer ero, & innocens à quovis grandiori scelere.

Sint verba oris mei, & meditatio cordis mei grata in conspectu tuo, ô Domine,

Domine, petra mea & vindex meus.

Psal. 20.

Carmen Davidis præfecto cantorum.

EXaudiat te Dominus quum in angustia fueris, in tuto collocet te nomen Dei Iacob.

E sanctuario suo auxilium tibi ferat, atque è Sion te suffulciat.

Memor sit omnium munerum tuorum, & holocaustum tuum pingue æstimet. Sela.

Det tibi juxta cor tuum, & omne concilium tuum perficiat.

Ovabimus in salute tua & in nomine Dei nostri signa triumphantes erigemus: perficiet enim Dominus omnes petitiones tuas.

Nunc agnosco quod Dominus unctum suum servarit, quodque exaudierit eum de cælis ex sanctuario suo virtute salvifica dexteræ suæ.

Hi in curribus illi in equis fidant, nos autem nominis Domini Dei nostri mentionem faciemus.

Illi succubuerunt & corruerũt, nos autem perstitimus & corroborati sumus,

ſumus.

Dominus ſervabit regem: quo die invocaverimus, nos exaudiet.

Pſal. 21.

Carmen Davidis præfecto cantorũ.

DOmine in virtute tuâ lætabitur rex, & in ſalutari tuo quàm impendiò geſtiet!

Deſiderium cordis ſui dediſti ei, & quæ precatus eſt labiis ſuis, non negaſti. Sela.

Nam benedictionibus optimis prævenisti eum, impoſuiſti capiti ejus coronam auream.

Vitam petiit abs te, & dediſti illi longitudinem dierum in ſæculum & ultra.

Magna eſt gloria ejus propter ſalutem quam ei contuliſti, honorem & ſplendorem poſuiſti ſuper eum.

Quoniam poſuiſti eum ut omni genere bonorum perpetuò affluat, exhilariſti eum gaudio vultus tui.

Nam rex fidit Domino, & in bonitate Altiſſimi non nutabit.

Offendit manus tua omnes hoſtes tuos

tuos dextera tua offendit omnes qui te odio habuerunt.

Velut acccensum fornacem reddidisti eos in tempore iræ tuæ, Dominus in ira sua devoravit eos & ignis consumpsit eos.

Fructum eorum è terra perdidisti, & semen eorum de filiis hominum.

Quoniam moliti sunt adversus te malum, cogitarunt scelus quod perficere non poterant.

Posuisti enim illos humerum, & nervo tuo in faciem eorũ collimasti.

Evehere Domine virtute tua, canemus & celebrabimus potentiam tuam.

Psal. 22.

Præfecto cantorum carmen Davidis de cerva matutina.

DEus meus, Deus meus, cur deseruisti me? ut longè abes a salute mea, à verbis rugitus mei?

Deus meus invoco per diem, & non respondes: per noctem, nec est silentium mihi.

Et tu sanctus sessor laudum Israelis,

In

In te ſperaverunt patres noſtri, ſperaverunt, & liberâſti eos.

Ad te clamaverunt,& liberati ſunt te fidebant, neque pudefacti ſunt.

Ego autem vermis ſum, & non vir,opprobrium hominum, & contemptus à populo.

Quicunque me aſpiciunt ſubſannant me, diſtendunt labia, movent caput dicentes;

Retulit omnia ad Dominum,eripiat eum, liberet eum quoniam deamat eum.

At tu is es qui me ex utero extraxiſti, in te fiſus ſum pendens adhuc ab uberibus matris meæ.

In te conjectus ſum à partu, ab utero matris meæ Deus meus es tu.

Ne ſubducas te longiùs à me, quoniam afflictio adeſt, nec eſt qui adjuvet.

Tauri multi circundederunt me, prævalidi ex Baſan undique cinxerunt me.

Aperuerunt contra me os ſuum, ſicut leo rapiens & rugiens.

Effuſus ſum velut aqua,diſſocian-

tur omnia ossa mea, factumque est cor meum sicut cera, liquefactum intra viscera mea.

Exaruit ut testa virtus mea, lingua mea adhærescit faucibus meis, & in pulverem mortis redegisti me.

Nam circundederunt me canes, cœtus malorum cinxit me, ceu leo manus meas & pedes meos.

Numerarem omnia ossa mea, hi vero cum voluptate intuentur & aspiciunt.

Partiti sunt sibi vestimenta mea, & de veste mea sortiti sunt.

Sed tu ô Domine, ne sis procùl ô virtus mea, ut me adjuves propera.

Eripe à gladio animam meam, de manu canis unicam meam.

Serva me ab ore leonis, & à cornibus unicornium eripe me.

Narrabo nomen tuum fratribus meis, in media congregatione laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate eum, omne semen Iacob celebrate eú metuite eum omne semen Israelis.

Quia non despexit nec aversatus

tus est afflictionem pauperis neque avertit ab eo faciem suam, sed quùm clamaret ad eum, audivit.

De te est laus mea in concione magna, vota mea coram timentibus ipsum persolvam.

Comedent humiles, & satiabuntur, laudabunt Dominum qui quærunt eum, vivet cor vestrum in sæculum.

Memores erunt, & convertentur ad Dominum omnes fines terræ, prosternent se ante faciem tuam omnes familiæ Gentium.

Quia Domini est regnum, & ipse gentibus dominatur.

Comedent & adorabunt omnes pingues terræ, coram eo genua flectent omnes qui in pulverem descendunt, quià animam suam non in vita servavit.

Posteritas serviet ei, ac censebitur Domino ad nationem.

Venient & annuntiabunt populo nascituro justitiam ejus quam præstitit.

Psal. [illegible].

Carmen

Carmen Davidis.

DOminus paſtor meus eſt, non egebo.

In paſcuis herbidis accubare me facit, & ad aquas tranquillas me minat.

Animam meam revocat, ducit me in orbitis juſtitiæ propter nomen ſuum.

Etiam ſi eundum mihi ſit per vallẽ umbræ mortalis, nihil mali timebo: nam tu mecum es, virga tua & pedum tuum ipſa me conſolantur.

Inſtrues coram me menſam è regione hoſtium meorum, unguento caput meum delibutum reddes & calix meus erit exuberans.

Sed & bonitas & benignitas tua proſequetur me cunctis diebus vitæ meæ, & habitabo in domo Domini longiſſimis diebus.

Pſal. 24.

Carmen Davidis.

DOmini eſt terra ipſa, & quicquid ea cõtinet: orbis & qui eum inhabi-

inhabitant.

Ipse enim super maria fundavit eam, & super flumina præparavit eam.

Quis conscendet montem Domini? aut quis in loco sanctuarii ejus consistet?

Qui innocentes habet manus, & cor repurgatum, qui animum suum ad vanitatem non extulit, inq; fraudem non jurat.

Is accipiet benedictionem à Domino, & justitiam à Deo servatore suo.

Hæc natio est eorum qui eum inquirunt, Iacob sunt qui quærunt faciem tuam. Sela.

Tollite ô portæ capita vestra, attollimini fores sempiternæ, & ingredietur Rex ille gloriosus.

Quis est ille Rex, ille gloriosus? Dominus fortis, & heros, Dominus virtute bellica insignis.

Tollite ô portæ capita vestra, attollimini fores sempiternæ, & ingredietur Rex ille gloriosus.

Quis est ille Rex, ille gloriosus?

Do-

Dominus exercituum, is Rex eſt ille glorioſus. Sela.

Pſal. 25.
Davidis.

AD te ô Domine animum meum attollo.

Deus meus in te ſpero, ne pudefiam, ne lætentur de me inimici mei.

Quin & non pudefient quicunque te expectant: pudefient autem hi qui prævaricantur abs te.

Vias tuas notas mihi fac ô Domine, & aſſuefacito me ſemitis tuis.

Duc me in veritate tua, & aſſuefac me: quoniam tu Deus ſervator meus es, te expecto tota die.

Memor ſis miſerationum tuarum, ô Domine, & bonitatis tuæ, quoniam à ſeculo ſunt.

Peccatorum adoleſcentiæ meæ, ac ſcelerum meorum ne ſis memor, memor autem mei ſis juxta benignitatem tuam, propter bonitatem tuam ô Domine.

Bonus & rectus eſt Dominus, propterea

terea docebit peccatores in via.

Diriget mansuetos in judicio, & assuefaciet mansuetos viæ suæ.

Cunctæ viæ homini benignitas sunt & veritas iis qui fœdus & testimonia ejus observant.

Propter nomen tuum ô Domine, propitius sis iniquitati meæ: multa enim est.

Quicunq; timet Dominum, hunc diriget in via quam eliget.

Animus ejus in bonis morabitur, & semen ejus hæreditariò possidebit terram.

Secretum Domini timentibus ipsum, & fœdus suum illis notum faciet.

Oculi mei perpetuò ad Dominum: ille enim explicat è reti pedes meos.

Respice in me, & miserere mei nam unicus & afflictus sum:

Angustiæ cordis mei latissimæ factæ sunt, ex angustiis meis educito me.

Aspice afflictionem & molestiam meam, & aufer omnia peccata mea.

Consy-

Consydera hostes meos: nam multi sunt & violento odio odiunt me.

Custodi animam meam & libera me, ne pudefiam, quandoquidem spem in te colloco.

Integritas & æquitas custodiant me, quia te expecto.

Redime ô Deus Israelem ex omnibus afflictionibus suis.

Psal. 26.
Davidis.

IUdica me Domine, quoniam innocentèr ambulavi: & Domino confisus non nutabo.

Explora me Domine & tenta me, excoque renes meos & cor meum.

Nam bonitas tua mihi ob oculos est, & ambulo in veritate tua.

Non sedeo cum hominibus vanis, & ad fucatos non ingredior.

Cœtum malorum odi, & cum impiis non sedebo.

Lavabo in innocentia manus meas, & circundabo altare tuum Domine.

Ut edam vocem laudis, & enarrem

rem omnia mirabilia tua.

Domine dilexi habitationem domus tuæ, & locum tabernaculi gloriæ tuæ.

Ne colligas cum peccatoribus animam meam, & vitam meam cum ſanguinariis:

In quorum manibus ſcelus præmeditatum eſt, & dextera eorum plena eſt corruptorio munere.

At ego innocenter ambulo, redime me & beneficus mihi eſto.

Pes meus in recto conſtat: in cœtibus laudabo Dominum.

Pſal. 27.
Davidis.

DOminus lux mea & ſalus mea, à quonam timerem?

Dominus robur vitæ meæ, à quo expaveſcerem?

Dum aciem inſtruerent adverſum me mali, ut devorarent carnem meam hoſtes mei atq; inimici mei, ipſi impegerunt & corruerunt.

Si obſideant me caſtra, non timebit cor meum: ſi ingruerit adverſum me prælium, hac re nitar.

Vnum

Unum quiddam postulavi à Domino, idq; requiram, nempe ut habitem in æde Domini cunctis diebus vitæ meæ, ut videam amœnitatem Domini, & lustrem templum ejus.

Quoniam abscondet me in tabernaculo suo, in die adversitatis: occulet me in abdito tentorii sui, in rupem extollet me:

Et nunc extollet caput meum super hostes meos qui circum me sunt, & sacrificabo in tentorio ejus sacrificia cum jubilo, canam, & hymnum dicam domino.

Audi ô Domine vocem meam qua te invoco: beneficus esto mihi & exaudi me.

Tibi dixit cor meum,

O vultus mei, quærite Dominũ: faciem tuã Domine placare conabor.

Ne abscondas ergo faciem tuam à me, neq; averseris in ira servum tuum: tu es auxilium meum, ne derelinquas me, neque deseras me Deus servator meus.

Nam ubi pater meus & mater mea destituunt me, Dominus colligit me.

Doce

Doce me Domine viam tuam; & ducito me in semita recta, propter eos qui mihi insidiantur.

Ne permittas me libidini eorum qui mihi infesti sunt: constiterunt enim contra me testes m daces, & qui efflant injuriam.

Si non credidissem me visurum cū voluptate bonum Domini in terra viventium.

Expecta Dominum, forte sit & roboretur cor tuum, & expecta Dominum.

Psal. 28.
Davidis.

AD te Domine ô petra mea clamo, nę obsurdescas: ne si fortè obmutescas, similis reddar his qui in foveam descendunt.

Exaudi vocem deprecationū mearum dum clamo ad te, dū attollo manus meas ad adytum sanctuarii tui.

Ne me reputes inter impios, & inter eos qui patrant iniquitatem: qui cum proximis suis pacificè quidem loquuntur, sed malum meditātur cordibus suis. Da

Da illis juxta opus suum, & secundum malitiã studiorũ suorum, secundum opus manuum eorũ redde illis; redde illis talionem dignam illis:

Quoniam non adverterunt animũ operationibus Domini, neq; ad facturam manuum ejus, diruet eos, & non extruet eos.

Laudandus Dominus, quoniam exaudivit deprecationem meam.

Dominus robur meum & clypeus meus, in ipso speravit cor meum, & adjutus sum: hinc gestit cor meum, & cantico meo eam celebro.

Dominus robur est illorum & robur salutum uncti sui ipse est.

Serva populum tuum, & benedic hæreditati tuæ: pasce eos & evehe illos in sempiternum.

Psal. 29.

Carmen Davidis.

TRibuite Domino qui virtute præstatis, tribuite Domino gloriam & robur.

Tribuite nomini Domini gloriam, adorate Dominum in decore sancto.

Vox

Vox Domini ſuper aquas, Deus glorioſus tonat, Dominus ſuper aquas multas.

Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringit cedros, confringit inquam Dominus cedros Libani.

Et ſubſilire facit eas ſicut vitulum, Libanum quoque & Sirion ſicut filium unicornium.

Vox Domini diſſectas flammas ignis ejaculatur.

Vox Domini parturire facit deſertum, parturire facit Daminus deſertum Cades.

Vox Domini parturire facit cervas, renudat ſylvas: at in templo ejus cuncti gloriam dicunt.

Dominus ſedet in diluvio, ſedetq; Dominus rex in æternum.

Dominus dat fortitudinem populo ſuo, Dominus populum ſuum bonitate & pace proſequitur.

Pſal. 30.
Carmē dedicationis ædis Davidis.

Exal-

EXaltabo te ô Domine quòd me attrivisti, at non passus es ut de me hostes mei gauderent,

Domine Deus meus clamavi ad te, & sanâsti me.

O Domine revocâsti ab inferis animam meam, restituisti me quo minus in foveam descenderem.

Canite Domino hymnum, qui experti estis bonitatem ejus: celebrem reddite memoriam sanctitatis ejus;

Nam momentanea est ira ejus, vita verò in beneplacito ejus; ad vesperam accedat fletus licet, sub auroram tamen redit lætitia.

Equidem ego dicebam quũ essem in fœlicitate mea, in sempiternum nunquam nutabo.

Tu enim Domine in benevolentia tua collocaveras robur monti meo; protinus ut abscondisti faciem tuam, conturbabar.

Hic ad te Dominum clamabam, & ad Dominum meum deprecabar.

Quis usus est sanguinis mei si in foveam descenderim? nũ celebrabit te, aut veritatem tuã annũciabit pulvis?

Exaudi me Domine, & beneficus esto mihi, ô Domine sis mihi auxilio.

Convertisti mihi planctum meum in chorum, solvisti mihi saccum, & amicivisti me gaudio.

Propterea canet tibi quisq; gloriam, & non silebit: Dominus Deus meus in æternum celebrabo te.

Psal. 31.

Præfecto cantorum carmen Davidis.

IN te ô Domine spero, ne unquam sinas me pudefieri, eripe me in tua justitia.

Inclina ad me aurem tuam, ilicò libera me: sis mihi rupes firma, domus munita ut me serves.

Nam petra mea & arx mea tu es: ideò propter nomen tuum ducito & minato me.

Educ me è reti quod absconderũt mihi: quoniam tu es robur meum.

In manum tuam committo spiritum meum: redemisti enim me ô Domine Deus verax.

Odio habui observãtes funes vanitatis: ego autẽ in Domino speravi

Exul-

Exultabo & gaudebo de bonitate tua, qui respexisti afflictionem meam, & in angustiis animam meam agnovisti.

Nec in manu hostis me inclusisti, sed statuisti pedem meum in loco spatioso.

Beneficus esto mihi Domine, nam angustia mihi est: corrosus est præ indignatione oculus meus, anima atque venter meus:

Detrita est præ dolore vita mea, & anni mei præ gemitibus: corruit præ iniquitate robur meum, & ossa mea contabuerunt.

A cunctis hostibus meis probrum factus sum, maximè etiã vicinis meis, familiaribus meis fui horrori, & qui me viderunt foris à me fugerunt.

Oblivioni datus sum ex corde sicut mortuus: factus sum veluti vas quod perit.

Audivi enim crimina mihi à multis intendi, formido undique me circumstetit, dum illi una contra me consultarent, & ut caperent animam meam callidè cogitarent.

Ego verò in te ſperavi ô Domine, dixi, Deus meus es tu.

In manu tua ſunt tempora mea, libera me de manu inimicorum meorum, & à perſecutoribus meis.

Illumina vultum tuum ſuper ſervũ tuum, ſalvum me fac per bonitatem tuam.

Domine ne patiaris me pudefieri, quoniam te invoco: pudefiant potiùs impii, & compeſcantur apud inferos.

Obmuteſcant labia mendacia, quæ loquuntur veteratoriè, ſuperbè & contemptim adverſus juſtum.

Quàm ampla ſunt, quæ metuentibus te, bona repoſuiſti, & quæ jam effeciſti coram filiis hominum qui in te ſperant!

Abſcondes illos in latibulo faciei tuæ à conſpirationibus cujuſcunque, abſcondes eos in tabernaculo à contentione linguarum.

Laudandus Dominus: nam inſignitèr bonitatem ſuam mihi in urbe munita oſtendit.

Ego cùm præceps fugerem, cogitabam, Projectus ſum abs te: at tu ex-

exaudisti vocem deprecationis meæ, quùm ad te clamarem.

Diligite Dominum omnes boni ejus: fideles tuetur Dominus, & rependit cumulatè superbè agenti.

Estote fortes, roborabit ille cor vestrum, quicunque speratis in Domino.

Psal. 32.
Erudiens carmen Davidis.

BEatus is est qui exoneratus est transgressione, & cujus peccatum tectum est.

Beatus homo cui Dominus iniquitatem non imputat, nec est in spiritu ejus dolus.

Dum quotidiè nunc tacitus mecum cogito, nunc voce infremo, contabuerunt ossa mea.

Nam dies noctesq; ingravescebat super me manus tua, versus est succus meus in siccitates æstivas. Sela.

At postquam peccatum meum tibi notum feci, & iniquitatem meã non celavi, posteaquam cogitâram, Fate-

bor contra me transgressionem meam Domino: tu protinùs remisisti iniquitatem peccati mei. Sela.

Idcircò orabit ad te quisquis est bonus, in tempore dum invenire licet: equidem inundatio aquarum immanium, ad eum non pertinget.

Tu latibulum es mihi, idcircò ab afflictione custodies me: jubilis quibus ovare solent elapsi, circumcinges me. Sela.

Erudiam te, & docebo te viam qua gradiaris, oculo meo tibi consulam.

Ne sitis velut equus & mulus, quibus non est intellectus, quorum maxillas lupato ac freno nisi constringas, tibi non appropinquant.

Multi dolores impium, nitentem autem Domino beneficentia circundabit.

Gaudete in Domino, & exultate justi: jubilate quotquot estis recto corde.

Psal. 33.

OVate justi in Domino, laus decet rectos.

Cele-

Celebrate Dominum citharâ, nablo, decachordo psallite ei.

Canite ei carmen novum, suavitèr ludite instrumentis musicis, cum clangore tubæ:

Quoniam rectum est verbum Domini, & omne opus ejus firmum.

Amat justitiam & judicium, terra bonitate eius repleta est.

Nam verbo Domini cœli facti sunt, & spiritu oris eius omnis exercitus eorum.

Congregat aquas maris ut cumulum, reponit in penetralia abyssos.

Timeat igitur Dominum omnis terra, metuant inquam ab eo uniuersi qui habitant orbem:

Quia quum ipse dicit, fit: & quùm præcipit, extat.

Dominus irritum facit consilium Gentium, & cogitationes Populorum dissipat:

Consilium autem Domini in sempiternum perstat, cogitata cordis ejus per omnia sæcula.

Fœlix ea gens quæ Dominum pro Deo habet, & populus quem ille

ſibi loco poſſeſſionis hæreditariæ elegerit.

E cœlis deſpicit Dominus, intuetur omnes filios hominum:

De firmo domicilio habitationis ſuæ cunctos habitatores terræ ſpeculatur.

Ipſe omnium corda paritèr finxit, propterea intelligit omnia opera eorum.

Haud ſervatur rex, eò quòd multum heabeat exercitum: heros nequaquàm per multam virtutem ſuam pericula evadit.

Res fallax eſt equus ad præſtandam ſalutem: quamlibèt multo præditus robore, neutiquàm eripiet.

Ecce oculus Domini intendit in eos qui ſe reverentur, & ad eos qui bonitatem ejus expectant;

Ut liberet à morte animas eorum, & alat eos in fame.

Animæ igitur noſtræ expectent Dominum: ipſe enim eſt auxilium, noſtrum & clypeus noſter.

Nam in ipſo gaudebit cor noſtrũ, eò quòd ſãcto ipſius nomine nitimur

Sit

Sit bonitas tua ô Domine ſuper nos, quẽadmodum abs te pendemus.

Pſal. 34.

Davidis, cum mutaret habitum ſuum ante Abimelech, quùmque eum expelleret, atq; is abiret.

LAudabo Dominum omni tempore, ſemper laus ejus in ore meo.

In Domino gloriabitur anima mea, audient afflicti, & lætabuntur.

Magnificate Dominum mecum, & extollamus unà nomen ejus.

Anxiè quærebam Dominum, & exaudivit me: ex omnibus pavoribus meis eripuit me.

Reſpicient ad illum, & confluent: nec ſuffundentur pudore facies eorum.

Afflictus iſte invocavit, & Dominus exaudivit eum, & ex omnibus anguſtiis ejus ſervavit eum,

Caſtra figit angelus Domini circum eos qui ipſum timent & eripit eos,

Guſtate & videte quòd bonus,

ſit Dominus: fœlix ille vir qui ſperat in eum,

Reveremini Dominum ſancti ejus, quoniam nihil deeſt his qui eum timent.

Leunculi penuria & fame laborāt: qui autem Dominum inquirunt, nullo bono deſtituuntur.

Adeſte filii, me audite; timorem Domini docebo vos.

Quicunque vitæ cupidus es, & videre dies bonos optas,

Obſerva linguam tuam à malo, & labia tua ne dolum laquantur:

Recede à malo, & fac bonum; inquire pacem, & eam conſectare.

Oculi Domini intenti ſunt ad juſtos & aures ejus ad eorum preces.

Vultus Domini contra eos qui malum faciunt, ut de terra memoriam eorum excindat,

Clamant juſti, & Dominus exaudit & ex omnibus anguſtiis eorum liberat eos.

Propè adeſt Dominus his qui ſunt confracto corde, & ſervat ſpiritu contritos.

Multa

Multa mala accidunt justo, ex omnibus tamen liberat illum Dominus.

Custodit omnia ossa ejus, ut ne unum ex eis confringatur.

At impium perdet malum: & qui justos odio habent, devastabuntur.

Redimet Dominus animam servorum suorum, nec devastabuntur omnes qui in eo sperant.

Psal. 35.
Davidis.

Suscipe Domine litem meam, oppugna oppugnantes me.

Arripe scutum & lanceam, & consurge ad auxilium meum.

Expedi hastam, & prodi obviam persecutoribus meis: dic animæ meæ, Salus tua ego sum.

Pudore afficiantur & ignominia qui quærunt animam meam: agantur retrorsùm & pudefiant qui mihi malum cogitant.

Fiant sicut pulvis ante ventum, & angelus Domini impellat eos.

Sit via illorum tenebris & lubricitate:

citate obſita, & angelus Domini perſequatur eos.

Nam immeritò mihi abſconderunt foveam retis ſui, præter cauſam foderunt animæ meæ.

Eveniat ei calamitas quam non prævidit, & rete ei quod abſcondit, capiat eum, cadat in calamitatem.

Anima autem mea exultabit in Domino, in ſalute ejus lætabitur.

Omnia oſſa mea dicent, Domine, quis eſt ſimilis tibi, qui eripis afflictũ ab eo qui prævalet ei, afflictum & inopem ab eo qui eum deripit?

Surgebant teſtes violenti, quæ nunquam cogitâram rogabant me:

Malum pro bono mihi rependebant, orbitatem animæ meæ.

At ego quùm ipſi ægrotarent, ſacco veſtiebar jejunioque affligebam animam meam, & oratio mea in ſinum meum vertebatur.

Perinde ac ſi amicus atque frater meus fuiſſet ſic inceſſi, uti qui luget matrem pullatus incurvabar:

At in claudicatione mea gaudebant & congregabantur, congregabantur

bantur inquam contra me claudi, quod minimè putâram: proſcindebant me, nec ſilebant.

Cum hypocritis illuſionum placentæ, qui frendebant contra me dentibus ſuis.

Domine quouſq; aſpicies? reduc animam meam à calamitatibus eorum, à leunculis unicam meam.

Celebrabo te in cœtu magno, in populo valido laudabo te.

Ne gaudeant de me qui immeritò mihi hoſtes ſunt: ne annuant oculis qui me abſque cauſa odiunt.

Nam nihil pacificum loquuntur, quin contra eos qui quieti ſunt in terra, verba doloſa excogitant.

Diſtendunt contra me os ſuum, dicunt, Hæhæ vidit oculus noſter.

Vidiſti & tu Domine, ne diſſimules ne velis abeſſe procul.

Exurge, evigila, ut jus mihi dicas. Deus meus & Dominus meus, ut cauſam meam aſſeras.

Ius mihi redde pro tua juſtitia ô Domine Deus, & ne patiaris ut de me gaudeant.

Ne

Ne dicant in corde ſuo Hæhæ pro animi noſtri ſententia nobis ſucceſſit, ne dicant, Voravimus eum.

Erubeſcant,& ſimul probro afficiantur, qui de malo meo gaudent: pudore & ignominia amiciantur qui magnifica contra me jactitant.

Ovent & gaudeant qui volunt juſtitiam meam, & dicant, ſemper magnificetur Dominus, qui vult pacem ſervi ſui.

Et lingua mea ſedulò reſonabit juſtitiam tuam, quotidiè laudem tuam.

Pſal. 36.

Præfecto cantorum, Davidis ſervi Dei carmen.

TEſtatur in corde meo ſcelus impii, nullum eſſe illi timorem Dei.

Nam ſibi ipſi blanditur, donec ſummo odio digna iniquitas ejus evadat.

Verba oris ſui iniqua ſunt & doloſa: doceri renuit ut benè agat.

In lecto ſuo pravitatem excogitat, ſtatuit inde ſe in viâ non bonâ, malum

lum non aversatur.

Domine in cœlis bonitas tua, & veritas tua ad æthera usque.

Iustitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssus magna quod hominem & jumentum serves Domine.

Quàm præclara est ô Deus bonitas tua, & filii hominũ qui tuæ se fidei, velut umbræ alarum committunt!

Inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ, & de torrente deliciarum tuarum potum dabis eis.

Penès te enim vitæ vena est, in luce tua videbimus lucem.

Obtende bonitatem tuam his qui te cognoscunt, & justitiam tuam his qui recto sunt corde.

Ne veniat mihi pes superbiæ, & manus impiorũ ne commoveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, impulsi sunt nec potuerunt stare.

Psal. 37.
Davidis.

NE succenseas ob malos, neq; urat te æmulatio ob facientes iniquitatem.

Nam

Nam veluti fœnum ſubitò decidunt, ac veluti virens herba marceſcent.

Tu ſpera in Dominum, & quod bonum eſt facito: inhabita terram, & paſce fidem.

Tunc oblectaberis te in Domino, & is dabit tibi petitiones cordis tui.

Devolve ſuper Dominum viam tuam, & eo nitere, ut ipſe faciat.

Et juſtitiam tuam ceu lumen in apertum producet, & judicia tua ceu meridiem.

Sile Domino, & præſtolare eum, ne ſuccenſeas ei viro cui inſtitutum ſuum fœliciter ſuccedit dum ſcelus deſignat.

Remitte iram, miſſum fac furorem: ne ſuccenſeas ut malefacias.

Quoniam malefacientes excindentur: qui verò Dominum præſtolati fuerint, illi terram hæreditariò poſſidebunt.

Paululùm adhuc, & nuſquam erit impius, quúmque adverteris locum ejus, nullus ſupererit.

Manſu-

Mansueti interim hæreditariò terram possidebunt, & oblectabuntur plurimo rerum successu.

Molitur impius contra justum, frendet contra eum dentibus suis.

At Dominus ridet illum, quoniam prospicit advenire diem ejus.

Gladiú stringunt impii, intendunt arcum suum, ut afflictum & inopem dejiciant, ut rectè gradiẽtes jugulent.

At gladius eorum cor ipsorum transverberabit, & arcus eorum confringentur.

Præstat pauxillum quod justus habet, opibus multis impiorum insignium.

Nam brachia impiorum confringentur: justos autem fulsit Dominus.

Novit Dominus innocentium quoque tempus, & hæreditas eorum perpetua erit.

In adverso tempore haud quaquã pudefient, & famę invalescente satiabuntur.

Quùm impii peribunt, & hostes Domini ut pretiosi agni absumentur, in fumo absumentur.

Impi-

Impius æs alienum conflat, nec dissolvit; justus verò beneficus est & dat.

Nam benedicti ipsius hæreditariò possidebunt terram, & execrati ejus excindentur.

A Domino diriguntur gressus viri, & via ejus grata est ei.

Cùm ruit non corruit: Dominus enim suffulcit manum ejus.

Iuvenis fui & nunc senui, nec tamen vidi justum desertum, aut posteros ejus mendicantes panem.

Quotidiè beneficus est & mutuũ dat, & posteri ejus optimè habent.

Recede à malo, & facito quod bonum est, & habita perpetuò:

Quià Dominus amat judicium, nec deseret beneficos suos, in sempiternum custodientur, posteri autem impiorum excindentur.

Iusti hæreditariò possidebunt terram & habitabunt super eam in sæculum.

Os justi de sapientia differit, & lingua ejus judicium loquitur.

Lex Dei ejus in corde ipsius: idcircò non

non nutabunt gressus ejus.

Impius justum observat, & quærit ut eum occidat.

At Dominus non permittet eum in manu illius, nec permittet eum impietatis convinci quùm judicabitur.

Expecta Dominum, & viam ejus observa, & exaltabit te, ut hæreditariò terram possideas: quum impii excindentur tu videbis cum gaudio.

Vidi impium violentum & sese diffundentem instar lauri frondosæ:

Et transivi, & ecce non erat: quæsivi eum, & non est inventus.

Observa integritatem, & specta id quod rectum est: nam ei viro tandem pax erit.

Scelerati autem paritèr vastabuntur: & impii tandem excindentur.

Salus justorum à Domino, qui & fortitudo eorum est in tempore afflictionis.

Adjuvabit illos Dominus, & liberabit eos, liberabit eos ab impiis, & servabit eos: nam speraverunt in eum.

Psal. 38.

Carmen Davidis ad commemorandū.

DOmine ne in ira tua me arguas, neve castiges me in fervore tuo.

Quoniam sagittæ tuæ in me defixæ sunt, & depressa est super me manus tua.

Nihil integrum est in carne mea propter indignationem tuam, non est pax ossibus meis propter peccatum meum.

Nam iniquitates meæ transcendunt caput meum, ceu grave onus graviores sunt quam sim ferendo.

Computruerunt & sanie diffluunt ulcera mea, propter stultitiam meam.

Incurvus incedo & depressus admodùm, quotidiè atratus obambulo:

Quoniam coxendicem meum penitùs occupavit fœdum ulcus, nec integri quidquam in carne mea:

Jactatus sum, & nimium attritus, præ fremitu cordis mei rugio.

Domine coram te est omne desiderium meum, & suspiria mea te minimè latent.

Cor

Cor meum palpitat, destituit me robur meum, & ipsum oculorum meorum lumen non est mecum.

Amici mei & sodales mei stant è regione plagæ meæ, & propinqui mei procul consistunt:

Laqueos interim tendunt qui quærunt animam meam, & qui malum mihi inquirunt, loquuntur pravitates, & assiduè dolos meditantur:

Et ego velut surdus nihil audio, ac ceu mutus qui os suum non aperit:

Similis sum inquam viro nihil audienti, & non habenti in ore suo quod pro se respondeat.

Te enim expecto Domine, tu respondebis Domine Deus meus.

Nam cogitabam, Ne de me lætentur, qui simul atq; nutat pes meus, magnifica jactitant contra me.

Quia jam ita comparatus sum ut claudus vivam, & dolor meus à me nunquam recedat.

Quia iniquitatem meam fateor, & ob peccatum meum sollicitor.

At interim hostes mei vivunt & robusti sunt, & crescunt qui me injuria

ria odio habent.

Et qui maleficium rependunt pro beneficio, adverſantur mihi, propterea quòd bonum ſector.

Ne deſeras me Domine, Deus meus ne procul à me abſiſtas.

Propera ut me adjuves, ô Domine ſalus mea.

Pſal. 39.

Præfecto cantorum ipſi Iedutbun carmen Davidis.

DIcebam obſervabo vias meas nè peccem lingua mea: cohibebo os meum capiſtro, dum coràm fuerit impius.

Factus ſum diutino ſilentiò mutus, ut ne de bonis quidẽ rebus loquerer: at interim dolor meus incrudeſcebat;

Incaleſcebat cor meum intra me, ignis quidam dum mecum immurmurarem, exardeſcebat, tandem linguâ meâ loquutus ſum:

Indica mihi Domine finem meum, & quiſnam ſit modus dierum meorum, ut ſciam quanto tempore mihi in miſeriis vivendum ſit.

Ecce

Ecce tu constituisti dies meos palmi minoris longitudine: quin ævum meum sic est quasi non sit, præsertim tibi collatum: reverà prorsus nihili est homo quivis, quamlibet firmus consistere videatur. Sela.

Quin in imagine vadit homo, temerè tumultuatur, congerit, & nescit cui ea congreget.

Et nunc quid expecto Domine? in te certè spes mea recumbit.

Ab omnibus sceleribus meis libera me: ne exponas me ludibrio stolidis hominibus.

Obmutui, nec aperui eos meum: tu enim istud fecisti.

Aufer ergo à me flagellum tuum, ab exagitatione manûs tuæ ego exanimatus sum.

Etenim dum tu hominem ob iniquitatem objurgans castigas, illicò tabescere facis, velut tineã, quidquid est in eo desiderabile: quin vanitas est omnis homo. Sela.

Audi precationẽ meã ô Domine auribus accipe clamo iẽ meũ, ad lachrymã meã ne obsurdescas: peregrinus enim

enim sum apud te, inquilinus quales fuerunt omnes progenitores mei.

Deflecte à me, ut me recipiam, priusquam obeam, & nusquam sim.

Psal. 40.

Præfecto cantorum carmen Davidis.

QUum diu sollicitè expectâssem Dominum, tandem attendit me, exaudivitque clamorem meum.

Subduxit me è puteo illo calamitoso, & denso luto, in petra erectum me in pedes meos collocavit, gressus meos corroboravit:

Et inseriüt ori meo carmen novum, laudem Deo nostro.

Videbunt id multi, & timebunt, atq; sperabunt in Dominum.

Fœlix ille vir, qui Dominum tutelam suam posuerit, nec respexit ad fastuosos, & ad eos qui ad mendaciũ deflectunt.

Plurima patrâsti tu Domine Deus meus: admirandorum facinorum, & conciliorum tuorũ erga nos non potest

test iniri ratio: quæ si enarrare & eloqui coner, plura sunt quàm numerari queant.

Victimam & sactificium cibarium non amas, aures autem perfodisti mihi, holocaustum & hostiám pro peccato non postulasti.

Tum dixi En ipse adsum: in pagina libri scriptum est de me.

Vt faciam quæ tu probas ô Deus meus: collibuit, & lex tua in medio viscerum meorum.

Deprædicavi iustitiam tuam in cœtu magno, en labia mea haudquaquá cohibui, nosti tu ipse ô Domine.

Justitiam tuam non occului in medio cordis mei, sed constantiam tuam in promissis & salutem tuam annuntiavi: bonitatem tuam & veritatem tuam ebuccinare concioni frequenti minimé cessavi.

Neque tu ô Domine continuisti à me miserationes tuas: benignitas tua & veritas tua perpetuò me custodiunt.

Quoniam adobruerāt me tot mala, ut ea nequirent numerari; occu-

paverant me iniquitates meæ,ut non potuerim ea videre: plura fuerunt quàm pili capitis mei: inde destituit me cor meum.

Libeat tibi ô Domine ut liberes me: ô Domine propera ut me adiuves.

Pudefiant & afficiantur opprobrio pariter qui quærunt animam meam ut extinguant eam: retrò agantur & pateant ignominiæ, quicunque malo meo delectantur.

Vastentur pro eo quòd me pudefacere conabantur, qui dicunt mihi Hehæ, hehæ.

Lætentur & gaudeant in te quicunque te quærunt, & dicant perpetuò Magnificetur Dominus qui amant salutem tuam.

Ego autem afflictus sum & inops, Dominus cogitat pro me, auxilium meum & liberator meus tu es, Deus meus ne moram feceris.

Psal. 41.

Præfecto cantorum oda Davidis.

BEatus est qui prudentèr agit cum ægro: dum tempus fuerit adversum,

ſum, tripiat eum Dominus.

Dominus cuſtodiat eum, valetudinem reſtituat ei, ut ſecundis adhuc rebus fruatur in terra: nec enim permittes eum libidini inimicorum eius.

Dominus fulciat eum in lecto ægritudinis decumbentem, totum ſtratum eius commutabis in infirmitate eius.

Hinc ego quoque dico, Beneficus eſto mihi ô Domine, ſana animam meam: nam adverſum te peccavi.

Jnimici mei malè precabantur mihi dicentes, Quando tandem morietur, & interibit nomen eius?

Cumque quiſpiam ex eis veniret me inviſurus, vanum loquebatur, corde ſibi prava colligebat, egreſſus foras ea eloquebatur.

Inter ſe oſores mei contra me paritèr muſſabant, adverſum me malum cogitabant, nempe.

Perfudit iſtum grave aliquod ſcelus: & iſte decumbens, haudquaquam poſthac ſurget.

Quin & is quocū mihi arctiſſima fuit familiaritas, cui fidebam, qui

que cibo meo victitabat, sublato pede, velut calce, me petebat.

Tu ergo Domine beneficus sis mihi, & erige me, ut illis rependam.

Jn hoc cognovi favere te mihi, quòd hostis meus de me non iubilat,

Quodque sum incolumis: suffulcies porrò me, atque statues coram te in sempiternum.

Collaudetur Dõinus Deus Israelis, à sæculo usque in seculum, Amen. & amen.

Psal. 42.

Præfecto cantorum, erudiens carmen filiorum Corah.

VT cerva mugit ad torrentes aquarum, sic anima mea mugit ad te ô Deus.

Sitit anima mea Deum, Deum vivum: quandò demùm veniam, ut appaream in conspectu Dei?

Fuit mihi lachryma mea pro cibo dies noctesque, dùm mihi dicerent quotidiè, Vbinam est Deus tuus?

Animam meam effundo, simul atque recordor qualitèr in summa illos

ovantes

ovantes & collaudantes,festivantem scilicet ac celebrem cœtum, ad domum Dei deducebam.

Quid dejecta es ô anima mea, & intra me tumultuaris? spera tantùm in Deum,quia adhuc pro salute reddita,coram conspectu ejus gratias agam.

Deus meus, deiicit se anima mea intra me, propterea quòd tui recordor in terra trans Iordanem, atque ab Hermonim monte pusillo.

Abyssus abyssum advocat,ad vocem cataractarum tuarum, cuncti fluctus tui & procellæ tuæ super me transierunt.

Interdiù præcepit Dominus benignitati suæ,& nocte canticum eius mecum, oratio ad Deum vivum.

Dicam Deo petræ meæ, Quare oblivisceris mei? cur hoste opprimente atratus ingredior?

Perinde est acsi adigerent gladium in ossa mea dùm hostes mei contumeliis me afficiunt, dicuntq; ad me quotidié. Vbi est Deus tuus?

Quid dejecta es ô anima mea &

cur sic intra me tumultuaris ? spera tantùm in Deú quia adhuc celebrabo eum pro salute ante conspectum meum redditâ, & quòd Deum meum se esse ostendit.

Psal. 43.

IVdica me Deus, & suscipe causam meam à gente parùm pia, à viro doloso & pravo eripe me.

Nam tu Deus meus es robur meum, quare depulisti me? quare pullatus ingredior, inimico obterente?

Mitte lucem tuam & veritatem tuam, hæc deducant me, ad montem sanctum tuum me introducant, atque ad habitacula tua:

Ut ingrediar ad aram Dei, ad Deum, qui est gaudium & exultatio mea, & celebrem te citharâ Deus, Deus meus.

Quid deiecta es ô anima mea, & cur tumultuaris intra me ? spera in Deum, quoniam adhuc celebrabo eum de salute quâ faciem meam exhilarabit, Deumque se meum declarabit.

Psal. 44.

Carmen erudiens filiorum Corah præfecto cantorum.

Auribus noſtris audivimus, ô Deus, patres noſtri commemoraverunt nobis, opera illa quæ temporibus illorum operatus es, retròque temporibus.

Tu manu tuâ Gentes expuliſti, & eos plantâſti: afflixiſti populos, nos autem germinare feciſti.

Nec enim gladio ſuo terram occupârunt, nec ipſorum brachio ſalus eorum parta eſt: ſed dexterâ tuâ, & brachio tuo, & luce vultûs tui, quia illos amabas,

Tu ipſe Rex meus es ô Deus, tu diſpone ſalutes ipſi Jacob.

Per te infeſtos nobis excutiemus, per nomen tuum conculcabimus eos qui in nos inſurgunt.

Non enim ſperabo in arcu meo, & gladius meus minime me ſervabit:

Sed tu ſervas nos ab adverſariis noſtris, & pudefacis eos qui nos odio proſequuntur.

In Deo gloriamur quotidiè & nomen tuum in ſempiternum celebramus. Sela.

At tu depuliſti nos, & ignominia affeciſti, nec inter copias noſtras unà egrederis.

Vertis nos in fugam coram hoſte: & qui odio nos proſequuntur, auferunt ſibi prædam,

Poſuiſti nos uelut oves cibo ſelectos, & inter Gentes illas nos diſperſiſti.

Vendidiſti populum tuum nullis opibus, nec auxiſti pretia eorum in licitando,

Exponis nos probro vicinis noſtris illuſioni & ludibrio his qui circum nos habitant.

Facis ut fabula ſimus Gentibus, & ſanna populis,

Quotidié ignominia mea coram me eſt, & pudor obtegit faciem meā:

Propter vocem exprobrantis & convitiantis, & propter inimicum & ulciſcendi avidum.

Hæc omnia eveniūt nobis, attamē nequaquam tui obliviſcimur, nec per-

perfidi ſumus in fœdere tuo:

Non deflexit retrò cor noſtrum, nec declinaverunt à ſemitis tuis greſſus noſtri,

Quùm attereres nos in loco draconum, atque umbrâ mortali nos obtegeres:

Si obliviſceremur nominis Dei noſtri,& expanderemus animas noſtras ad deum alienum:

Annon Deus hoc inquireret? ipſe enim novit abſcondita cordis.

Sed propter te occidimur quotidié, æſtimamur ceu grex mactationi deſtinatus.

Evigila, quare obdormis Domine? evigila inquam, ne depellas perpetuò.

Quare abſcondis faciem tuam? cur afflictionis noſtræ & oppreſſionis noſtræ obliviſceris?

Quoniam dejecta eſt ad pulverem anima noſtra, terræ adhæret venter noſter.

Conſurge, adiuva nos, & redime nos propter bonitatem tuam.

Psal. 45.

Carmen amatorium erudiens, filiorũ Corah, præfecto cantorũ, de liliis.

ERuctat cor meum boni quippiam, dedico ego opera mea regi: lingua mea ceu stylus est scribæ expediti.

Perelegans es præ cunctis mortalibus, effusa est gratia in labia tua, eo quòd Deus te sempiternis ornavit beneficiis.

Cinge ô heros gladio tuo femur tuũ, decore tuo & magnificentia tua.

Et in magnificencia tua prosperè inequita super verbum veritatis, mansuetudinis & justitiæ, docebitque te tunc dextera tua admiranda.

Sagittæ tuæ præacutæ, cor hostium regis penetrabunt, populi sub te cadent.

Solium tuum in sempiternum & perpetuò stabit ô Deus: sceptrum regni tui est sceptrum æquitatis.

Amas justitiam, impietatem odis, propterea quòd te Deus, Deus tuus unxit oleo letitiæ pre cõsortibus tuis.

Myr-

Myrrham, aloen & cassiam redolent omnia vestimenta tua, è palatiis eburneis deprompta, ut te exhilarent.

Filiæ regum inter nobiles tuas: astat conjux ad dexteram tuam ornata auro ex Ophir optimo.

Audi filia, & vide, inclina aurem tuam, obliviscere populi tui, & domûs patris tui.

Et concupiscet rex formam tuam: quia ipse est Dominus tuus, ipsum adorabis.

Filia quoque Tyri cum munere, & quique opulentiores populi, faciem tuam precabuntur.

Omnis gloria filiæ regis intus est, indumentum ejus ex auro intexto.

Jn vestibus acu pictis adducetur regi, virgines pedisequæ ejus, sodales ejus unà tibi adducentur.

Adducentur inquam cū gaudio & lætitia, & venient in palatium regis.

Jn locum patrum tuorum succedent tibi filii, quos principes in omni terra constitues.

Memorabo nomen tuum per omnia

nia sæcula, propterea celebrabunt te populi in sempiternum, & perpetuò.

Psal. 46.

Præfecto cantorum, carmen filiorum Corah ad Almoth.

DEus nobis suffugium & robur est, premente adversitate auxilium præsentissimum.

Propterea nihil timebimus etiam si loco moveatur terra & nutent montes siti in medio mari.

Infremant & limum egerant undæ eius, contremiscant montes in elevatione eius: Sela.

Rivi tamen fluminis exhilarabunt civitatem Dei, sacrarium tabernaculorum Altissimi.

Deus est in medio eius, ideò minimé nutabit, opem illi feret Deus ante auroram.

Tumultuentur Gentes, motus concitent regna, & tellus, dato fragore, defluat.

Dominus tamen exercituum a nobis stat, arx sublimis est nobis Deus Iacob. Sela.

Huc

Huc agite, & contemplamini opera Domini, quasnam solitudines fecerit in terra.

Facit cessare bella ad fines usque terræ, confringit arcus, detruncat hastas, igne currus exurit.

Remittite, & agnoscite quòd ego sum Deus, excelsus in Gentibus, excelsus in terra.

Dominus exercituum nobiscum, arx sublimis nobis Deus Iacob. Sela.

Psal. 47.

Carmen filiorum Corah præfecto Cantorum.

OMnes populi plaudite manibus, iubilate Deo voce ovante.

Excelsus enim est Dominus, tremendus, Rex magnus super omnem terram.

Subiicit populos nobis, & nationes sub pedes nostros,

Selegit nobis hæreditatem nostram, præstantiam Jacob quam diligit, Selah.

Ascendit Deus cum jubilo, Dominus cum sonitu buccinarum.

Psallitis

Psallite Deo, psallite: psallite Regi nostro, psallite:

Quoniam rex universæ terræ Deus, psallite eruditè.

Regnat Deus super Gentes, Deus sedet in solio suo sancto.

Munifici populorum adiunguntur populo Dei Abrahæ ; quoniam diis protectoribus terræ longè superior est.

Psal. 48.

Canticum, Psalmus filiorum Corah.

MAgnus Dominus & laudatus plurimùm, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Mons Sion, in cujus Aquilonari latere urbs magni Regis est, elegans est regio, & gaudiũ universæ terræ.

Deus in palatiis ejus agnitus est, quòd sit suis arx sublimis.

Nam ecce reges convenerant, transierant unà.

Quùm vidissent, sic obstupuerunt, perterriti sunt, & in præceps acti sunt.

Sic corripuit eos illic trepidatio & dolor, ut parturientem.

Quo-

Quomodo ventus Orientalis, constringere solet marinas naves.
Quemadmodum audivimus, ita vidimus, in civitate Domini exercituum, in civitate Dei nostri Deus illam firmavit in sæculum. Sela.

Animo concipiebamus ô Deus bonitatem tuam in medio templi tui.

Uti nomen tuum ô Deus, ita & laus tua pertingit usque ad fines terræ, nam justitia dextera tua abūdat.

Gaudet mons Sion, & exultant filiæ Iudæ propter judiciā tua.

Circumite Sion, cingite eam, numerate turres ejus.

Adhibete animum ad propugnaculū ejus, videte ut sint celsa palatia ejus, ut enarretis generationi posteræ.

Nam hic est Deus, Deus noster est in sempiternum, & perpetuò ipse diriget nos ad mortem usque.

Psal. 49.

Carmen filiorum Corah præfecto cantorum.

AVdite hoc omnes populi, auscultate his omnes qui orbem inhabitatis.

Tam

Tam plebei quàm dignitate ali-
quâ pollentes, unà dives cũ paupere.

Os meum ſapientiam loquetur:
& meditatio cordis mei prudentiam.

Accommodabo ad parabolam au-
rem meam, exponam adhibita citha-
ra ænigma meum.

Cur timeam in adverſo tempore ?
iniquitas calcaneorum meorum cir-
cundaret me.

Ex illis qui nituntur opulentiâ
ſua, & in multitudine divitiarum ſu-
arum gloriantur,

Nemo fratrem ſuum ulla ratione
redimere poteſt, neque Deo pretium
redemtionis eius perſolvere,

Nimji ſiquidem pretji eſt redimi à
morte animas illorum, vt ævo vivant
perpetuo.

Et vitam in ſempiternum profe-
rant ſepulchrum nunquam viſuri.

Equidem videre eſt ut ſapientes ę-
què moriantur ac ſtulti, & ſtupidi in-
tereant, & opes ſuas aljis relin-
quant.

Sepulchrum domûs eorum in per-
petuum, & habitacula eorum per
ſæcula

sæcula, nomina sua vocârũt in terris.

At homo in pretio non diù permanet, similis erit pecudibus quæ prorsus intereunt

Hoc illorum institutum, planè stultitia illorum est: & tamen posteri eorum quod illi dictant, approbant. Sela.

Vt greges, apud inferos collocabuntur, mors pascet eos, manè recti in eos dominabuntur: forma eorum inveterascet, fovea est eorum domicilium.

At Deus animam meam de potestate inferorum liberabit: nam suscepit me. Sela.

Nihil metuas quùm ditatus fuerit quispiam, aut quùm gloriam domûs suæ auxerit:

Haud enim sumet omnia secum quùm morietur, neque gloria eius eum comitabitur.

Quoniam animam suam in vita sua beatam dicet & quùm benefeceris ei celebrabunt te.

Concedent isti ad nationem patrum suorum, & nunquam luce fru-

fruentur.

At homo quùm ſit pretioſus & nobilis, non expendit: ſimilis ergo erit jumentis quæ prorſus intereunt.

Pſal. 50.

Carmen ipſi Aſaph.

DEus judicum Dominus loquutus eſt, & convocavit terram ab ortu ſolis uſque ad occaſum eius.

De Sion conſummatæ pulchritudinis Deus illuſtris emicabit.

Veniet Deus noſter, neque diſſimulabit, ignis vorax ante ipſum præcedet, circa eum undique turbo vehemens.

Advocabit cœlum deſuper & terram, ut judicio contendat cum populo ſuo.

Congregate mihi bonos meos, & qui mecum inierunt fœdus de ſacrificandi ratione,

Et annuntiabunt cœli juſtitiam ejus: nam Deus ipſe judex erit. Sela,

Audi popule mi, nam lòquar: ô Iſrael, nam te conteſtabor: ego ſum Deus Deus tuus.

Non

Non reprehendam te ſacrificiorum tuorum cauſa : holocauſta enim tua jugitèr ſunt coram me.

Non eſt ut accipiam de domo tua juvencum, nec de caulis tuis hircos.

Meæ ſiquidem ſunt omnes feræ ſylvarum, pecudes in mille montibus.

Novi cunctas in montibus volucres, penes me ſunt animantes agreſtes.

Si eſuriero, non eſt ut tibi indicem: quùm meus ſit orbis, & quidquid ille continet.

Num comeſturus ſum carnem taurorum? & ſanguinem hircorum bibiturus?

Sacrifica Deo laudem, & perſolve Altiſſimo vota tua.

Premente adverſitate, invoca me: & quùm te èripio, gloriam meam celebra.

Impio autem dicit Deus, quid tibi vis quòd commemoras ceremonias meas? cur ore tuo fœdus meum jactas.

Quùm odio habeas diſciplinam, & verba mea poſt te abiicias?

Si.

Si furem usquàm videris, eo oblectaris, & cum adulteris est pars tua.

Os tuum addixisti malo, & lingua tua dolum concinnat.

Sedes, & contra fratrem tuum loqueris, filium matris tuæ probro afficis,

Hæc fecisti, quùmque ego dissimulo, fingis me planè tui similem esse: disceptabo itaque tecum & ordine proponam ante oculos tuos.

Istuc quæso intelligite, qui obliti estis Dei: ne quùm rapiam, non sit qui eripiat.

Qui laudem sacrificat, is me glorificat: & hæc est via per quam ostendam ei salutem Dei.

Psal. 51

Carmen Davidis præfecto cantorum, quum ad eum venisset Nathan propheta, posteaquàm ingressus fuerat ad Bath sabam.

MIserere mei Deus pro bonitate tua, pro ingenti misericordia tua dele scelera mea.

Lava me plurimùm ab iniquitate mea,

mea, & à peccato meo munda me.

Nam transgressiones meas agnosco, & peccatum meum assiduè mihi obversatur.

Jn te, solum te peccavi, & malum hoc in oculis tuis admisi: proptereà verè justus agnosceris in verbis tuis, & purus quùm judicaveris.

En ego in iniquitate formatus sum & in peccato concepit me mater mea.

Ecce veritatem diligis in intimis & in abstruso sapientiam mihi manifestam facis.

Expia me hyssopo, & mundus ero: lava me, & nive ero candidior.

Fac ut audiam lætitiam & gaudium, exultent ossa quæ tu contrivisti.

Absconde faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea mihi Deus, & spiritum firmum intra me innova.

Ne abjicias me à facie tua, nec spiritum tuum sanctum à me auferas.

Restitue mihi lætitiam salutaris tui: & spiritu principali fulci me.

Doce-

Docebo transgressores vias tuas, & peccatores ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ, tunc lingua mea resonabit cũ ovatione justitiá tuam.

Aperi Domine labia mea, ut os meum laudem tuam prædicet.

Nam hostiis non delectaris, alioqui eas obtulissem : holocaustum non vis.

Sacraficia Deo spiritus confractus: cor confractum & contritum Deus non despicies.

Benignè fac ex benevolentia tua Sioni, ædifica muros Ierusalem.

Tunc delectaberis hostiis, sacrificio & holocausto justitiæ : tunc aræ tuæ vitulos imponent.

Psal. 52.

Præfecto cantorum erudiens carmen Davidis, quum venisset Doeg Idumeus ad Saulem eique nuntiâsset atque dixisset, Venit David ad domum Abimelech.

QVid gloriaris, in malitia potẽs? bonitas Dei extat quotidiẽ.

Cor,

Corruptelas cogitat lingua tua, perindè ut novacula exacuata aberrans.

Amas nocere potiùs quàm benefacere, mentiri potiùs quàm quod justum est loqui. Sela.

Amas loqui quæcunque perniciem afferunt, lingua dolosa.

Etiam te Deus dissipabit in æternum, tollet te, & abradet te de tabernaculo tuo, ac radicem tuam è terra viventium. Sela

Quod quùm videbunt justi, timebunt deque illo ridebunt.

En dicent virum qui non posuit Deum robur suum: sed in multitudine divitiarum suarum spem posuit, roboravit se pravitatibus suis.

At ego ero similis oleæ frondosæ in domo Dei, quia spem posui in bonitate Dei in sempiternum & perpetuò.

Celebrabo te in sæculum, quoniam fecisti: & præstolabor nomen tuum : quoniam ante bonos tuos bonum est.

Psal

Psal. 53.

Præfecto cantorum carmen erudiens Davidis de miseria.

DIxit stolidus in corde suo, Non est Deus: obid conscceleratam & abominandam designarunt iniquitaem: non est, qui quod bonum est faciat.

At Deus é cœlo prospexit super filios hominum, ut videret num esset prudens aliquis, & qui Deum quæreret.

Cuncti pariter deflexerunt, corrupti sunt: nemo est qui quod bonum est faciat, ne unus quidem.

An non cognoverunt operarii iniquitatis, qui populum meum vorant ut qui panem devorant, & Deum non invocant?

Illic pavore consternantur, ubi pavor non est, quia Deus dissipat ossa obsidentis te: pudefecisti eos, quoniam Deus aversatus est illos.

O utinam è Sione salus Israeli contingat, ut Deus captivitatem populi sui finiat, ut lætetur Iacob, gaudeat Isarel.

Psal.

Psal. 54.

Erudiens carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumanta musica quùm Ziphæi venirent & dicerent Sauli, Annon David apud nos latitat?

Deus per nomen tuum salvum me fac, & virtute tua vindica me:

Deus audi precem meam, sermoni oris mei ausculta.

Nam alieni contra me insurrexerunt, & tyranni quærunt animam meam, non habentes ob oculos Deum. Sela.

En Deus adjuvat me, Dominus cum iis adest, qui me suffulciunt.

Rependet malum istud adversariis meis, in veritate tua extermina eos.

Voluntarium sacrificium faciam tibi, & celebrabo nomen tuum Domine, quoniam bonum est;

Nam ex omni afflictione eripuit me, & in hostibus meis optata videbit oculus meus.

Psal. 53.

Erudiens carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica.

AUuſculta Deus precationi meæ, à deprecatione meà ne te ſubducas.

Attende & reſponde mihi, querulor in prece mea & infremo,

Propter vociferationem hoſtium, propter divexationem impiorum, qui mihi iniquitatem obtrudunt, & in ira mihi adverſantur.

Propterea cor meum intra me affli&tatur, & terrores mortis irruerunt in me:

Timor & tremor inciderunt in me, & horror me adobruit.

Et dixi, Utinam eſſent mihi alæ tam celeres quàm ſunt columbæ: avolarem enim, & quieſcerem.

En longè profugerem, commorarer in ipſo deſerto. Sela.

Properarem ut à vento turbinoſo & tempeſtate evaderem.

Degluti eos ô Domine, & ſinde linguas eorum: quoniam vidi violentiam

am & lites in ipſa civitate:

Hæc illam dies noctesq; in muris ejus circumeunt, intra eam iniquitas & moleſtia.

Corruptelæ intra eam, à plateis ejus impoſtura & dolus nunquàm declinant.

Neque enim hoſtis erat qui me probro aſficiebat, aliòqui tuliſſem: neq; extulit ſe contra me, qui præ ſe ferebat odium mihi, abſcondiſſem enim me ab illo:

Sed tu eras homo æqualis mihi, dux meus, & notus meus:

Mutuò enim & ſuavitèr ſecreta communicabamus: in domum Dei in cœtu unà ibamus.

Derepentè mors ſuper illos irruat, deſcendant vivi ad inferos: nam mala ſunt in habitaculis eorum, in intimis eorum.

Ego ad Deum clamabo, & Dominus ſervabit me.

Veſpere & manè & meridie precor & importunus ſum, & ipſe vocem meam exaudivit.

Redemit animam meam a prælio

quod mihi intentatur, pacemque donavit: nam plurimi fuerunt mecum.
Audiet Deus, & affliget eos qui sedet ab initio. Sela.
Nam non est spes quòd illi mutentur, nec Deum timeant.
Injecit ille manum suam in eos quibuscum pacem simulaverat, & profanavit fœdus suum.
Os habet butyro mollius, sed corde bellum gerit: verba ejus oleo magis lenia, quùm sint stricti gladii.
Rejice in Dominum sarcinam tuam, & ipse te suffulciet: non permittet ut justus perpetuò labascat.
Tu interim, ô Deus, detrudes sanguinarios istos & fraudulentos in puteum interitûs: non perducent ad dimidium dies suos, ego autem spem meam in te collocabo.

Psal. 56.

Præfecto cantorum de vexatione manipuli alienigenarum: insigne aureolum Davidis, quùm eum Philisthini comprehendissent in Gath.

Mi

MIserere mei Deus: nam me homo ferè abſorpſit, quotidiè oppugnans me obtrivit.

Abſorbent me hoſtes mei omni tempore: multi namque pugnant contra me ô Excelſe.

Quocunque tempore timor me invadit, ego ſpem meã in te colloco.

In Deo laudabo verbum ejus: in Deum ſperavi, nihil metuo quid mihi caro faciat.

Perpetuò verba mea calumniabantur: omnes cogitationes eorũ in hoc erant, ut malum mihi pararent.

Concurrunt, ſpeculantur ipſi, & veſtigia mea obſervant, quandoquidem animæ meæ inhiant.

Vanitate ſperant ſeſe evaſuros: at Deus eſt qui in ira populos dejicit.

Fugas meas tu numeratas habes, lachrymas meas repone in laguncu- lam tuam, annon in rationario tuo?

Quoties te invoco, hoſtes mei retrocedant: in hoc certus fio quòd tu es Deus meus.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo ſermonem.

In Deum spero, non metuam quid faciat mihi homo.

Vota nuncupabo tibi ô Deus, reddam laudes tibi:

Quoniam eripuisti animam meam à morte, annon & pedes meos à lapsu? ut incedam in conspectu Dei in luce viventium.

Psal. 57.

Præfecto cantorum, Ne perdas: insigne aureolum Davidis, quùm à Saule fugisset in specum.

Miserere mei Deus, miserere mei, quoniam in te confisa est anima mea, & in umbra alarum tuarum spero donec transeat corruptela.

Invocabo Deum excelsum, Deum qui me perficit.

Is è cœlo mittet, & liberabit me opprobrio me absorbente perpetuò mittet Deus suam bonitatem & fidem suam.

Anima mea est in medio leonum, jacebo inter homines qui flãmis exurunt, quorũ dentes velut lanceæ & sagittę sũnt & lingua gladius acutus

Extolle te ô Deus ſuper cœlos, ſuper omnem terram gloria tua.

Rete parârunt greſſibus meis, incurvata eſt anima mea foderunt ante me foveam, & inciderunt in eam. Sela.

Paratum eſt cor meum ô Deus, paratum eſt cor meum: cantabo & pſallam.

Expergiſcere ô gloria mea, expergiſcere nablum & cythara, maturè ſurgam.

Celebrabo te in populis ô Domine, canam te in nationibus.

Quoniam bonitas tua ingens eſt, ad cœlos uſq; pertingit, & fides tua ad æthera uſque.

Extolle te ô Deus ſuper cœlos, & ſuper omnem terram gloria tua.

Pſal. 58.

Præfecto cantorum, Ne perdas. inſigne aureolum Davidis.

NUm verè, ô manipule, quod juſtum eſt pronunciatis, rectè judicatis mortalibus?

Quin potiùs iniquitates in corde

concinnatis in terra: violentiam manus vestræ appendunt.

Abalienati sunt impii isti ab eo tẽpore quo vulvâ egressi sunt: errant jam inde ex quo è ventre prodierunt, loquentes mendacium.

Virus est illis ut virus serpentis, ut aspidis surdæ, auremq; suam obturantis,

Ne cogatur audire vocem incantantium, incantatoris inquam artibus magicis præstantis.

Contere ô Deus, dentes oris istorum, maxillares dentes juvenũ istorum leonum contunde ô Domine.

Liqueant ceu aquæ quæ dilabuntur, ut cui tenso arcu sagittæ distringuntur.

Instar limacis colliquescentis diffluant, velut abortivum mulieris, quod solem nunquam aspexit.

Priusquàm spinæ vestræ in rhamnum adolescant, repentè vivos sicut acerrimo furore tollat eos turbo.

Lætabitur justus quum viderit ultionem, pedes suos in sanguine impii lavabit,

Et

Et dicet homo, certè justum manet suus fructus: certè est Deus judicans in terra.

Psal 59.

Præfecto cantorum, ne perdas. Insigne aureolum Davidis, quùm misisset Saul ad observandum domum ejus, ut eum occideret.

ERipe me ab inimicis meis Deus meus, ab iis qui contra me insurgunt protege me.

Eripe me ab his qui scelerate agunt, & à viris sanguinariis serva me.

Nam ecce animæ meæ insidiantur, conspirant adversùm me feroces: non ob iniquitatem meam, nec ob peccatum meum, ô Domine,

Nullâ iniquitate meâ adducti accurrunt, instruxerunt sese: exurge ergo ut mihi succurras, & respice.

Et tu ô Domine Deus exercituum, Deus Israelis, evigila, ut visites omnes Gentes, neque misericordem te exhibeas omnibus scelerate prævaricantibus. Sela.

Revertuntur ad vesperam, fremunt

ut canes, & urbem circumcursant.

Ecce loquuntur ore suo, & gladii sunt in labiis eorum: nam quis audiat?

At tu ô Domine ridebis eos; cum sanni: cunctas Gentes excipies.

Robur illi, at te observabo: nam Deus vice arcis sublimis est mihi.

Bonitas tua, ô Deus meus, antevertat me: fac Deus optata in hostibus meis videam.

Ne subitò interimas illos, ne fortè obliviscatur populus meus: redde eos vagos in populo tuo, & dejice eos, protector noster Domine.

Propter peccatum oris eorum, & ob sermonem labiorum ipsorum, in superbia sua capiantur, ob perjurium & mendacium quod loquuntur.

Consume in furore, consume ut non sint, ut sciant omnes quòd Deus in Iacob, & usq; ad fines terræ dominetur. Sela.

Et ad vesperam revertuntur, fremunt ut canes, & urbē circūcursant.

Hi ipsi pro cibo vagabuntur, nec satiati cubabunt.

Ego

Ego autem cantabo fortitudinem tuam, manè ovabo de bonitate tua, quod arx ſublimis mihi fueris: & dum premeret me adverſitas, perfugium.

O robur meum tibi canam, quoniam Deus arx ſublimis mihi es, & Deus bonitatis meæ.

Pſal. 60.

Præfecto cantorum ſuper roſa teſtimonii, inſigne aureum Davidis ad docendum, dum bellum gereret contra eam partem Syriæ, *quæ Meſopotamia vocatur, & contra Syriæ partem quæ vocata eſt Zoba: & quum Ioab reverſus percuſſiſſet* Edomitarum *in Valle ſalis duodecim millia.*

DEus repuleras nos, disjeceras nos, iratus eras: ac redhibebas rurſus te nobis placatum.

Concuſſeras terram, & deruperas eam: cura fracturas ejus, vacillat enim.

Dura feciſti experiri populum tuum: potum dediſti nobis vinum læthale.

At

At sustulisti rursus timentibus te signum, ut triumpharent, idque propter veritatem. Sela.

Ut eripiantur dilecti tui, serva dextera tua, & exaudi me.

Deus loquutus est in sanctuario suo quòd lætabor: & quòd dividam Sichem & vallem Succoth dimetiar.

Meus est Gilead, & meus est Manasses: Ephraim robur capitis mei, Juda legislator meus.

Moab lebes ablutionis meæ: super Edom projiciam calceamentum meum, ambi ô Palæsthina amicitiam meam.

Quis ducet me in civitatem munitam? quis me usq; in Edom deducet?

Annon tu ô Deus, qui nos repuleras, & tu Deus qui non egrediebaris cum exercitibus nostris?

Fer nobis auxilium in angustia, nam hominum auxilium inane est.

In Deo fortitèr faciemus, & ipse conculcabit hostes nostros.

Psal.

Psal. 61.

Præfecto cantorum ad instrumenta musica carmen Davidis.

AVdi, Deus clamorem meum, orationi meæ ausculta.

Ab extremo terræ ad te clamabo, dum cor meum ferè exanimatú est, in rupem altiorem, quàm ut in eam possim conscendere, subduc me.

Tu enim es asylum meum, turris prævalida, quâ ab hoste servor.

Fac habitem in tentorio tuo perpetuò, tutus agam in latibulo alarum tuarum. Sela.

Tu enim Deus exaudisti vota mea, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies diebus regis adjicies, annos ejus in multa sæcula produces.

Sedebit coram Deo in sæculum, bonitatem & veritatem para quæ eum custodiant.

Sic psallam nomini tuo in perpetuum, ut persolvam vota mea per singulos dies.

Psal. 62.

Præfecto cantorum pro Iedthun, oda Davidis.

VTique ad Deum silens respicit anima mea, quia ab ipso salus mea.

Utique ipse est petra mea, & salus mea, ipse arx sublimis mea: ideò non labascam admodum graviter.

Quousq; insidias struitis quibusvis? tandem vos omnes interficiemini, perinde ut paries inclinatus, & maceria impulsa.

Utiq; ne ipse exaltetur consultant ut impellatur: diligunt mendacium, ore suo benè precantur, corde devovent. Sela.

Veruntamen respice ad Deum silens, ô anima mea: nam ab ipso pendet spes mea.

Utique ipse est petra mea, & salus mea, arx mea, non nutabo.

A Deo pendent salus mea & gloria mea, petra fortitudinis meæ, refugium meum in Deo est.

Collocate spem in eum omni tempore

pore ô populi, effundite ante conspe-
ctum ejus cor vestrum, Deus refu-
gium nobis. Sela.

Veruntamen filii hominum vani sunt, mendaces filii viri: si simul ponantur in bilance, ipsa vanitate leviores erunt.

Ne collocetis spem in injuria & rapina: nolite vos dedere vanitati: opes si affluunt, ne cor apponatis.

Semel atque iterum loquutus est Deus idq; audivi, Deo esse robur:

Quòd & tibi Domine bonitas adest: quòdq; tu rependis cuiq; juxta opus suum.

Psal. 63.

Psalmus Davidis quùm esset in deserto Iuda.

DEus Deus meus tu, summo diluculo te quæro: te sitit anima mea, te concupiscit caro mea, in hac terra torrida & siticulosa, cui desunt aquæ.

Sicut te contempler in sanctuario tuo, ut videam virtutem tuam & gloriam tuam.

Nam

Nam bonitas tua ipsâ vitâ optabilior est, ideò labiis meis te laudabo.

Sic benedicam te in vita mea, in nomine tuo attollo manus meas.

Tanquàm adipe & pinguedine satiabitur anima mea, unde ovabunt labia mea, laudabit os meum.

Simul atque tui memor fuero in lecto meo, de te meditatus fuero in vigiliis nocturnis:

Tu etenim es qui mihi fers auxiliũ, & in umbra alarum tuarum ovabo.

Tibi adhæsit anima mea: quià dextera tua me suffulsit.

Isti verò qui animam meam devastare quærũt, subibunt infima terræ:

Adigent eos in aciem gladii, sors vulpibus erunt.

Rex autem in Deo lætabitur, gloriabitur quisquis per ipsum juraverit: nam os illorum qui mendacium loquuntur obstruetur.

Psal. 64.

Præfecto cantorum oda Davidis.

AVdi Deus vocẽ meam in querimonia mea, serva vitam meam ab

ab hostis formidine:

Absconde me à consilio malorum, & à tumultu operantium iniquitatem.

Qui linguam suam instar gladii exacuunt, & ceu tenso arcu amara verba pro sagittis ejaculantur.

Vt in absconditis innocentem feriant, subitò feriant eum, nec quicquam metuunt.

Corroborant se in re mala cōmentantur inter se de abscondendis laqueis: dicunt enim, Quis videbit eos?

Vestigant malitias, pervestigatam vestigationem absconderunt quisque in intimo, cordéq; profundo.

At Deus sagittâ illos subito feriet, quâ plagis afficientur.

Posternéntque super se linguam suam: quicunque aspexerint eos, stupefacti facessent.

Videbunt id cuncti mortales, & narrabunt opus Dei, & opera ejus prudentèr expendent.

Lætabitur justus in Domino, & se fidei illius committet: & omnes recti corde gloriabuntur.

Psal.

Psal. 65.

Præfecto cantorum psalmus Davidis & canticum.

TIbi ô Deus silentium laus in Sion tibi persolvetur votum.

Tu exaudis precem: hinc omnis caro ad te venit.

Ratio iniquitatum superârat nos, tu verò transgressiones nostras expiâsti.

Beatus quem tu elegeris, quem tibi adhibueris: habitabit enim ille in atriis tuis: satiabitur bonis domûs tuæ, & sacris templi tui.

Terribilia in justitia respondebas nobis, ô Deus salus nostra, ô asylum omnium finium terræ, quiq; remoti in mari degunt.

Qui montes virtute suâ firmat, accinctus potentia.

Qui compescit strepitum marium, & strepitum undarum eorum, & fremitum populorum.

Et timebunt à signis tuis, quicunque extremos fines inhabitant: facis ovare exitus matutini & vespertini temporis.

Visitâsti terram, & irrigâsti eam ditâsti eam ampliter, rivus Dei aquis exuberat, tu paras eis frumentû quandoquidem sic illam instruis.

Irrigas liras ejus, & quiescere facis sulcos ejus: facis eam guttis colliquescere, & germen ejus fœlicitèr provenire facis.

Coronas annum tuis bonis, & vehicula tua stillant pinguedinem.

Stillant pinguedine speciosa pascua deserti, collésque exultatione, accinguntur.

Vestientur campi gregibus, & valles amicientur frumento, jubilabunt atq; canent.

Psal. 66.

Præfecto cantorû canticum Psalmi.

IVbilate Deo omnis terra, Canite gloriam nomini ejus, reddite gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, Quàm suspiciendus es in operibus tuis! ob amplitudinem virtutis tuæ supplices tibi erunt licèt falso hostes tui.

Te adorabunt omnes habita to

res

res terræ, & psallent tibi, psallent nomini tuo. Sela.

Huc agite contemplamini opera Dei, quàm stupenda sint ejus consilia super filios hominum.

Mutavit mare in aridam, fecit ut pedibus flumen transierint, ibi in eo lętabamur.

Virtute suâ ab æterno imperat: oculi ejus Gentes contemplantur, defectores haud quaquàm sese exaltabunt. Sela.

Prædicate ô populi Deum nostrum, & efficite ut audiatur vox laudis ejus.

Hic est qui animam nostrā servavit in vita, nec permisit vacillare pedes nostros.

Etiamsi explores nos ô Deus, & excoquas nos ut argentum excoquitur.

Inducas nos in laqueum, catenam ponas in lumbis nostris.

Patiaris ut homines super capita nostra inequitent, veniamus in ignem & aquam: educis tamen nos in refrigerium.

Ingre-

Ingrediar ergo domum tuam cum holocaustis, vota mea tibi persolvam.

Quæ effecerunt ut aperirem labia mea, & ut loqueretur os meum quùm essem in angustiis.

Holocausta pinguia offeram tibi, cum incenso arietum, faciam bobus & hircis. Sela.

Venite, audite quotquot Deum timetis, narrabo quænam animæ meæ fecerit.

Ad ipsum ore meo clamavi, & linguâ meâ exaltatus est.

Si iniquitatem respexissem in corde meo, non exaudisset me Dominus.

Jam autem exaudivit Deus, & vocem precationis meæ attendit.

Laudandus Deus, qui nec precem meam repulit, nec bonitatem suam à me subduxit.

Psal. 67.

Præfecto cantorum psalmus & carmen ad instrumenta musica.

Deus

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis, atq; illustret inter nos lumen vultûs sui. Sela.

Ut cognoscatur in terra via tua, & in omnibus gentibus salus tua.

Celebrent te populi ô Deus, celebrent te populi universi.

Gaudeant nationes, & ovent, quòd jus reddas ex æquitate populis, & nationes in terra deducas. Sela.

Celebrent te ô Deus populi, celebrent te populi universi.

Terra verò reddat proventum suum, & benedicat nobis Deus, Deus inquam noster.

Benedicat nobis Deus, & metuant eum quicunque ad fines orbis usq; habitant.

Psal. 68.

Præfecto cantorum psalmus & canticum Davidis.

SImul atq; exurgit Deus, inimici ejus disperguntur, & fugiunt à cõspectu ejus, qui ipsum odio habent. Quemadmodũ dispellitur fumus tu dispellis eos: & sicut cera colliquescit

cit ab igne, sic dispereunt impii à conspectu Dei.

Justi autem coram Deo gaudent & lætantur, & præ gaudio gestiunt.

Cantate Deo, psallite nomini ejus: munite viam ejus, qui supremo cœlo inequitat, in Iah nomine ejus, exultate coram illo.

Pater est pupillorum, & causam agit viduarum Deus, quamvis habitet in habitaculo sanctitatis suæ.

Deus qui orbis restituit familiam, educit qui vincti tenentur catenis: desertores autem terram torridam inhabitabunt.

Deus quùm tu ante populum tuum progredereris, quùm incederes per desertum. Sela.

Terra movebatur, & cæli distillabant coram Deo, quemadmodum ttemuit iste Sinai, coram Deo, Deo inquam Israelis.

Ex munificentia, ô Deus pluviam distillabas hæreditatis tuæ, & laborantem confirmabas.

Ut in ea habitaret grex tuus, præparâsti pro bonitate tua pauperi ô Deus

Domi-

Dominus dabat verbum annunti-atricibus magni exercitûs.

Reges ingentibus copiis instructi fugerunt, fugerunt inquam: qui domi desidebant, diviserunt spolia.

Etiamsi hactenus habitastis inter ollas, eritis posthàc ut pennæ columbæ argento obductæ: cujus alæ fulvæ sunt auro purissimo.

Quum dissiparet Omnipotens in ea reges, candescebas veluti nix in Salmon.

Mons Dei est sicut Basan: mons qui caseis abundat, mons Basan.

Quare invidetis vos montes quãtumvis clivosi, monti huic, quùm Deo volupé sit habitare in eo? quin hunc perpetuò inhabitabit Dominus.

Equitatus Dei, habet bis dena millia, imò multa millia angelorum: Dominus inter eos sicut in Sinai, in sanctuario.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, accepisti dona in hominibus etiam defectores, ut habitet Dominus Deus.

Laudandus Dominus, qui nos quotidiè

tidiè cumulat beneficiis Deus salutis nostræ. Sela.

Deus noster, Deus ad salutes, Domino Deo exitus mortis:

Veruntamen vulnerat Deus caput hostium suorum, verticem capillatũ eorum qui in delictis suis ambulant.

Dixerat Dominus, Restituam meos, velut olim ex Basan, restituam ut olim ex profundis maris.

Propterea pes tuus, & lingua canum tuorum sanguine rubet ab inimicis, ab ipso.

Viderunt incessus tuos ô Deus, incessus Dei mei, regisq; mei, qui est in sanctuario.

Præcedebant cantores, post hos ludentes musicis instrumentis, in medio puellæ tympana pulsantes.

Vos qui estis de vena Israelis, in cœtibus laudate Dominum Deum.

Ibi Benjamin parvulus, qui potestate inter eos fungebatur: principes Juda lapis illorum, principes Zebulon principes Naphtali.

Mandavit Deus tuus robur tuum, robora ô Deus quod fecisti nobis.

A templo tuo Jerosolymis, tibi offerant reges munera.

Increpa cœtum hastatorum, cœtū validorum cum vitulis populorum qui sese contumaces præbent ut cum fragmentis argenti veniant: dissipa gentes, quibus bella cordi sunt.

Venient propter hoc optimates ex Ægypto, Æthiopia celeritèr manus suas Deo protendet.

Regna terræ cantate Deo, psallite Domino, Sela.

Equitanti super cœlos cœlorum ab initio, en edit vocem suam, vocem prævalidam.

Tribuite Deo fortitudinem, cujus magnificentia est super Israelem, cujus fortitudo est in æthere.

Tremendus es ô Deus de sanctuariis tuis, Deus Israelis ipse dat robur populo, propterea laudandus Deus.

Psal. 69.

Præfecto cantorum super liliis carmen Davidis.

SErvato me, Deus, quoniam penetrârunt aquæ ad animam usque.

Demersus

Demersus sum in limum profundissimum, in quo non est fundum: decidi in profundissimas aquas, & undæ obruunt me.

Delassatus sum vociferando, aridũ factum est guttur meum: defecerunt oculi mei, suspiciendo ad Deum meũ.

Qui me immerito odio prosequuntur, plures sunt quàm capilli capitis mei: prævaluerunt qui absque causa me obterunt, inimici mei, ut quæ non rapui, rependere cogar.

Tu nosti ô Deus quæ per ignorantiam admisi, & delicta mea te haudquaquàm latent.

Ne pudefiant in me ô Domine Domine exercituum qui te expectant, ne ignominia afficiantur in me ô Deus Israelis qui te studiosè quærunt:

Nam tui causa hoc opprobrium fero, faciem meam ignominia obtexit:

Alienus factus sum fratribus meis, extraneus filiis matris meæ:

Æmulatio enim pro domo tua exedit me, & probra eorũ, qui te probro afficiunt, in me reciderunt,

Si quando fletu & jejunio affligebam me, idipsum quoque probro mihi vertebatur.

Sacco me pro veste involvebam: sic quoque fabula illis fiebam.

De me fabulantur qui desident in porta, & carmina canunt qui siceram bibunt.

At ego precem meam ad te ô Domine, si quando tempus sit ô Deus quo ob multam bonitatem tuam propitium te exhibeas, annue mihi pro fide tua quâ opem ferre soles.

Eripe me è luto ne demergar, fac eripiar ab his qui me odio prosequuntur, & ab aquis profundis:

Ne me adobruant undæ aquarum, néve deglutiat vorago, neque super me os suum puteus claudat.

Annue mihi ô Domine, quandoquidem benigna est bonitas tua: respice ad me juxta multitudinem miserationum tuarum:

Et ne faciem tuam à servo tuo abscondas, nam affligor: propera, annue mihi.

Accedito propiùs ad animam meam

am ut eam adſeras: libera me propter inimicos meos.

Tu noſti quid feram opprobrii, quid pudoris, quid ignominiæ, coram te ſunt qui me infeſtant.

Opprobrium frangit cor meum, afflictor: & expecto ſi quis mei cauſa circuncurſitet, ſed nemo eſt: conſolatores expecto, nec invenio.

Et dederunt in cibo meo fel: & quùm ſitirem, potârunt me aceto.

Sit illis menſa ſua laqueus: & ubi pacem ſperant, illic impingant:

Obtenebrentur oculi eorum ne videant, & lumbos eorum fac ſemper labaſcere.

Effunde ſuper eos furorem tuú, & æſtus iræ tuæ apprehendat illos:

Palatium eorum deſolatum reddatur, nec ſit qui tabernacula eorum inhabitet:

Nam eum quem tu percuſſiſti, perſequuntur, & ad dolorem vulneratorum tuorum admetiuntur.

Fac ut illis iniquitas iniquitati accumuletur, nec unquam veniant in juſtitiam tuam.

Deleantur de libro viventium, & inter justos non scribantur.

Me verò, quandoquidem afflictus sum & dolens, salus tua protegat ô Deus.

Laudabo nomen Dei cum cantico, & extollam illud celebri laude.

Gratius id erit Domino, quàm si bovem offeram, aut vitulum cornua producentem & ungulas.

Videbunt hæc mansueti, & gaudebunt: qui sedulò quæritis Deum, & vivet cor vestrum:

Nam audit inopes Dominus: & vinctos suos minimè spernit.

Laudent eum cœli & terra, maria, & quicquid reptat in illis.

Nam servabit Deus Sionem, & urbes Juda instaurabit: ibi habitabunt, terramq; istam hæreditariò possidebunt.

Posteri servorum ejus in hæreditatem illam accipient: quicunq; diligunt nomen ejus, in illa habebunt sedem suam.

Psal. 70.

Pre-

Præfecto cantorum Davidis ad commemorandum.

DEus ut me liberes, accelera: Domine ut me adjuves propera.

Pudore & probro afficiantur qui vitæ meæ insidiantur: agantur retro, & ignominiæ pateant, qui malis meis delectantur.

Repellantur eò quòd me pudefacere conantur, qui dicunt, Hæhæ, hæhæ.

Exultent & lætentur in te quicunque te sedulò quærunt: & qui amant salutem tuam, dicant jugitèr, Magnificetur Deus.

Ego autem ô Deus afflictus sum & inops, propera ad me, nam adjutor & ereptor meus tu es, Domine ne morêris.

Psal. 71.

IN te Domine speravi, ne sinas ut unquam pudefiam.

Pro tua justitia erue me, & libera me: inclina ad me aurem tuam, & me servato.

Sis mihi vice robustissimæ rupis, ad quam jugitèr confugiam: consti-

tuisti ut me servares: nam petra mea & arx mea tu es.

Eripe me ô Deus meus de manu impii, de vola perversi & violenti:

Quoniã tu es à quo pendeo, Domine Deus tu is es, quo à puero nitor.

Te nitor ab utero, ex visceribus matris meæ tu es extractor meus, de te laus mea jugitèr.

Factus sum ceu portentum multis: at tu asylum meum es prævalidum.

Replebitur os meum laude tua, quotidiè magnificentia tua.

Ne abjicias me tempore senectutis, quùm defecerit robur meum, ne me deseras:

Quoniam hostes mei de me loquuti sunt: quique observant animam meam, unà consultârunt:

Dicunt, Deus deseruit eum, persequimini, apprehendetis eum: nec enim erit qui eripiat.

Deus ne sis procul à me: Deus mi ut me adjuves propera.

Afficiantur pudore, pereant, qui vitæ meæ adversantur: obtegãtur probro, & ignominia quotquot student

me

me malo afficere.

At ego jugitèr expectabo, & omnibus laudibus tuis adjiciam.

Os meum enumerabit justitiam tuam, quotidiè salutem tuam: neque enim numerum novi.

Veniam in fortitudinibus Domini Dei, memor ero justitiæ tuæ solius.

Deus tu docuisti me à puero; & usque in præsens admiranda facinora tua deprædicabo.

Qnin & in senectam usque, & canos haudquaquam deseres me, ô Deus donec prædicem brachium tuum generationi præsenti, fortitudinem tuam omni posteritati.

Et justitiam tuam ô Deus in altū efferam, qui tam ingentia patrâsti: quis tibi ô Deus conferendus?

Qui fecisti experiri me afflictiones multas & malas: rursum conversus vitæ me restitues, & ex abyssis terræ rursum subduces me:

Augebis dignitatem meam & rursum me consolaberis.

Et ego quoque celebrabo tibi in-

strumento nablio fidem tuam Deus meus, psallam tibi citharâ, ô Sancte Israelis.

Ovabunt labia mea quùm canam tibi, & anima mea quam redemisti:

Quin & lingua mea quotidie de tua justitia loquetur, quùm pudore & probro affecti fuerint quicunque malo me afficere student.

Psal. 72.

Solomoni, vel Solomonis.

DA Deus regi judicia tua, & justitiam tuam filio regis:

Ut jus dicat populo tuo ex justitia, & afflictis tuis in judicio.

Ferant montes pacem populo, & colles justitiam.

Vindicabit afflictos in populo, servabit pauperes, & violentum calumniatorem contundet.

Timebunt te dum sol & luna lucebunt, in omne ævum.

Descendat ceu pluvia super desectum pratum, ut guttæ imbris sensim irrigantis terram,

Floreant ipso regnante justi, multaque

taque pax sit, donec luna defierit.

Imperitet à mari ad mare usq; & à flumine usq; ad terminos Terræ.

Coram illo procumbant accolæ deserti, & inimici ejus pulverem lingant.

Reges mediterranei maris & insularum munera afferant, reges Scheba & Seba honoraria adducant:

Et adorent eum omnes reges, omnes gentes serviant ei:

Nam liberabit pauperem clamãtem, & afflictum cui deest adjutor.

Beneficus erit in attritos & inopes: & animas pauperum servabit.

Redimet animas eorum à fœnore & violentia, & pretiosus erit sanguis eorum in oculis ejus.

Et vivet, & dabitur ei de auro Scheba: orabunt pro eo jugitèr, & quotidiè eum laudabunt.

Et erit pugillus frumenti in terrã in verticibus montium projectus, ita ut fructus ex eo prognatus agitetur ut Libanus: progerminabuntq; è civitate instar herbæ terræ.

Nomen ejus perpetuò celebre e-

ris.

rit, dum sol luxerit, propagabitur nomen ejus: beatosq; se censebunt in eo cunctæ gentes, & beatum eum prædicabunt.

Laudandus Dominus Deus, Deus Israelis, qui solus mira edit facinora.

Et nomen gloriæ ejus perpetuò laudetur, & impleatur gloriâ ejus universa terra. Amen & Amen.

§ Finem habent precationes Davidis filii Iessi.

Psal. 73.
Oda Asaph.

AT tamen bonus est Deus Israeli, his nempe qui mundo sunt corde.

Parùm abfuit quin nutârint pedes mei, ferè effusi sint gressus mei:

Nam urebat me æmulatio propter stultos quùm prosperitatem impiorum viderem:

Neq; enim sunt eis nexus ad mortem: quin pingues sunt & prævalidi.

Nulla eos, ut reliquos mortales, premit molestia: malorú quibus alii homines afficiuntur immunes sunt.

Hinc

Hinc fit ut ſuperbia eos totos poſſideat, & ceu veſte involvantur violentiâ.

Præ pinguedine oculi eorum exeút, in imaginationibus cordis pergunt.

Contabuerunt, loquuntur violentiam & injuriam: è ſublimi loquuntur.

Protendunt os ſuum in cœlum: & lingua eorum orbem pervagatur.

Propterea revertitur populus ejus huc, & aquæ fœcundi calicis exprimuntur eis,

Quin & dicere audent, Quomodo hæc cognoſceret Deus? éſtne cognitio apud Altiſſimum?

En iſti, impii ſunt, & tamen fœlices ſunt in hoc ſæculo, aſſequuti divitias,

Profectò purum ſervavi cor meum, & fruſtrà manus meas innocentia abluo,

Plagáſq; quotidiè pertuli, ſinguliſque diebus manè reprehenſus.

Quùm ad hunc inquam modum mecum reputarem, parú abfuit quin à natione filiorum tuorú defecerim.

Inſtituebam cogitationem, ſi poſſem hęc cognoſcere, ſed idipſum moleſta res erat in oculis meis.

Donec in ſecretiora Dei adyta penetravi, & donec intellexi ut poſtremò eſſent quique habituri.

Certè velut in lubrico conſtituiſti eos dejicies illos præcipites ut planè vaſtentur.

Quàm ſubita calamitate oppreſſi ſunt, perierunt, & terroribus conſumpti ſunt?

Non aliter quàm ſomnium, quod avolat poſteaquam quis evigilaverit, Domine deſpicatas reddes in civitate imagines illorum.

Quum efferveſceret fermenti inſtar cor meum, & renes mei acuebantur.

Bardus eram, nec quicquam intelligebam, & eram apud te velut pecus.

Semper tamen tecum eram, manum autem dexteram meam tu apprehendiſti.

Conſilio tuo me deduxiſti, & poſteà in gloriam me recipies.

Quis

Quis mihi in cœlis? & in terra tecum nullo oblector.

Consumitur caro mea & cor meum: Deus autem petra est cordis mei, & portio mea in æternum.

Nam ecce, qui à te procul recedunt, peribunt: perdes omnem illum, qui à te deficit.

Ego itaq; bonum mihi duxi Deo meo adjungere, posui Dominum Deum asylum meum, ut enarrem omnia opera ejus.

Psal. 74.

Erudiens carmen Asaphi

ECquarè Deus perpetuò nos repellis? cur inquam fumat nasus tuus in gregem pascuæ tuæ?

Memor sis cœtûs tu, quē jam pridem comparavisti & sortis hæreditariæ, quam venditasti: montis Sionis, in quo habitare es solitus.

Leva gressus tuos, ut funditùs vastes omnes hostes qui malum inferunt sanctuario tuo.

Rugierunt adversarii tui in medio synagogarum tuarum: signa sua posuerunt

fuerunt pro signis.

Ut olim eorum qui securibus cædebant densa arborum ad structurā templi, insigne & nobile opus erat.

Ita habetur modò si quis sculpturas ejus pariter bipenni & malleis comminuit.

Sanctuaria tua igni incenderunt: ad terram affligentes tabernaculum nominis tui profanārunt.

Dixerunt in cordibus suis, Sæviemus in eos pariter: exusserunt cunctas synagogas Dei in terra.

Signa nostra non videmus, nullus superest propheta: nemoq; nobiscum qui sciat quousque tandem.

Quàm diu ô Deus probra in nos jaciet hostis, blasphemabit hostis nomen tuum perpetuò?

Quare manum tuam & dexteram tuam retraxisti? è sinu plenè profer eam.

Equidem Deus rex meus ab initio, qui salutes in medio terræ operatur.

Tu virtute tua mare dissipasti, capita draconum in aquis confregisti.

Tu

Tu confregisti capita ceti grandis, & in cibum tribuisti eum populo desertum incolenti.

Tu excidisti fontem & fluvium, tu fluvios prævalidos exiccasti.

Tuus est dies, tua etiam nox, tu lucem & solem præparâsti.

Tu cunctos fines orbis constituisti, æstatem & hyemem tu finxisti.

Sis memor hujus, nempe quòd hostis probris afficit Dominum, & populus stolidus nomen tuum execratur.

Ne objicias animam turturis tuæ cœtui hostium, cœtûs afflictorum tuorum ne perpetuò obliviscaris.

Respice ad fœdus, quoniam tenebricosæ habitationes terræ violentia & jujuria repletæ sunt.

Ne pateant ignominiæ qui contriti sunt repulsam à te passi, afflicti & inopes potiùs laudent nomen tuum.

Exurge Deus, defende causam tuam, memor sis opprobrii tui, quo te quotidiè stolidi homines afficiunt.

Ne oblivioni tradas vocem infestorũ tuorum: tumultus eorum, qui con-

tra

tra te insurgunt jugitèr crescit.

Psal. 75.

Præfecto cantorum oda carminis Asaphi, ne perdas.

CElebrabimus te, Deus, celebrabimus; etenim propè est nomen tuum illis qui miranda facinora tua enumerant.

Quùm statutum tempus nactus fuero, ego quod æquum & rectum est judicabo.

Diffluxerat terra, & quicunque eam inhabitabant: ego columnas ejus suffulsi. Sela.

Dixi stolidis, Nolite insanire: & impiis, Nolite attollere cornu.

Nolite in sublime attollere cornu vestrum, nolite collo præfracto loqui.

Nam nec ab Oriente, nec ab Occidente, neque à Meridie exaltatio contingit.

Deus siquidem judex est: is hunc dejicit, illum extollit.

Nam calix in manu Domini est vino meraco plenè adornatus, è quo fundet:

fundet: attamen feces ejus exugent, ac epotabunt omnes impii in terra.

Ego autem in perpetuum annuntiabo, psallamque Deo Jacob.

Confringam quoque omne cornu impiorum, cornua vero justorum erigentur.

Psal. 76.

Oda carminis Asaphi ad instrumenta musica, præfecto cantorum.

NOtus in Iuda Deus, præclarum nomen ejus in Israele.

In Salem est tabernaculum ejus, & mansio ejus in Sione.

Illic confregit ignita jacula arcûs, clypeum, gladium & bellum. Sela.

Illustrior es & magnificentior, quàm montes in quibus laceratur. prædæ se exposuerunt magnanimi, consopiti sunt somno suo, nihil virium invenientes in manibus suis omnes viri fortes.

Ab increpatione tua, Deus Iacob, consopitus est currus & equus.

Tu terribilis es, tu inquam, & quis consistet coram facie tuâ, simul atque

que ira tua exarſerit?

E cœlo feciſti audire judicium: terra timuit, & ſiluit.

Quùm exurgeret ad judicandum Deus, ad ſervandum omnes afflictos terræ. Sela.

Etenim furor hominis cedet in laudem tuam, quodq; reliquum eſt irarum conſtringes.

Nuncupate vota, & perſolvite ea Domino Deo veſtro: quotquot eſtis in circuitu ejus, offerte munera terribili.

Qui intercipit ſpiritum principum, & eſt terribilis regibus terræ.

Pſal. 77.

Pſalmus Aſaphi pro Ieduthum præfecto cantorum.

VOce mea quum clamarem ad Deum, ad Deum quùm clamarem voce mea, aurē præbebat mihi.

Quo tempore anguſtum mihi erat, Dominum quærebam, manus mea noctu ſparſa erat ſine ceſſatione, renuebat conſolari anima mea.

Dei memoriam quùm repeterem infre-

infremebam, querulabar, & deficiebat spiritus meus, Sela.

Tu tenebas vigilias oculorum meorum: attonitus eram, ut loqui non possem.

Tunc repetebam retrò tempora, & annos priorum sæculorum.

In memoriam revocabam carmina mea, noctu cum corde meo colloquebar, spiritus meus rimatus est,

Num perpetuò repudiabit Dominus? num unquam placidus fiet ultrà?

Periitne in perpetuum bonitas ejus? finémne habet in omnes ætates oraculum?

Oblitus éstne misereri Deus? cótinebitne in ira misericordias suas! Sela.

Tandem cogitabam, Hæc mea est infirmitas, dextera Excelsi vices mutat.

Recordabar operum Domini, memoriâ repetebam mirabilia facinora tua quæ olim edidisti.

Meditabar quoq; in omnibus operibus tuis, & de consiliis tuis loquebar.

O Deus viȩ tuȩ ſunt in ſanctitate: ob id dico, quis Deus magnus ut Deus?

Tu Deus es qui admiranda facis, claram reddidiſti in populis virtutem tuam.

Vindicâſti in brachio populum tuum, filios ſcilicet Jacob & Joſeph. Sela.

Viderunt te aquæ ô Deus, viderunt te aquæ, & viribus deſtitutæ ſunt, conterritæ etiam ſunt abyſſi,

Denſæ nubes nimbos depluerunt, nubes ediderunt tonitru, quin & ſagittæ tuæ diſcurrêrunt.

Vox tonitrûs tui in rota, fulgura in orbem emicuerunt, tremuit ac mota eſt tellus,

In mari viæ tuæ, & ſemitæ tuæ in aquis prævalidis: & veſtigia tua non deprehenſa ſunt.

Ducebas velut gregem populum tuum per manum Moſis & Aaronis,

Pſal. 78.

Erudiens carmen Aſaphi.

AUſculta popule mi inſtitutionem meã, inclinate aures veſtras ad

ſermones oris mei.

Aperiam ad inſignia quædam facta os meum, eloquar abſtruſa quædam temporis priſci:

Quæ audivimus, quæq; cognovimus, & quæ patres noſtri narraverunt nobis.

Neque nos ergo celabimus ea filios eorum, ætatibus poſteris narrabimus laudes Domini, robur ejus, ſtupendaq; opera ejus quæ geſſit.

Conſtituit enim conteſtatione quadam in Iacob, & legẽ tulit in Iſraele, quâ præcepit patribus noſtris, ut ea nota facerent filiis ſuis:

Vt cognoſcat ætas poſtera, filii qui naſcituri ſunt, quùm adoleverint, narrent eadem filiis ſuis.

Indéq; in Deo fiduciam ſuam ponant, nec obliviſcantur operum Dei, mandatáq; ejus obſervent:

Nec evadant ſimiles patribus ſuis, nationi deficienti & rebelli, nationi quæ rectè cor ſuum haudquaquam inſtituit, & cujus ſpiritus nunquàm verè Deo credidit.

Filii Ephraim armati, & jaculantes

lãtes arcu,verterũt terga in die belli.

Non obſervârunt fœdus Dei,& in lege ejus noluerunt ambulare.

Sed obliti ſunt factorum ejus, & admirandorum facinorum ejus quæ illis oſtenderat.

Coram patribus eorum ſtupenda opera fecit in terra Ægypti, in campo Soan.

Secuit mare,& traduxit illos:conſiſtere juſſit aquas velut acervum.

Et deduxit eos interdiù nube, & ſingulis noctibus per lumen ignis.

Secuit rupes in deſerto, & potum eis dedit ut ex magno abyſſo.

Et eduxit rivos è petra,& fecit decurrere tanquam flumina aquas.

Adhuc tamen peccârunt ei,& exaſperârunt Excelſum in ſolitudine:

Et tentaverunt Deum in corde ſuo, quùm poſcerent cibum animabus ſuis.

Et contra Deum loquuti ſunt, dicentes, Num poteſt Deus menſam inſtruere in deſerto?

En dicebant, petram percuſſit, & effluxerunt aquæ, & fluvii inundarũt

num

num & panem dare poterit? num parare carnes poterit populo suo?

Idcircò Dominus hæc audivit, & exarsit, & succensus est ignis contra Iacob, & ira contra Israelem ascendit:

Quòd non credidissent Deo, & in salutem ejus non speravissent.

Et mandavit nubibus supernè, & ostia cœli aperuit:

Et depluit illis Man ut ederent, & frumentum cœleste dedit eis.

Panem fortium edit homo, demisit illis commeatum ad saturitatem usque.

Cœlo movit Eurum, & virtute suâ Africum adduxit:

Et depluit super eos carnem tanquam pulverem, & alatas volucres, velut arenam maris.

Quas dejecit in medium castrorum illorum, & circum tabernacula eorum.

Et ederunt saturatique sunt abundè, & satisfecit gulæ eorum.

Non sunt fraudati desyderio suo, eratque adhuc cibus eorum in

ore ipſorum,

Quùm ira Dei deſævit in eos occiditque pingues eorum, atque ſelectiores in Jſarele dejecit.

Super hæc omnia iterùm contra eum peccaverunt, nec ſtupendis ejus factis fidem habuerunt.

Temerè ergo finivit dies eorum, & annos eorum celeritèr.

Quùm trucidaret eos, quærebant ipſum, ac maturè ad Deum ſupplicando revertebantur:

Tum recordabantur Deum eſſe ipſorum petram, & Deum excelſum eſſe eorum redemptorem.

Ore ſuo blanditi ſunt ei, lingua autem ſua ei mentiebantur:

Cor eorum non erat rectum erga illum, nec fidi fuerunt in fœdere ejus.

Ipſe tamen ad miſericordiam propenſus, propitius fuit iniquitati eorum, nec diſperdidit, & ſæpenumerò revocavit iram ſuam, nec omnem ſuam excandeſcentiam excitavit:

Memor quòd caro eſſent ipſi, & ventus qui àbit, nec redit.

Quoties exaſperárunt eum in de-

deſerto, & moleſti ei fuerunt in ſoli-
tudine,

Ut averſi tentarent Deum, ſanct-
umque Iſraelis circumſcriberent?

Non fuerunt memores manûs e-
jus, nec temporis illius quo eos ex
anguſtiis redemit.

Signorum quoque eius quæ fecit
in Ægypto, & portentorum quæ e-
didit in territorio Soan:

Quùm lacus eorum verteret in
ſanguinem, & rivos eorum, ne bibe-
rent.

Immiſit in eos turbam inſecto-
rum, quæ vorârunt illos, & ranas
quæ eos perdiderunt.

Et dedit brucho proventum eo-
rum, & laborem eorum locuſtis.

Perdidit vineas eorum grandine,
& ſycomoros eorum concretis ex
nube lapidibus.

Tradidit quoque grandini jumen-
ta eorum, & pecora eorum ignis ja-
culis.

Immiſit in eos æſtum naſi ſui, im-
petum, indignationem, & anguſtiam,
cacodæmonum incurſiones.

Libravit semitam iræ suæ, animæ illorum à morte non pepercit, sed vitam eorum pesti devovit.

Percussitque omne primogenitum in Ægypto, primitias dolorum, in tentoriis Cham:

Et traduxit populum suum tanquam gregem, minavit eos ut gregem per desertum.

Deduxit eos tutò ut non expavescerent: hostes verò eorum mare obtexit.

Et introduxit eos ad terminum sanctuarii sui: ad montem istum, quem vendicavit dextera ejus.

Expulit ante eos Gentes, admensus est eis hæreditatem fune, & fecit habitare in tentoriis illorum tribus Israel.

Attamen tentârunt & exasperârunt Deum excelsum, & testimonia ejus non servârunt.

Sed deflexerunt, & perfidè egerunt quemadmodum patres eorum, retroacti, ut arcus qui fallit.

Provocaverunt eum ad iram excelsis suis, & sculptilibus suis eum ad

æmula-

æmulationem accenderunt.

Audivit Deus, & cõmotus est, & admodùm adversatus est Israelem:

Ita ut desereret tabernaculum Silo, tentorium in quo inter homines habitabat.

Permisit capi virtutem suam, & dedit magnificentiam suam in manum hostis:

Tradidit populum suum in gladium,& contra hæreditatem suam indignatus est.

Iuvenes ejus voravit ignis,& virgines ejus non sunt laudatæ.

Sacerdotes eius gladio ceciderunt: & viduæ eius non flerunt.

Et evigilavit acsi dormìsset Dominus,tanquam heros aliquis fortis, præ vino jubilans.

Et percussit hostes suos in podicem: sempiterno opprobrio eos affecit.

Et repudiavit tentorium Ioseph, & tribum Ephraim non elegit:

Sed tribum Iuda elegit, montem Sion quem dilexit.

Et extruxit sanctuarium suum

tanquam excelsa palatia, veluti terram quam fundavii ut perpetuò subsistat.

Et elegit Davidem servum, à caulis ovium tulit eum:

Post fœtas euntem abduxit eum, ut pasceret Iacob populum suum, & Israelem hæreditatem suam.

Pavit igitur eos pro integritate cordis sui, & minavit eos manibus suis in prudentia.

Psal. 79.

Psalmus Asaphi.

VEnerunt Deus Gentes in hæreditatem tuam, polluerunt regiam sanctuarii tui, redegerunt Jerusalem in acervos lapidum.

Dederunt cadavera servorum tuorum cibum volucribus cœlorum, & carnē beneficorū tuorū bestiis terrę.

Effuderunt sanguinem eorum circa Ierusalem velut aquam: nec est qui sepeliat.

Probro fuimus vicinis nostris, irrisioni & ludibrio his, qui circum nos habitant.

Quo-

Quousque tandem ó Domine? succensebìsne perpetuò? ardebitne ceu ignis æmulatio tua?

Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non agnoscunt: & in regna, quæ nomen tuum non invocant:

Nam vorârunt Iacob, & habitaculum ejus vastârunt.

Ne sis nobis memor iniquitatum priorum, subito antevertat nos misericordia tua: nam vehementer attenuati sumus.

Auxiliare nobis ô Deus salutis nostræ, propter gloriam nominis tui: & libera nos, & propitius sis peccatis nostris propter nomen tuum.

Cur dicerent Gentes, Ubi est Deus eorum? nobilis evadat inter Gentes nobis videntibus, ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est.

Penetret in conspectum tuum, gemitus vinctorum: pro magnitudine brachii tui fac superstites eos qui morti jam addicti sunt.

Repende vicinis nostris septuplum in sinum eorum, opprobrium eorum quo te ô Domine affecerunt:

Et nos populus tuus, & grex pascuorum tuorum te celebrabimus in sæculum, & per omne ævum prædicabimus laudes tuas.

Psal. 80.

Testimonium & Psalmus Asaphi præfecto cantorum super liliis.

O Pastor Jsraelis ausculta: ô tu qui minas velut gregē, Joseph, quique insides Cherubim, affulge.

Ante Ephraim, Beniamin, & Manasse potentiam tuam excita, & veni ad servandum nos.

Deus restitue nos, & fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.

Domine Deus exercituum quousque tandem excandesces in orationem populi tui?

Lachrymis velut pane cibâsti eos, & pro potu propinâsti eis lachrymas maximâ mensurâ.

Posuisti nos ut materia simus vicinis nostris jurgandi, utque hostes nostri nobis illudant.

Deus exercituū restitue nos, fac illucescere faciē tuam, & salvi erimus.

Vitem.

Vitem ex Ægypto traduxisti, quam ejectis Gentibus plantâsti.

Repurgâsti diligentèr superficiem eius,& quùm radices suas egisset,terram occupavit.

Umbra eius montes obtexit,rami eius cedros Dei.

Extendebat ad mare palmites suos, & usque ad fluvium pampinos suos.

Quarè rupisti sepem eius,ut ex ea decerpant quicunque illâc transeunt?

Aper è saltu eam vastat, & omnis generis feræ quæ in agris degunt, eam depascuntur.

Deus exercituum redi obsecro,intuere è cœlis,aspice,& invise vineam istam.

Vitiarium quod plantavit dextera tua,& propaginem ipsam quam tibi roborâsti.

Exusta est igni,amputataque: ab increpatione vultûs tui peribunt.

Sit manus tua cum viro dexteræ tuæ, cum filio hominis quem tibi corroborâsti.

Et non retroflectemus à te: dum vitam nobis restituis, in nomine tuo invocabimus.

O Domine Deus exercituum, restitue nos, fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.

Psal. 81.

Asaphi præfecto cantorum super torcularibus.

IVbilate Deo robori nostro, classicum canite Deo Jacob:

Sumite psalmum, date tympanum, cytharam suavem cum nablo:

Clangite cornu nova luna, stato die sacrificii nostri.

Hic enim ritus est Jsraeli, jus Deo Iacob.

Testimoniũ hoc posuit in Ioseph, quùm exiret de terra Ægypti ubi labiũ quod non cognôram, audiebam.

Subduxi oneri humerum ejus: & manus ejus ab ollis conficiendis transibant.

In angustiis invocabas me, & eripiebam te: clàm per tonitru respondebam tibi: periculum tui faciebam.

ad

ad aquas jurgii. Sela.

Audi popule meus, conteſtabor enim te O Jſrael, ſi me audieris,

Non erit in te Deus alienus, neque adorabis Deum peregrinum:

Ego ſum Dominus Deus tuus, qui eduxit te de terra Ægypti: dilata os tuum, & implebo illud.

At populus meus vocem meam non audivit, & Iſrael noluit me.

Permiſi igitur eos libidini cordis ipſorum, ut irent juxta conſilia ſua.

O ſi populus meus audîſſet me, ſi Iſrael in viis meis ambulâſſet,

Quam brevi inimicos eorum dejeciſſem & contra infeſtantes eos vertiſſem manum meam.

Qui odio habent Dominum, eſſent illis ſerviliter ſupplices, ipſorum autem lævum perpetuum eſſet:

Et cibaret eum medulla tritici, & melle de petra te ſatiaſſem.

Pſal. 82.

Oda Aſaphi.

DEus conſtitit in cœtu Dei, in medio deorum judicem agit.

Quouſque

Quousque tandem inquiens judicabitis iniquè, & facies impiorum suscipietis? Sela.

Vindicate pauperem & pupillum, afflictum & miserum absolvite.

Eripite tenuem, & inopem de manu impiorum liberate.

Nihil nôrunt, nec intelligunt, in tenebris ambulant: nutant cuncta fundamenta terræ.

Equidem dixeram, Vos dii estis, & vos omnes filii Excelsi:

Veruntamen sicut reliqui homines moriemini, & sicut unus ex principibus cadetis.

Surge Deus, judica terram: nam tibi universæ gentes hæreditario jure debentur.

Psal. 83.

Carmen Psalmi Asaphi.

NE te in silentio contineas, ô Deus: ne dissimules, nève cesses ô Deus.

Ecce enim hostes tui tumultuantur: & qui te odio habent, extollunt caput.

Ad-

Adversùs populum tuum vafrè consultârunt, contra absconditos tuos inierunt consilium.

Dixerunt, Agite deleamus eos, ne sint ampliùs gens, ut ne mentio quidem sit ultrà nominis Israelitici.

Quoniam unà ex corde conspirârunt, fœdus adversùs te icerunt.

Tentoria Edom & Jsmaelitarum, Moabitarum & Hagarenorum.

Gebalitæ, Ammonitæ, & Amalecitæ, Palæsthini cum Tyriis.

Assyrii quoque illis iuncti sunt; brachium fuerunt filiis Lot. Sela.

Fac illis ut Madianitis, ut Siceræ ut Iabin ad torrentem Kison.

Qui fracti sunt in Endor, facti sterquilinium terræ.

Fac ut ipsi principesque eorum habeant sicut Oreb, & Zeeb, sicut Zebah & Salmuna cuncti illorum duces.

Qui dixerunt, Vendicemus nobis habitacula Dei.

Deus meus, redige huc illos ut sint ceu rota, & ut stipula coram vento:

Ut

Ut ignis incendens ſylvam, & ut flamma montes comburens.

Sic perſequitor eos procellis tuis, & turbine tuo conſterna illos.

Perfunde facies eorum ignominia ut requirant nomen tuum Domine.

Pudefiant & conſternantur in omne ævum, pudore afficiantur & pereant.

Ut cognoſcant quòd tu, cuius nomen Dominus, ſolus es excelſus ſuper omnem terram.

Pſal. 84.

Pſalmus filiorum Corah præfecto cantorum ad torcularia.

QVàm ſunt amabilia, ô Domine exercituum, tabernacula tua!

Ardet & etiam deperit anima mea ad atria Domini, cor meum & caro mea clamant ad Deum vivum.

Etiam paſſer invenit ſibi domicilium, & hirundo nidum ubi reponat pullos ſuos, nempe altaria tua ô Domine virtutum, rex meus & Deus meus.

Beati

Beati qui in domo tua habitant, perpetuò te laudabunt. Sela.

Fœlices illi homines, quorum robur in te ſitum eſt, in quorum cordibus ſemitæ tuæ ſunt.

Tranſeuntes vallem fletus, fontibus abundantem reddent, etiam piſcinas replebit pluvia.

Ibunt de virtute in virtutem, comparebit quiſque eorum apud Deum in Sion.

Domine Deus exercituum, exaudi orationem meam, auſculta Deus Iacob. Sela.

Clypeus noſter aſpice Deus, & intuere faciem uncti tui:

Quia potior eſt dies in atriis tuis, quàm alibi mille: malo ad limen deſidere domus Dei mei, quàm habitare in tentoriis impiorum:

Nam ſol & clypeus eſt Dominus Deus, dabit Domius gratiam & gloiam: nullo bono deſtituit eos qui in integritate ambulant.

O Domine exercituum, fœlix homo qui in te confidit.

Psal. 85.

Psalmus filiorum Corah præfecto cantorum.

PRopitius eris ô Domine terræ tuæ, captivitatem Jacob avertes.

Auferes iniquitatem populi tui, obteges cuncta ipsorum peccata. Sela.

Tolles omnem æstum tuum: fervorem iræ tuæ sedabis.

Restitue nos Deus salutis nostræ, solve tuam erga nos indignationem.

Num continentèr succensebis nobis? extrahes furorem tuum in omne ævum?

An non tu es, qui conversus, vitæ nos restitues, & populus tuus in te lætabitur?

Ostende nobis ô Domine bonitatem tuam, & salutem tuam da nobis.

Audiam quid Dominus Deus loquatur: quoniam loquetur pacem ad populum suum, & ad beneficos suos, ne recidant ad stultitiam.

Profectò salus ejus propè adest iis qui ipsum timent, ut inhabitet gloria in terra nostra.

Bonitas

Bonitas & veritas sibi invicem occurrent, justitia & pax se mutuò osculabuntur

Fides è terra progerminabit, & justitia è cœlis prospiciet.

Etiam Dominus dabit bonitatem, & terra nostra reddet proventum suum.

Iustitia anteambulabit coram eo, & ponet in via gressus suos.

Psal. 86.

Precatio Davidis.

PRæbe mihi Domine aurem tuam, & annue mihi: nam afflictus sum & miser.

Custodi vitam meam, quoniam beneficus sum: serva tu Deus meus servum tuum, qui in te confidit.

Beneficus esto mihi ô Domine, quoniam te quotidiè invoco.

Exhilara animum servi tui: nam ad te ô Domine animum meum attollo.

Etenim tu Domine bonus es & propitius, amplâ bonitate in omnes qui te invocant.

Aus-

Ausculta Domine precationi meæ, & attende voci deprecationis meæ.

Quo die in angustiis sum, te invoco: nam soles mihi annuere.

Non est tibi ô Domine inter deos quisquam conferendus, nec est qui faciat opera qualia tu facis.

Cunctæ Gentes quas fecisti venient, & adorabunt coram facie tua ô Domine, & nomen tuum cum gloriâ prædicabunt:

Quandoquidem magnus tu, quique stupenda edis facinora, tu solus es Deus.

Dirige me Domine in viis tuis, tunc ambulabo in veritate tua: coge pectus meum, ut timeat nomen tuū.

Celebrabo te Domine Deus meus ex toto corde meo, nomen tuum perpetuò cum gloria celebrabo:

Magna siquidem est in me bonitas tua, & liberasti animam meam ex inferno inferiori.

Deus superbi insurrexerunt adversus me, & cœtus violentorum quærunt animam meam, & non proposuerunt te in conspectu suo.

At

At tu Domine Deus pronus es ad misericordiam, propensus ad beneficentiam, tardus ad iram, multæ bonitatis & fidei.

Respice ad me, & benificus esto mihi: da robur tuum servo tuo, & serva filium ancillæ tuæ.

Ede signum aliquod bonitatis erga me tuæ: ut qui me odio habent, pudore suffundantur, quùm viderint quod tu ô Domine me juveris, & consolatus sis me.

Psal. 87.

Psalmus & canticum filiorum Corah.

FVndamenta eius in montibus sanctis.

Diligit Dominus portas Sionis, præ omnibus tabernaculis Jacob.

Præclara in te dicuntur, ô civitas Dei Sela.

Faciam meminisse Rahab & Babylonis, hos qui me noverunt, en Palæsthina & Sor cum Æthiopibus, ille natus est in ea.

At de Sione dicetur, Vir & vir natus

tus est in ea, & ipse excelsus confirmat eum.

Dominus conscribendo numerabit populos, insignis ille natus est in ea, Sela.

Cantores simul cum ducentibus chorum, omnes scaturigines meæ in te.

Psal 88.

Carmen Psalmi filiorum Corah, præfecto cantorum de miseria ad affligendum, erudiens carmen ipsius Heman Ezrahitæ.

DOmine Deus salus mea die ac nocte clamo coram te.

Veniat precatio mea in conspectũ tuũ, inclina aurẽ tuam clamori meo:

Nam anima mea satiata est malis, & vita mea usque ad sepulchrum pertigit:

Quin jam reputor inter eos qui in foveam subeunt, sum ut vir cui nihil est virtutis.

Ut liber à rebus hujus vitæ, annumeratus sum mortuis, velut interẽpti qui dormiunt in sepulchro, quorum nulla

nulla ampliùs supereſt memoria, quique a manu tua abſciſſi ſunt.

Collocâſti me in foveam inferiorem, in loca tenebroſa atque profunda.

Incubuit in me fervens indignatio tua, omnibus fluctibus tuis dejeciſti me. Sela.

Effeciſti ut noti mei procul à me diſcederent, reddidiſti me illis abominandum; concluſus ſum, ut egredi non poſſim.

Dolet oculus meus præ afflictione, invoco te ô Domine tota die, ad te expando manus meas.

Ediſne admiranda facinora mortuis? num mortui reſurgent & celebrabunt te? Sela.

Num annuntiabitur in ſepulchro bonitas tua? aut fides tua in interitu?

Num cognoſcentur mirabilia tua in tenebris, aut juſtitia tua in terra, ubi omnium rerum eſt oblivio?

At ego ad te ô Domine clamavi, & oratio mea manè te præveniet.

Cur

Cur repellis animam meam ô Domine, abſcondis à me faciem tuam?

Afflictus ego ſum, & tantùm non animam ago ab adoleſcentia: & animi dubius terrores tuos fero.

Super me tranſiêrunt furores tui, & terrores tui me confecerunt.

Circundederunt me inquam velut aquæ quotidiè, cinxerunt me paritèr.

Effeciſti ut procul à me ſint amici & proximi, ut noti mei ſint in tenebris.

Pſal. 89.

Erudiens Ethan Ezrahitæ.

BOnitates Domini perpetuò canam, fidem tuam ore meo notam faciam in omne ævum.

Sic enim apud me ſtatui, Bonitas tua perpetuò ædificabitur, in ipſis cœlis fidem tuam confirmaſti.

Pepigi fœdus cum electo meo, iuravi Davidi ſervo meo:

Semen tuum in æternum confirmabo, & ſtabiliam ſolium tuum ad omnem poſteritatem, Sela.

Cœli admiranda facinora tua celebrant

celebrant ô Domine, quin & fidem tuam in cœtu ſanctorum.

Quis enim in æthere æquabitur Domino ? aut quis inter filios fortium Domino aſſimiletur?

Deus vehementèr formidandus in concilio ſanctorum, & tremendus ſuper omnes qui circum ipſum ſunt.

Domine Deus exercituum , quis ut tu, præſtans virtute ô exiſtens ? omnia circum te, fides ſunt.

Tu poteſtatem exerces in faſtum maris: quùm attollit fluctus ſuos, tu compeſcis eos.

Tu contudiſti tanquam cadaver ſuperbum: brachio roboris tui diſperſiſti inimicos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra, orbem , & quidquid in eo eſt, tu fundaſti.

Aquilonem & Meridiem tu condidiſti, Tabor & Hermon in nomine tuo ovabunt.

Tu brachium habes omnipotentiâ præditum, roboras manum tuam, attollis dexteram tuam:

Iuſtitia & æquitate ſtabilitum

tum eſt regale ſolium tuum: bonitas & fides antecedunt faciem tuam.

O igitur fœlicem populum qui agnoſcit clangorem: ô Domine tales in lumine vultûs tui incedent:

In nomine tuo quotidiè exultabunt , & in juſtitia tua ſeſe attollent.

Tu enim decus es fortitudinis eorum , & pro benevolentia tua extolles cornu noſtrum.

Quoniam Domini eſt clypeus noſter,& Sancti Iſraelis rex noſter.

Tum loquutus es per viſum bonis tuis,& dixiſti,

Auxilium ſuppeditabo heroi,extuli electum è populo.

Inveni Davidem ſervum meum, oleo meo ſancto unxi eum:

Vt manus mea firma eſſet cum eo,quin & brachium meum roboraret eum.

Hoſtis non imponet ei , pravus non affliget eum.

Imò conteram ante faciem ejus hoſtes ejus,& odientes illum conficiam.

Fides

Fides mea & bonitas mea cum ipso erunt, & in nomine meo altum erit cornu eius.

Ponam in mari manum eius, & in fluminibus dexteram eius.

Ipse invocabit me, dicens, Pater meus es tu, Deus meus, & petra salutis meæ.

Etiam ego primogenitum constituam illum, celsiorem regibus terræ.

In sempiternum custodiam illi bonitatem meam, & fœdus meum firmum ei permanebit.

Efficiam ut perpetuum sit semen eius, & folium eius sicut dies cœli.

Si filii eius legem meam deseruerint, & in iudiciis meis non ambulaverint:

Si statuta mea prophanârint, & præcepta mea non custodierint:

Prevaricationes eorum virgâ visitabo, & iniquitates eorum flagellis.

At bonitatem meam non auferam ab eo, nec fallam illi fidem meam:

Non prophanabo fœdus meú, quód

que egressum est de labiis meis, nunquam mutabo.

Semel per sanctitatem meam juravi, haudquaquam Davidem fefellero.

Semen ejus in æternum erit, solium ejus coram me ut sol perstabit,

Firmum ut luna manebit, quæ est certus in æthere testis. Sela.

At tu repulisti, aversatus es, succensusq; ira contra Christum tuum:

Dissolvisti fœdus quod cum servo tuo pepigisti, humi contaminâsti diadema ejus.

Dirupisti omnes sepes ejus, munitiones ejus contrivisti.

Diripiunt eum quicunq; transeunt viam, opprobrio factus est vicinis suis.

Extulisti dexteram eorum qui ei infesti sunt, cunctos hostes ejus exhilarasti.

Etiam retudisti aciem gladii ejus, nec superiorem fecisti eum in prælio.

Effecisti ut cessârit dignitas ejus, & solium ejus in terram collisisti.

Præ-

Præcidisti dies juventutis ejus, obtexisti eum ignominia. Sela.

Quousq; absconderis ô Domine, anne in perpetuum? ardebitne ut ignis fervens indignatio tua?

Memor sis quantuli ævi ego sim: num frustrà condideris universos homines?

Quis enim vir est qui vivat, & non moriatur? qui eripiat vitam suam à violentia sepulchri? Sela.

Ubi sunt ô Domine, bonitates tuæ pristinæ, quas Davidi ex fide tua jurâsti?

Memor sis ô Domine, opprobrii quod ferunt servi tui: tuli in sinu meo cuncta opprobria multorum populorum,

Quibus nos affecerunt inimici tui ô Domine, quibus affecerunt vestigia Christi tui.

Laudandus Dominus in æternum. Amen & amen.

Psal. 90.

Oratio Mosis viri Dei.

DOmine tu habitaculum nobis fuisti per omnia sæcula.

Priusquam montes nascerentur, & terra formaretur, ac orbis, à sæculis usq; ad sæcula tu es Deus.

Tu reducis hominem donec conteratur, ac tum dicis, Revertimini ô mortales,

Nam mille anni coram te sunt ut dies hesternus qui præterit, imò ut noctis vigilia.

Ceu nimbum dilabi illos impetu quodam facis, sunt velut somnium: manè velut herba immutantur.

Quæ manè floret, ac vires accipit, vesperi arefacta resecatur.

Etenim irâ tuâ deficimus, & fervente indignatione tua terremur.

Iniquitates nostras in conspectum tuum colloeâsti, occulta nostra in lumen faciei tuæ.

Nam cuncti dies nostri te irascente dilabuntur, annos nostros finimus dicto citiùs.

Dies annorum nostrorum quibus vivimus, anni sunt septuaginta, aut ad summum octoginta: iam præstâtissimũ horum labor est & molestia: velocitèr transit, nosq; avolamus.

Quis

Quis vim iræ tuæ novit? ut te quique timent, ita in eos indignatio tua sævit.

Vt ergo dierum nostrorum numerum sciamus, tu nobis planè indica, ut sapientiæ animum intendamus.

Redi ô Domine, quousq; ? placare servis tuis.

Satia nos mane bonitate tua, ovabimus & lætabimur cunctis diebus nostris.

Exhilara nos pro diebus quibus nos afflixisti, pro annis quibus mala sumus experti.

Effulgeat in servis tuis opus tuum, gloriaq; tua in filiis eorum appareat,

Et decor Domini Dei nostri adsit nobis, & opus manuū nostrarum in nobis confirma, opus inquam manuum nostrarum confirma.

Psal. 91.

SEdens in abdito Excelsi, sub umbra omnipotentis commoratur.

Dicam Domino, Asylum meum & arx mea, Deo meo nitar.

Nam is à laqueo venatoris, & à

peſte exitiali te liberabit:

Alis ſuis te obteget, ſub pennis ejus tutus eris, tectus fide ejus tanquam lancea & parma:

Vt neque nocte metuendum ſit tibi à terroribus, neq; interdiù à ſagitta volante:

Non à peſte quæ in obſcuro graſſatur, non ab exterminio vaſtante meridie:

Cadant licet à latere tuo mille, & à dextris tuis decem millia, ad te tamen non pertinget.

Duntaxat talionem impiis reddi videbis, & inſpicies tuis ipſius oculis: Quoniam tu ô Domine aſylum mihi es quo nitor, in edito collocâſti habitationem tuam:

Non accidet tibi malum, neq; plaga tabernaculo tuo appropinquabit:

Nam angelis ſuis tuâ cauſâ præcipiet, ut in omnibus viis tuis te cuſtodiant:

Manibus te geſtabunt, ne ad lapidem pes tuus impingat.

Pardum calcabis & aſpidem, conculcabis leunculum atq; draconem.

Quand-

Quandoquidem me amplexus eſt, eruam eum, ſuperiorem eum faciam: agnovit enim nomen meum.

Me invocabit, ideò eũ exaudiam, adero ei in afflictione: eripiam eum, & glorioſum eum reddam:

Vita longæva ſatiabo eum, & exhibebo ei ſalutem meam.

Pſal. 92.

Oda carminis ad diem ſabbathi.

COmmodum nunc eſt celebrare Dominum, & pſallere nomini tuo ô Altiſſime,

Prædicare manè bonitatem tuam, & fidem tuam in noctibus,

Ad decachordum, ad nablum, ad higgaion, cum cithara.

Tu enim ô Domine, operibus tuis me exhilaras, in factis manuum tuarum ovabo.

Quàm magna ſunt facta tua ô Domine, vehementer profunda conſilia tua!

Vir ſtupidus iſtuc non cognoſcit, neq; ſtultus intelligit,

Quòd quùm impii ſicut herba ger-

minant, in hoc floreant cuncti facinorosi, ut in perpetuum excindantur.

Tu autem excelsus es in sempiternum ô Domine.

Nam ecce inimici tui ô Domine, ecce inquam inimici tui pereunt, disperduntur quicunque dediti sunt iniquitati.

Meum verò cornu extolletur ut monocerotis, tunc delibutus ero oleo virenti:

Et videbit optata oculus meus in insidiantibus mihi: audiet de his qui in me insurgunt, grata, auris mea.

Justus ut palma florebit, & sicut cedrus in Libano in altum succrescet.

Plantati in domo Domini, in atriis Dei nostri florebunt.

Adhuc in senecta germinabunt, succulenti & virentes:

Ad prædicandum, quòd æquus sit Dominus, petra mea, neq; ulla sit in eo pravitas.

Psal. 93.

DOminus rex est, induit celsitudinem, induit inquam Dominus robur,

robur,séq; accinxit:quin & orbis sic firmatus est,ut non nutet.

Jam inde ab exordio constitutum est solium tuum: nam tu ab æterno es.

Sustulerunt flumina ô Domine,sustulerunt inquam flumina strepitum suũ,sustulerunt flumina fluctus,suos:

At plus quàm strepitus aquarum immanium , procellarúmq; maris admirabilium, potens est Dominus qui in excelso præsidet.

Quæ enim tu testatus es super domo tuâ pulchrâ & sanctâ, vera , & firma permanebunt ô Domine in longissima tempora.

Psal. 94.

DOmine Deus scelerum ultor, Deus ultor,conspicuus appare:

Attolle te ô judex terræ, redde talionem superbis.

Quousq; impii Domine, quousq; impii petulanter exultabunt,

Effutient, loquentur grandia, jactabunt sese omnes flagitiosi?

Populum tuũ Domine atterunt &

quos tibi hæreditario jure vendicâsti, affligunt:

Viduas & advenas occidunt, & pupillos interimunt.

Interim dicunt, Dominus non videt, neque Deus Jacob intelligit.

Intelligite ſtupidi in populo, & ſtulti quando demum ſapietis?

Is qui aurem condidit, quomodo non audiret? qui oculum finxit, quo pacto non videret?

Qui toties gentes corripit, quique homines ſcientiam docet, vos non argueret?

Novit Dominus cogitationes hominum vanas eſſe.

Fœlix vir quem tu ô Domine caſtigaveris, & quem in lege tua inſtitueris,

Vt tranquillitatem illi pares à tempore adverſo, dùm interim impio foditur fovea.

Non enim abjiciet Dominus populum ſuum: & quos ſibi in hæreditatem aſſumpſit, non deſeret:

Donec ad juſtitiæ normam reſtituat judicium, hanc ſectabuntur omnes.

nes qui recto ſunt corde.

Quis conſurgat pro me contra impios? aut quis conſiſtat mecum contra ſceleratos?

Niſi Dominus auxilio mihi fuiſſet, breviùs apud inferos habitaſſet anima mea.

Quùm dicerem, Nunc lapſus eſt pes meus: bonitas tua ô Domine me ſuſtentabat.

Pro æſtu multarum cogitationum intra me, recreârunt animam meam conſolationes tuæ.

Num tibi quidquam commune eſt cum ſolio tyrannico, quod afflictionem fingit prætextu legis?

Concurſant adverſus animam juſti, & ſanguinem innoxium impietatis damnant.

At Dominus pro arce eſt mihi, & Deus meus, petra in qua fido.

Et rependit illis iniquitatem ipſorum, & in malitia eorum perdet ipſos, Dominus inquam Deus noſter eos perdet.

Psal. 95.

ADeste, ovemus Domino, petræ salutis nostræ jubilemus,

Laude faciem ejus antevertamus, odis ei jubilemus.

Nam Dominus Deus magnus est, & rex magnus præ omnibus diis.

In cujus manu sunt abstrusissima terræ, ejus sunt montium cacumina:

Cujus est mare: nam fecit illud, & continentem manus ejus finxerunt.

Agite ergo prosternamur, incurvi procumbamus, genua submittamus, ante conspectum Domini factoris nostri.

Nam ipse est Deus noster, nos verò populus pascuorum ejus, & grex manûs ejus, si hodiè vocem ejus auscultaveritis.

Ne induretis cor vestrum, ut in Meriba, ut in die Masa in deserto:

Quùm patres vestri me tentârunt, explorarunt me, ac etiam viderunt opera mea.

Annos quadraginta cum tædio pertuli gentẽ illam, ita ut dicerẽ Populus

pulus iste corde errat ipsiq; vias meas ignorant.

Quibus juravi iratus, Nunquam ingredientur in requiem meam.

Psal. 96.

CAnite Domino canticum novum, canite Domino quicunque habitatis terram:

Cantate Domino, laudate nomen ejus, evangelizate singulis diebus salutem ejus.

Gloriam ejus inter Gentes ipsas narrate, stupenda ejus facta in omnibus populis,

Nam magnus est Dominus, & plurima laude dignus, tremendus ipse præ omnibus diis.

Siquidem cuncti dii populorum nihili sunt: at Dominus cœlos condidit.

Coram ipso decus est & honor, potentia & magnificentia in sanctuario suo.

Propterea tribuite Domino familiæ populorum, tribuite Domino gloriam ac potentiam.

Tribui-

Tribuite Domino gloriam nomine ejus dignam, ferte munus, & venite in atria ejus.

Prosternite vos Domino in magnifico & splendido sacrario ejus, metuite ab ipso quotquot in terra habitatis.

Dicite in Gentibus Dominus regnat, & orbis firmabitur ne nutet, jus dicet populis cum æquitate.

Lætentur cœli, exultet terra, reboet mare, & quidquid est in eo:

Exultet ager & quidquid in eo continetur: tum quoque cunctæ arbores saltûs ovent.

Coram Domino: quoniam venit: nam venit ut terram judicet, judicet orbem in justitia, & populos ex fide.

Psal. 97.

DOminus regnat, exultet terra, & insularum multitudo lætetur.

Nubes & caligo circum eum sunt: justicia & æquitas sunt firmamentum throni ipsius.

Ignis ante eũ præcedet, ut circunqua-

quaque hoſtes ejus inflammet.

Fulgura ejus orbem illuſtrârunt: vidit & dolore conſternata eſt terra.

Montes à conſpectu Domini tanquã cera colliqueſcebant, à facie inquam Dominatoris univerſæ terræ.

Annuntiârunt cœli juſtitiam ejus & cuncti populi gratiã ejus viderunt.

Pudefiant propterea quotquot idola colunt, & in diis nihili glorientur, procumbite corã eo dii univerſi.

Audivit, & gaviſa eſt Sion, exultaveruntq; filiæ Juda propter judicia tua ô Domine.

Nam tu Domine excelſior es omnibus quæ in terra ſunt, plurimùm ſuper omnes deos exaltatus.

Propterea qui amatis Dominum, odio habete malitiam: nam ille animas ſuorum qui bonitati ſtudent, cuſtodit eque manu impiorum eos eripit.

Lux ſata eſt juſtis, & iis qui integro ſunt corde lætitia.

Lætamini juſti in Domino, & gratulamini in commemoratione ſanctitatis ejus.

Pſal.

Psal. 98.

Canticum.

CAnite Domino canticum novũ: nam admiranda facinora patravit, salutem sibi paravit solâ dexterâ suâ, & brachio suo sancto.

Notam fecit Dominus salutem suam, in Gentium oculis iustitiam suam revelavit.

Memor fuit bonitatis suæ & fidei erga domum Israelis: viderunt omnes fines terræ Salutem Dei nostri.

Jubilate Domino omnis terra, erumpite in vocem: ovate & psallite:

Psallite Domino citharã, citharæ vocem psalmi iungite:

Psallite inquam tubis & sonitu buccinæ, iubilate coram rege Domino.

Reboet mare & quidquid in eo cõtinetur: orbis & qui eum inhabitant,

Flumina manu plaudant, simulq; montes ovent,

Coram Domino, quia venit ad iudicandum terram, iudicabit orbem ex iustitia, & populos ex æquitate.

Psal. 99.

DOmino regnante, cum tumultu populi concurrunt: insidet Cherubin, terra movet.

Dominus in Sion magnus est, & super omnes populos sublimis.

Celebrent nomen tuum: magnum enim & tremendum, quia sacro-sanctum est.

Robur regis æquitatem diligit: tu æquitates præparâsti, tu quod iustum & æquum est facis in Iacob.

Exaltate Dominum Deum nostrú & prosternite vos ad scabellum pedum ipsius: sanctus enim est.

Moses & Aharon inter sacerdotes eius, & Samuel inter eos qui invocant nomen eius: clamabant ad Dominum, & exaudiebat eos.

E columna nubis alloquebatur eos, quia contestationem & ceremonias quas dederat eis, observabant.

Domine Deus noster tu exaudiebas eos, tu eras eis Deus indulgens, studia quoq; eorum vindicans.

Exaltate Dominum Deum nostrú

&

& prosternite vos ad montem ſanctitatis ejus: eſt enim ſacro-ſanctus Dominus Deus noſter.

Pſal. 100.
Pſalmus ad laudem.

IUbilate Domino omnis terra: Colite Dominum in lætitia, venite in conſpectum ejus ovantes.

Agnoſcite quòd Dominus eſt Deus, ipſe nos fecit, & non ipſi, nos: ſumus populus ejus, & grex paſcuorũ ejus.

Ingredimini portas ejus gratias acturi: & atria ejus, cantaturi laudes; celebrate illum, & nomen ejus laudate:

Quoniam bonus eſt Dominus bonitaſq; eius infinita eſt, fideſq; eius in omnes ætates.

Pſal. 101.
Pſalmus Davidis.

BOnitatem & judicium canam, tibi Domine pſallam.

Prudentér me geram in via integra, donec ad me venias domi meæ in cordis integritate verſabor.

Scelus

Scelus nefarium ante oculos meos quod designem, non proponam: defectores odio prosequar, nec unquam mihi adhærescent.

Cor perversum facessat à me, malitiosum non agnoscam.

Qui clàm obtrectat proximo suo, eum funditùs perdam: qui elatis est superciliis, animoq; arroganti, hunc non feram.

Oculi mei intenti erunt ad eos qui in terra veritati student, ut mecum versentur: qui in via innocentiæ ambulat, mihi ministrabit.

Non habitabit domi mei qui dolum facit: qui mendacia loquitur, nihil firmi apud me habebit.

Maturè perdam omnes impios terræ, ut è civitate omnes facinorosi excindantur.

Psal. 102.

Precatio humili congruens, quùm anxius est, ac suam querimoniam effundit coram Domino.

DOmine exaudi precationẽ meã, & clamor meus ad te perveniat.

Ne

Ne mihi abſcondas faciem tuam, ſed præbeas aurem tuam quùm angustia me premit, & citò mihi annue quùm te invoco:

Dies enim mei abſumpti ſunt ut fumus, & oſſa mea ut focus exuſta ſũt,

Effectum eſt ut cor meum percuſſum exareſcat ſicut fœnum, uſq; adeò ut ſim oblitus cibum capere,

Oſſa etiam mea & caro mea cohæreſcunt præ gemitibus meis,

Similiſq; factus ſum onocrotalo gaudenti ſolitudine, ac buboni agenti in locis deſertis.

Vigilo equidem, & ſimilis ſum paſſeri ſeorſim agenti in tecto:

Quotidiè namq; inimici mei probris me inceſſunt, & gloriantes de me, per me jurant.

Nam cinerem ut panem comedi, & potum meum fletu miſcui,

Ob indignationem tuam & iracundiam tuam, quia me altè ſublatum afflixiſti,

Mei dies inclinaverunt tanquam umbra, & ego ut fœnum exarui.

Tu autem Domine in æternũ permanes

manes, & memoria tua sempiternis temporibus.

Tu itaq; exurgens miserearis ipsius Sion: quia tempus illi benefaciendi, quia præfinitum tempus advenit.

Nam servi tui afficiuntur favore in lapides ejus, & pulverem ejus evehere cupiunt.

Timeantq; Gentes nomen Domini: & omnes reges terræ majestatem tuam.

Quia Dominus ædificavit Sion, & visus est in sua majestate.

Ac rationem habuit precationis humilium, neq; precationem eorum sprevit.

Quod quidem literarum monimẽtis transmittetur ad posteros, & populus qui creabitur, laudabit Deum.

Siquidem prospicit è sublimi sanctuario suo, & terram intuetur Dominus è cœlo.

Vt audiat gemitum vincti, & vinculis eripiat morti addictos.

Ut celebrẽt homines nomen Domini in Sion, & laudem ejus in Ierusalẽ.

Quan-

Quando simùl congregabuntur populi & regna, ut colant Dominũ.

Afflixit autem in via meas vires, atq; præscidit dies meos.

Dicam ergo mi Deus ne tollas me in media ætate mea: nam tui quidem anni sempiternis temporibus existunt.

Nam primùm terræ fundamenta jecisti, & cœli sunt opus manuum tuarum,

Quæ interibunt: tu autem perstas, & universa ut vestis veterascent, teq; immutante illa immutantur.

Verùm tu idem es perpetuò, & anni tui non finiuntur.

Permaneant & filii servorum tuorũ eorúmque semen ante te firmetur.

Psal. 103.
Davidis.

PRædica Dominum anima mea, & omnia viscera mea nomen ejus sanctissimum.

Prædica Dominum anima mea, & ne obliviscere omnia quæ in te contulit:

Qui

Qui condonat omnes iniquitates tuas, qui ſanat omnes morbos tuos.

Qui vindicat ab interitu vitam tuam, & undiq; te cumulat benignitate & miſericordia,

Et os tuum ſuavitate implet, ut recuperes juventam tuam ſicut aquila.

Dominus iudicium & iuſtitiam reddit omnibus oppreſſis.

Et monſtravit Moſi vias ſuas, ſuaq; ſtudia filiis Iſrael:

Miſericors eſt & beneficus Dominus patiens etiam, & magnæ benignitatis:

Qui non perpetuò ſolet litigare, neq; æternam retinet memoriam acceptæ iniuriæ:

Non tractat nos pro peccatis noſtris, neq; rependit nobis quod iniquitates noſtræ merentur.

Nam quanto intervallo cœlum altius eſt terra, tantũ prævalet benignitas eius erga timentes ipſum.

Et quàm longe diſtat Ortus ſolis ab Occaſu, tam longè removit à nobis ſcelera noſtra.

Utq; pater miſeretur liberorum, ita

ita Dominus miseretur timentiũ eũ.

Ipse enim novit conditionem nostram, recordans quòd simus pulvis.

Hominis ætas fœno similis est, florétq; ut flos in agro,

Qui nullus erit, quùm eum ventus pervaserit, neq; homines loci ejus agnoscent eum.

Domini autem benignitas erga timentes eum durat ab æterno in sempiternum tempus, & ejus justitia usq; ad filios filiorum,

Qui servant fœdus eius, & memores sunt constitutionum illius, ut eas perficiant.

Dominus in cœlo paravit solium suum, eiusq; regnum dominatur omnibus.

Prædicate Dominum angeli eius, qui pollẽtes virtute exequimini eius negotia obediẽdo voci verborũ eius.

Prædicate Dominum omnes illius exercitus; qui quùm administri eius sitis, perficitis ipsius voluntatem.

Prædicate Dominum omnia ipsius opera in ómnibus locis sui dominii: anima mea prædica Dominum.

Psal. 104.

ANima mea prædica Dominum, Domine Deus meus rebus gestis maximus es, & gloriam atque decus induisti.

Luce namique amictus est tanquam vestimento, & cœlos ut cortinam extendit.

Qui cœnacula sua contignavit in aquis, posuitque nubes suum vehiculum, & volat pennis venti.

Qui legatos efficit spiritus, & ministros suos ignem flammantem.

Terràmque fundavit suis basibus, ut sempiternis temporibus non moveatur.

Abyssũ quoq; occultavit quasi vestimẽto, ut supra montes stent aquę:

Quæ fugiunt ab increpatione tua, & à sono tonitrûs tui præcipites feruntur.

Ascendùntque montes, & in valles descendunt, ad eum locum quem eis fundâsti.

Terminùmque præstituisti illis aquis, quem transgredi nequeunt, ne

iterum terram operiant.

Et emittis fontes qui fiunt torrentes, ut inter montes decurrant:

Ut potent feræ omnes, & onagri levent sitim suam.

Et juxta eos fontes degant aves cœli, quæ iner ramos arborum vocem edunt.

Qui rigat montes è suis cœnaculis, & de fructu operum ejus satura fit terra.

Et producit fœnum pecori, & herbam ad usum hominis, ut proferat panem de terra.

Et vinum quod exhilaret cor hominis, & oleum quod nitidam reddat faciem, & panem qui cordi vires sumministret.

Arborèsque Domini succo abundant, & cedri in Libano quas plantavit,

Ubi aves nidificant, & ciconiæ, quarum domus est in abietibus.

Celsos montes ibicibus, & petras dedit confugium alpinis muribus.

Lunam fecit ut tempora distinguat, & sol novit suum occasum.

Quùm

Quùm tenebras inducis, fit nox, in qua omnes feræ sylvestres prodeunt.

Quemadmodùm leonis catuli rugiunt ad prædam, & ut quærant cibum suum à Deo sibi paratum,

Ubi sol ortus est, se se recipiunt, & in cubilia sua cubitum eunt.

Homo autem aggreditur opus suum, & negotio suo instat usque ad vesperam.

Quanta sunt opera tua Domine, quæ universa fecisti per sapientiam! estque terra plena tuis possessionibus.

Ipsum mare vastum & latissimum est, ubi reptilia innumera sunt, animalia tùm parva, tùm magna.

Illâc eunt naves, & ista balena, quam formâsti ut in eo ludat.

Universa autem ex te pendent, ut eis cibum suum des suo tempore:

Tèque dante colligunt: & te manum aperiente, satiantur bonis.

Si autem abscondas faciem tuam, turbantur: sique spiritum eis eripias, expirant, & revertuntur in suum pulverem.

Rursùm animalia creantur, si tuum spiritum mittas, & renoves terræ faciem.

Sit Domini majestas æterna, & gaudeat Dominus operibus suis.

Quo prospiciente in terram, illa tremit: quo tangente montes, illi fumant.

Canam igitur Domino quoad vivam, & psallam Deo meo quandiù superstes ero.

Eritque sermo meus de illo dulcis, & ego de Domino gaudebo:

Conficientur autem peccatores de terra, neq; ampliùs impii supererunt, prædica igitur Dominum anima mea: hallelu-ja.

Psal. 105.

COonfitemini Domino, invocate nomen ejus, & studia illius edocete inter populos.

Jpsum canite, & ipsi psallite, deque illius miraculis sermones habete.

Gloriamini in ejus sanctissimo nomine: sitque lætum cor quærentium Dominum.

Inqui-

Jnquirite Dominum & ejus potentiam, sempèrque faciem ejus quærite.

Cogitate res mirandas quas gessit, & illius portenta, & judicia oris ejus.

O semen Abrahami cultoris ipsius, ô filii Iacobi, homines ipsius electissimi.

Ipse est Dominus Deus noster, cujus judicia extant in tota terra.

Perpetuò enim meminit sui fœderis, & verbi quod mandavit, in mille ætates,

Quod sanxit fœdere icto cum Abrahamo, & juramento quo se Isaac obstrinxit:

Namque rem confirmavit, ut esset Iacobo decretum, & Jsraeli in fœdus sempiternum:

Dicens, Tibi tradam Chananæorum terrã, ut sit tibi hæreditaria sors.

Itaque quùm essent numero pauci, & exigua familia, & peregrini ea in terra,

Et migrarent de una gente ad aliam gentem, & de regno quopiam ad alium populum:

Non permisit homini cuiquam ut eos opprimeret, ac propter eos reges coarguit.

Cùm diceret, Ne attingatis homines mihi consecratos, & nihil mali prophetis meis inferatis.

Et evocavit famem, ut eâ laboraret terra, & omnem annonam compressit.

Eisque præmisit virum, Joseph venditus est in servitutem:

Cujus pedes constrinxerunt compede, & in ferro periclitata est anima ejus:

Donec venit verbum ejus, & eloquium Domini conflando exploravit eum.

Tunc enim nuntio misso rex eripuit eum, & dominator populorum solvit eum:

Eumq; dominum constituit domûs suæ, & qui dominaretur in universâ ipsius possessione:

Ut vinciret principes ejus pro suo arbitratu, & seniores ipsius sapientiam doceret.

Jtaque Israel ingressus est Ægyptum,

tum,& Iacob peregrinus egit in terra Cham.

Et valdè quidem Deus auxit populum ſuum , & potentiorem fecit eum ſuis hoſtibus.

Vertitque cor eorum in odium ſui populi, ut dolum commolirentur in ſervos ipſius.

Miſit autem Moſen ſervum ſuum, & Aharonem quem elegerat,

Quiprodigioſa ipſius negotia geſſerunt inter eos, & portenta in terra Cham:

Et immiſit tenebras quibus omnia obſcuravit , neque reluctati ſunt verbo ejus.

Aquas eorum vertit in ſanguinem,& ita occidit piſces eorum.

Edidit quoq; terra eorum ranas, in regum arcaniſſima loca penetrantes.

Ejus etiam juſſu venerunt omnis generis inſecta , & pediculi per omnes fines eorum.

Et pro pluviis eorum dedit grandinem,& ignem flammantem in ipſorum terra.

Percussitque vites eorum & ficus eorum, & confregit arbores per ipsorum fines.

Ejus quoque jussu venerunt locustæ & innumeri bruchi,

Qui depasti sunt omnes herbas in ipsorum regione, depasti etiam sunt fructus telluris ipsorum.

Occîdit deniq; omnia primogenita in regione ipsorum, primitias videlicet universæ virtutis eorum.

Et eduxit eos onustos argento & auro, nec quisquam fuit infirmus in tribubus ejus Jsraelis.

Estq; Ægyptus lætata quùm exirêt, quia formido eorũ invaserat eos.

Expandit quoque nubem pro velo, & ignem qui noctu luceret.
Populo petente adduxit Deus coturnices, & pane cœlesti saturavit eos.

Postremò aquæ profluxerunt aperto saxo; quæ decurrêrunt per loca arentia ut flumen.

Memor enim fuit sui verbi sanctissimi ad Abrahamum cultorem suũ,
Et eduxit populum suũ cũ lętitia.
& delectos suos homines cũ jubilo,

Ac

Ac tradidit eis regiones Gentium, ut possiderent labore populorum conquisita:

Nimirùm ut servârent decreta ejus, & leges ipsius tenerét, halle-luja.

Psal. 106.

Hallelu-ja.

CONfitemini Domino quoniam bonus est, quoniam sempiterna est ipsius benignitas.

Quis enuntiaret fortia facta Domini? aut quis promeret universam laudem ipsius?

O beatos qui servant judicium, & faciunt semper quod justum est.

Memento mei Domine per favorem erga tuum populum, meique rationem habeto per tuam salutem:

Ut videam bonum electis tuis hominibus paratum, & gaudeam gaudium gentium tuarum, & glorier cum hæreditario tuo populo.

Peccavimus ęquè ut patres nostri, egimus iniquè, impia gessimus.

Nã patres nostri non prudentèr perpendêrũt miracula tua in Ægyp-

to, neque memores fuerunt maximorum beneficiorum tuorum, & immorigeri fuerunt ad mare, ad Mare inquam rubrum.

Servavit tamen eos propter nomen ſuum, ut notiorem faceret fortitudinem ſuam:

Increpuitque Mare-rubrum, ut exareſceret, ac traduxit eos per abyſſum tanquam per deſertum:

Et ſervavit eos eripiens manui hoſtili, ac vindicavit eos à manu inimici

Aquæ autem operuerunt hoſtes eorum, ita ut ne unus quidem ſuperſtes relinqueretur.

Tuncque fidem adhibuerunt verbis ejus, ut decantarent laudẽ ipſius.

Verùm confeſtim obliti ſunt opera ejus, neque morati ſunt conſilium ejus:

Et concupiſcentiâ exarſerunt in ipſo deſerto, ac tentaverunt Deum in ſolitudine.

Ac dedit quod popoſcerunt, ſed ſimùl immiſit macilẽtiã ipſorũ animę.

Jnviderunt etiam Moſi in caſtris, & Aharoni ſacroſancto Domini.

Quam-

Quamobrem terra ſe aperiens abſorpſit Dathan, & operuit congregationem Abiramicam.

Ignis etiam exarſit in cœtu iſtorũ, & flamma, quæ impios corripuit.

Fecerunt & vitulum apud montem Horeb, & fuſile ſimulachrum adoraverunt.

Et permutaverunt majeſtatem Dei ſui effigie bovis, comedentis herbam.

Suntque obliti Deum, qui eos ſervaverat, quique res magnas geſſerat in Ægypto,

Et miracula in terra Cham, reſq; terrificas ad Mare-rubrum.

Decreverat autem delere illos, niſi Moſes vir ipſius electus interceſſiſſet ei, ſedans iram ipſius ne perderet.

Reſpuerunt etiam terram exoptatam, non tribuentes fidem verbo ipſius.

Et obmurmurârunt in ſuis tentoriis neque obediverunt voci divinæ.

Quare juravit eis ſe proſtraturum eſſe ipſos in deſerto.

Pro-

Proſtraturum etiam ſobolem eorum inter Gentes, & eventilaturum eos in regiones.

Initiati ſunt etiam velut ſub jugum ipſius Baal-peor miſſi, & comederunt immolata mortuis diis

Suiſque ſtudiis iram Dei conflârunt, ita ut graſſaretur per eos cædes.

Quando Phinehas ſtetit, ac vindicandum iudicavit, & cædes prohibita eſt.

Quod ei eſt imputatum pro juſtitia ſempiternis temporibus.

Laceſſiverunt etiam apud Meriba, & Moſen Deus affecit malo propter ipſos.

Ita enim divexârunt animum eius ut perperàm aliquid loqueretur ſuis labiis.

Prætereà non deleverunt populos, quos Dominus iuſſerat eos delere:

Et commercium habuerunt cum Gentibus, ac didicerunt facta ipſorũ.

Ut colerent ſimulachra eorum, quæ fuerunt eis laqueus.

Nam filios ſuos & filias ſuas mactave-

ctaverunt victimas dæmonibus:

Et ita fuderunt sanguinem innoxium, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quos mactaverunt victimas simulachris Chananæorum terràque polluta est capitalibus sceleribus.

Ac fuerunt immundi factis suis, & scortati sunt studiis suis.

Et excanduit irâ Dominus in populum suum, abhorruitque à suâ hæreditate,

Ita ut traderet eos Gentibus in manus, & inimici eorũ dominarétur eis.

Quos afflixerunt hostes ipsorum, & subegerunt eos suæ postestati.

Aliquoties liberavit eos, verùm ipsi lacessiverunt suo consilio, & in paupertatem devenerunt per suam iniquitatem.

Tamen quùm cerneret eos in angustiis, & audiret clamorem ipsorum.

Memor fuit sui fœderis icti cum eis, & pœnituit eum, ut maxima est ejus benignitas.

Et fecit eos gratiosos apud victores suos universos.

Serva nos Domine Deus noſter, & congrega nos ex Gentibus, ut confiteamur nomini tuo ſanctiſſimo, & celebremus te laudibus tuis.

Prædicandus eſt Dominus Deus Iſraelis ab æterno in æternum tempus: & univerſus populus dicat, Amen hallelu-ja.

Pſal. 107.

CONfitemini Domino, quoniam bonus eſt, quoniam æterna eſt eius benignitas.

Laudibus celebrate Dominum,

In libertatem vindicati à Domino dicant, quòd eos vindicavrit à manu hoſtili,

Quòdque congregaverit eos ex regionibus ab Oriente, & Occidente, Aquilone, & à Mari,

Dum errabant in deſerto & in ſolitudine per itinera, quibus oppidum habitatum non inveniebant,

Famelici & ſitibundi adeò ut deficerent animo:

Clamaverunt ad Dominum in periculis ſuis, & eripuit eos ex anguſtiis ipſorum,

Eſòque

Eósque deduxit in viam rectam, quà pervenirent ad oppidum habitatum.

Confiteantur ergo tribuentes Domino suam benignitatem, & miracula sua inter homines.

Quia saturat animã avidam, & animam famelicam explet rebus bonis.

Sedentes in tenebris, & densissima caligine, constricti miseriâ & ferreo compede.

Qùia sermonibus divinis reluctati sunt, & floccipenderunt consilium summi Dei,

Unde molestias imposuit, ita ut desponderent animum, & impingerent, nemìne ferente opem:

Hi clamaverunt ad Dominum in suis periculis, qui eripuit eos è suis angustiis.

Eòsque duxit ex tenebris & densissima caligine, ac perrupit eorum vincula.

Confiteantur ergo Domino tribuentes suam benignitatem & miracula sua inter homines:

Quia effregit valvas æreas & refellit

fellit obices ferreos.

Stulti qui ſcelerato vitæ inſtituto, & iniquitatibus ſuis morbos ſibi acceſſiverunt:

Ita ut anima ipſorum faſtidiat omnem cibum, & pertingant ad portas mortis:

Clamaverunt etiam ad Dominum in ſuis periculis, qui eripuit eos è ſuis anguſtiis:

Miſſòque verbo ſuo ſanavit eos, & aſſeruit ab ægrotationibus ipſorum.

Confiteantur ergo Domino tribuentes benignitatem ſuam, & miracula ſua inter homines,

Et immolent victimas confeſſionis, ac narrent facta eius cum jubilo.

Qui mare navibus ingrediuntur, quique negotium ſuum peragunt in vaſtiſſimis aquis,

Illi viderunt opera Domini, & ipſius miracula in profundo mari.

Qui ſuo imperio ciet ventum procelloſum, qui ventus alté fluctus ipſius attollit,

Ita ut modò in cœlum aſcendant, modó

modò in abyssum descendant usque adeò ut anima ipsorum malis pressa colliquescat,

Et eant in orbem, ac oberrent, ut ebrii, omnisque sapientia illis eripiatur.

Hi etiam clamaverunt ad Dominum in suis periculis, & eripuit eos è suis angustiis:

Et sedatâ tempestate reddit mare tranquillum, ita ut desinant fluctus quibus iactabantur:

Et tunc lætantur quòd quieverint fluctus, ac Deus in portum optatum eos deduxerit.

Confiteantur ergo Domino tribuentes suam benignitatem, & miracula sua inter homines,

Eùmque extollant in cœtu populi, & laudent eum in consessu seniorú.

Qui flumina vertit in desertum, & venas aquarum in loca siticulosa.

Et terram frugiferam in sterile solum, propter incolarum vitiositatem.

Qui contrà vertit desertum in stagnum aquarum, & torridam terram

in

in venas aquarum;

Ibique collocat famelicos, ut urbem celebrem extruant.

Ac sementem faciant in arvis, & colant vineas quæ copiosum fructum proferant;

Eósque fortunat, ita ut valdè crescant, nec pecus eorum minuit.

Minuuntur etiam, & decidunt per angustiam, & malum, & laborem.

Nam Deus effundit contemptum in principes, & errare facit eos per vastitatem inviam,

Jn arce autem collocat pauperem extra miseriam, & familias tractat velut oves.

Quæ quùm vident probi, gaudent nec habent ulli iniqui quod vituperent, aut querantur.

Quisquis igitur sapit, custodiet hæc, & beneficia Domini considerabit.

Psal. 108.

Carmen, hymnus Davidis.

PAratum est cor meum ô Deus, ita ut canam, & psallam etiam ô

ô gloria mea.

Expergiſcere nablum & cithara: evigilabo equidem in aurora,

Tibique confitebor inter Populos, & te pſallam inter Nationes:

Tua enim benignitas uſqueadeó magna eſt ut cœlos ſuperet, tuàque veritas uſque ad æthera pertingit.

Sublimior cœlo ſis ô Deus, & majeſtas tua ſublimior ſit tota terra,

Ut liberentur tui delecti, ſervato nos per dexteram tuam & annue mihi,

Deus locutus eſt in ſanctuario ſuo quòd exultabo, & partiar Sichem, ac metiar vallem Sucoth.

Meus erit Gilead meus erit Manaſſes, Ephraim autem robur capitis mei, & Iuda meus legum-lator.

Moab vero lebes ablutionis meæ, Idumæam pedibus meis emetiar, & ſuper Paleſthina jubilabo.

Quis ducet me ad urbes munitas? quis ducet me in Idumæam?

Annon tu Deus, qui nos olim repuleras, neque profectus fueras cum noſtro exercitu?

Fer

Fer nobis opem quá defendamur ab hoste: siquidem vana est salus hominis.

Cæterùm, Deo iuvante, res preclaras geremus, & ipse conculcabit hostes nostros.

Psal. 109.

Præfecto cantorum, Davidis hymnus.

O Deus qui laudaris à me, ne taceas.

Nam os impii, & os dolosum parent contra me, & mecum loquuntur falsâ linguâ.

Et verba ex odio profecta me circunvenerunt, mèque oppugnant abs re.

Pro amore autem meo adversantur mihi, ego tamen intentus sum precationi.

Ac reddunt mihi malum pro bono, & odium pro dilectione mea.

Constitue contra eum impium, & adversarius stet ad dexteram eius.

Qùum adductus fuerit in iudicium, pronuntietur impius: & deprecando peccatum admittat.

Sint

Sint dies vitæ ipsius pauci,& ipsius functionem alius accipiat:

Sint ipsius liberi orphani, & uxor eius vidua.

Oberrent liberi ejus & mendicent ac victum quærant,è ruinosis suis ædificiis prodeuntes.

Fœnerator nexu obliget omnia quæ habet:nec non hostes diripiant quod labore ipsius partum est.

Non obtingat ei qui benignitatem proroget, nec sit qui benefaciat orphanis quos reliquit.

Posteritas eius excidio sit obnoxia, & in altero sæculo deleatur nomen ipsius.

Revocetur in memoriam apud Dominú iniquitas patrú eius,& peccatú matris eius non aboleatur oblivione.

Ac semper obversentur oculis Domini,qui deleat eorum memoriam è terra.

Siquidem non cogitavit benignitatem exhibere, & persecutus est virum humilem & pauperem , & dolentem animo,ut interficeret.

Ac amavit maledictionem, propterea

tereà obvênit ei: & noluit benedictionem, itaque longè recessit ab eo.

Induitque maledictionem ut vestimentum, & ingressa est in partes ipsius interiores ut aqua, & in ossa ejus ut oleum:

Sit ei pro veste, quam induat: & pro cingulo quo semper cingatur.

Atque hæc parata sunt à Domino meis adversariis, & eis qui loquuntur malum adversùs animam meam.

Tu autem Domine Deûs meûs præstò mihi adsis propter nomen tuum: & libera me, siquidem benignitas tua optima est.

Ego enim humilis & pauper sum, & cor meum intra me saucium est,

Et abeo ut umbra quùm declinat, ac velut locusta excutior:

Genuàque mea nutant præ inedia, & detractâ pinguedine alius jam habitus est corporis mei.

Et ego illis sum probro, qui me conspicati, jactant caput suum.

Opem fer Domine Deus, & servato me pro tua benignitate.

Et intelligant hanc tuam esse potentiam

tentiam quòdque tu Dominus hæc facias.

Ipsi quidem maledicant, modò tu benedicas: ipsi insurgant, modò pudefiant, & servus tuus lætetur.

Induant adversarii mei ignominiam, & amiciant se pudore tanquam pallio.

Ego autem valdè confitebor Domino ore meo, & in magno cœtu laudabo eum:

Quoniam à dextra stetit pauperis, ut servaret animam ejus ab iis qui vitæ ac necis arbitrium in eum sibi arrogabant.

Psal. 110.

Davidis hymnus.

DIxit Dominus Domino meo, Sede mihi ad dexteram, donec inimicos tuos subdam scabellum tuis pedibus.

Dominus emittet virgam tuæ potentiæ è Sion: dominare ergo inter inimicos tuos.

Habes promptissimum populum, quùm educes tuas copias: tibi etiam est

est ros generationis tuæ in summo decore, & sanctitate ex utero aurorę.

Juravit Dominus, nec pœnitet eum quòd tu sis sacerdos æternus ritu Melchi-sedec.

Dominus stat à dextera tua, qui contudit reges, quo die iratus fuit. Iudicabit Messias in Gentibus, & omnia implebit cadaveribus, quando contundet capita in multis regionibus.

De torrente in via bibet, ac propterea caput attollet.

Psal. 111.

Hallelu-Ja.

א Confitebor Domino toto corde ב in cōcilio & cœtu proborū
ג Magna sunt Domini facta, ד quæ inquiruntur ab omnibus qui delectantur ipsis.
ה Opus ipsius est gloria & decus,
ו & iustitia eius æternùm perstat.
ז Memoriæ cōsecravit sua miracula, ח beneficus & misericors Dōinus.
ט Escam dedit ipsum timentibus,
י & æternúm memor est sui fœderis.

כ Po-

כ Potentiam operum suorum declaravit suo populo, ל dando eis hæreditatem Gentium;

מ Suntq, opera manum ejus veritas & judicium, & נ omnes constitutiones ipsius firmæ sunt,

ס Suntq; stabilitæ, ut durent sempiternis temporibus, ע quippe per veritatem & rectitudinem factæ.

פ Misit etiã ad populum suum צ per quos redimeret, ac præcepit fœdus suum perpetuò servandum, ק cujus nomen sanctissimum terrificum est.

ר Principium sapientiæ est timor Domini, ש & salutaris prudentia cõtingit omnibus qui versantur in his rebus: ת quorũ laus æternum perstat.

Psal. 112.

Hallelu-ja.

א BEatus vir est qui timet Dominum, ב & valdè præceptis ejus delectatur:

ג Nam potens erit in terra semen ejus, & ד proborum natio fortunabitur.

ה Copia rerũ & divitiæ erunt in do-

mo eius, & ו justitia ipsius æternùm perstabit.

ז Oritur in tenebris lux probis, homini ח benefico, & misericordi, & justo.

ט Vir bonus confert beneficia, & dat mutuò, suasq; י res obit exactissimo judicio.

כ Quia non movebitur in æternum, ל & memoria justi usq; durabit.

מ Ad famam tristem non expavescet, נ quia cor ejus firmum est ac fretum Domino:

ס Cor ipsius stabilitum est, ita ut non expavescat, ע donec spectat in hostibus suis quod cupierat.

פ Spargit ac dat pauperibus, צ cujus justitia æternùm perstat, ק cornuq; ejus altum est cum gloria:

ר Ita ut impius cernens indignetur, ש suisq; dentibus frendeat & contabescat: ת miniméq; impii assequentur quod desyderant.

Psal. 113.

Hallelu ja.

LAudate cultores Domini, laudate nomen Domini.

Præ-

Prædicandum est enim nomen Domini ab hoc tẽpore usq; in æternũ:
Ab Ortu solis usq; ad Occasum ejus, laudibus vehendum est nomen Domini.
Dominus enim sublimior est omnibus gentibus, & majestas ipsius cœlo sublimior est.
Quis similis est Domino Deo nostro, qui in alto rebus præsidet,
Séq; demittit ut inspiciat quæcunqne sunt in cœlo & in terra?
Qui erigit renuem ex pulvere, & pauperem è stercore evehit:
Ut collocet eum cum principibus, cum principibus sui populi.
Qui sterilem matrem familiàs efficit, matrem gaudentem liberis, hallelu-ja.

Psal. 114.

QUùm egrederetur Israel ex Ægypto, & domus Jacobi à populo diversæ linguæ:
Juda factus est ejus sanctuarium, & Israel ipsius imperium,
Quod quùm mare vidisset, refugit,

git,& Jordanis retròrsū repulsus est.

Montes autem subsiliêrunt ut arietes & colles ut agni ovium.

Quid accidit tibi ô mare, quod refugisti? quid tibi ô Jordanis, quod repulsus es retrorsùm?

Quid vobis ô montes quòd exiliistis ut arietes, & colles ut agni oviū?

Tuq; terra expavescito metu Domini, metu Dei Jacob.

Qui vertit saxum in stagnum aquosum, & silicem in fontem abundantem aquis.

Psal. 115.

NOn, nostrā Domine nō nostrā, sed tui nominis gloriam amplifices propter tuam benignitatem, & propter veritatem tuam.

Cur enim dicant Gentes Vbi quæso est Deus ipsorum?

Atqui Deus noster in cœlo est, qui perficit quicquid voluerit.

Cæterùm simulachra ipsorum sunt argentea & aurea, opus quod manibus hominis producitur.

Habent enim os, & non loquuntur, habent oculos & non vident.

Habent

Habent aures, nec audiunt: habent nasum, nec odorantur.

Manus habent nec palpant: pedes habent, nec ambulant, neq; sonum edunt suo gutture.

Quibus similes evadunt qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

O Israel fide Domino: quia vestrum auxilium, & vestrum scutũ est.

Domus Aharonis fidito Domino: quia vestrum auxilium, & vestrum scutum est.

Timentes Dominum fidite Domino: quia vestrum auxilium, & scutum vestrum est.

Dominus qui memor est nostri fœlicem reddet, fœlicem inquam reddet domum Israelis, fœlicem reddet domum Aharonis:

Fœlices reddet timentes Dominum pariter parvos & magnos.

Cumulabit etiam Dominus vobis beneficia beneficiis: nec solùm vobis, verùm & liberis vestris.

Vos quidem fœlices redditi estis à Domino, qui condidit cœlum & terram.

Et cœlum, cœlum inquam Domino ſervatum eſt: terram autem dedit hominibus.

Cæterùm mortui non laudant Deum, nec omnes quotquot in ſepulchrum deſcendunt:

Nos autem prædicemus Deum ab hoc tempore uſq; ad æternum. Hallelu-ja.

Pſal. 116.

Diligo Dominum, quandoquidem exaudivit ſupplicem meam vocem.

Quia præbuit mihi aurẽ ſuã, quẽ toto vitæ meæ tempore invocabo.

Cinxerant me funes mortis, & anguſtiæ inferni me comprehenderant, ac incideram in periculum & difficultatem.

Vocavi autem nomen Domini dicens, Obſecro Domine, eripito animam meam: & eripuit me.

Beneficus eſt Dominus, & juſtus, & Deus noſter miſericors.

Dominus defendens ſimplices, quùm attritus eſſem, me ſervavit.

Tunc dixi Revertere anima mea

ad

ad locum tuum quietum: quia Dominus in te beneficium contulit:

Quia tu eripuisti animam meam morti, oculos meos lachrymis, & pedes meos lapsui.

Quare sanctè vitam degam coram Domino in regionibus viventium.

Fidem in Deum retinui, etiam quùm ipse cogerer dicere, me vehementèr dejectum esse:

Quùm dicerem in præcipiti mea fuga, omnes homines mendaces esse:

Quam gratiam referam Domino pro illis omnibus quæ in me contulit beneficiis?

Sumpto calice quo gratiæ aguntur pro accepta salute, nomen Domini vocabo,

Meáq; vota exolvam Domino nunc coram universo populo ipsius.

Nam apud Dominum mors benignorum ipsius hominum maximi est momenti.

Ah Domine, equidem servus tuus sum, ego servus tuus sum, & filius ancillæ tuæ, qui vincula mea solvisti.

Tibi ergo mactabo victimam con-

fessionis, & nomen Domini vocabo.

Meáq; vota exolvam nunc, coram universo populo ipsius.

In atriis domûs Dominicæ, intra te ô Jerusalem.

Psal. 117.

Hallelu-ja.

LAudate Dominũ omnes Gentes prædicate ipsum omnes populi.

Nam bonitas ejus erga nos præpollet, ac veritas Domini æternùm permanet: hallelu ja.

Psal. 118.

COnfitemini Domino, quoniam bonus est, quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Israel nunc dicat, quòd sempiterna sit ipsius benignitas.

Dicat nunc domus Aharonis, quòd sempiterna sit ipsius benignitas.

Dicant nunc timentes Dominum, quòd sẽpiterna sit ipsius benignitas.

Quũ in angustiis essem, vocavi Deũ, & Deus annuit mihi in latitudine.

Proin Domino à me stãte, nõ timebo quid mihi homo inferre conetur.

Domino enim existente inter meos

auxi-

auxiliares, spectabo in meis inimicis quod desidero.

Etenim spem habere in Domino, meliùs est quàm fidere homini:

Spem inquam habere in Domino, meliùs est quàm fidere principibus.

Si me omnes Gentes circumdederint, spero quòd per nomen Domini excisurus sim eas.

Si me circumdederint (& sanè me circumdederunt,) spero quod per nomen Domini sim eas excisurus.

Si me circumdederint ut examen apum, deficient ut ignis spinas corripiens: & spero quòd eas per nomen Domini excisurus sim.

Prorsus me impuleras ut caderem: sed tamē Dominus opem mihi tulit.

Nam robur meum & carmen meum, & salus mea Deus est.

Vox jubili & salutis partæ auditur in tabernaculis justorum, propterea quòd dextera Domini res præclaras egit.

Dextera Domini superior fuit, dextera Domini res præclaras egit.

Non moriar, sed vivam, & recen-

ſebo facta Dei:

Me namq; probè caſtigavit Dominus attamē non permiſit ut moverer.

Aperite mihi portas juſtitiæ, per quas ingreſſus, Deo confitebor.

Hæc porta Domini eſt, per quam juſti ingredientur:

Tibi enim confitebor, quòd me exaudiveris, & mihi ſaluti fueris.

Nam lapis quem rejecerunt ædificantes, factus eſt caput anguli.

Quod quidem à Domino factum eſt, & nobis miraculum videtur.

Iſta eſt dies quam fecit Dominus in qua exultemus & lætemur.

Ah Domine ſerva quæſo: ah Domine da quæſo fœlicem ſucceſſum. Optima quæq; illi precamur qui venit in nomine Domini; noſq; fauſta precamur vobis è domo Domini.

Deus Dominus eſt, qui lucem nobis proſperitatis intulit: itaq; victimā alligate funibus ad cornua altaris.

Tu es Deus meus, tibiq; confitebor, téque extollam mi Deus.

Confitemini Domino, quoniā bonus eſt, quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

Psal. 119.

Aleph. א.

O Beatos qui vitæ integrum iter tenent, incedentes ad præscriptum legis Domini.

O beatos qui conservant obtestationes ipsius eúmq; ex toto corde quærunt.

Nam qui per tuas vias incedunt, non patrant iniquitatem.

Tu namq; mandâsti constitutiones tuas quas homines summoperè custodiant.

Vtinam sic viæ meæ parentur, ut custodiam decreta tua.

Tunc enim minimè pudefiã, quùm inspexero omnia præcepta tua:

Tibiq; confitebor ex animo syncero, ubi didicero judicia tuæ justitiæ:

Summóq; studio decreta tua servabo, si me non deseras.

Beth ב.

Quo pacto adolescens vitam inculpatam aget? nempè, si eam custodiat, ut dictat verbum tuum.

Quùm autem te quæram ex toto corde meo, ne sinas me aberrare à

man-

mandatus tuis.

Qui reposui eloquium tuum in corde meo, ne peccem in te.

Tu Domine prædicandus es, doce me decreta tua.

Nam labiis meis recensere solitus sum omnia judicia oris tui.

Et incedere per viã obtestationum tuarum magis me juvat, quàm omnium rerum copia propemodum.

Ac de tuis constitutionibus dissero, & intueor semitas tuas,

Méque oblecto in tuis decretis, nunquam commissurus ut obliviscar verbi tui.

Gimel ג

Hoc beneficium servo tuo confer, ut vivam, & custódiam verbum tuũ.

Et velamen detrahe oculis meis, ut inspiciam admirabilem sapientiam quæ recondita est in lege tua.

Quúmq; peregrinus sim in terra, ne me celes tua mandata.

Nam anima mea omni tẽpore desiderio judiciorum tuorum atteritur.

Increpas autẽ superbos, ut execrabiles sint, aberrãtes à præceptis tuis.

Remove

Remove à me probrum & contemptum, quòd obtestationes tuas conservo.

Nam & principes consident, ac objectant mihi, quòd servus tuus dissserit de tuis decretis.

Quódq; obtestationes tuæ sunt meæ deliciæ, & consiliarii mei.

Daleth ד

Quùm humi jaceat anima mea recrea me secundum verbum tuum.

Negotia mea tibi exposui, túque exaudisti me: quare doceto me decreta tua.

Concede mihi ut norim viam constitutionum tuarum, & tunc dissseram de tuis miraculis.

Diffluit anima mea præ solicitudine, refice me ergo secundum verbum tuum.

Averte iter mendax à me, & legem tuam benignè mihi proponito.

Nam viam certam elegi: & judicia tua ob oculos habeo.

Quúmq; obtestationibus tuis adhæream, Domine haudquaquam me pudefacias.

viam

Viam præceptorum tuorum curram postquam in latitudinem eduxisti cor meum.

HHe ה.

Deduc me Domine in viam tuorum decretorum, ut eam retineam usq; in finem.

Doceto me ut retineam legem tuam, & toto corde illam custodiam.

Duc me in semitam præceptorum tuorum, nam ea mihi placet.

Inclina cor meum ad obtestationes tuas, & non ad avaritiam.

Averte oculos meos, ne videant vanitatem, & vivifica me in via tua.

Præsta servo tuo quod eloquium tuum pollicetur habentibus timorem tui.

Et prohibe à me probrum quod formido: nam judicia tua bona sunt.

Ecce desidero tuas cōstitutiones: vivifica igitur me per tuam justitiam.

Vau ו

Et obveniant mihi Domine tua beneficia, & salus tua secundum eloquium tuum:

Vt habeam verba quibus respondeam

deam exprobranti mihi quòd fidam verbo tuo.

Et ne omnino eripias ab ore meo verbum veritatis: ſiquidem tua judicia expecto.

Et ſemper, temporibuſq; ſempiternis cuſtodiam legem tuam.

Equidem ſpatiabor in latitudine quia conſtitutiones tuas quæſivi:

Ac loquar de tuis obteſtationibus corã regibus, neq; me pudebit earũ.

Méq; oblectabo in tuis mandatis quæ amo:

Et admovebo manus meas præceptis tuis, quæ amo, déq; decretis tuis diſſeram.

Zain ז

Memor ſis verbi ad ſervum tuum prolati quo me in ſpem adduxiſti.

Hoc enim meum ſolatium eſt in meis miſeriis: quia eloquium tuum recreat me.

Quúmq; me ſuperbi irrident ſupra modũ, non tamẽ deflecto à lege tua:

Ac recolens judicia tua à condito mundo Domine, ex iis magnum ſolatium accipio.

Horror

Horror invadit me cogitantem de impiis, qui legem tuam deserunt:

Mihi verò decreta tua sunt carmina in domo quam incolo.

Et noctu Domine recordor tui nominis, tuámq; legem custodio,

Quæ quidem mea est, quandoquidem conservo tuas constitutiones,

Heth ח

Dixi Domine meam sortem esse, ut custodiam verba tua.

Suspicio faciem tuam supplex toto meo corde, proin beneficum te mihi exhibeas secundum verbum tuum.

Cogitatione obivi meas vias, & seduxi pedes meos ad obtestationes tuas.

Festinavi, & nullam moram feci, ut custodirem præcepta tua.

Funes impiorum conati sunt me abstrahere, cæterùm legis tuæ non sum oblitus:

Media nocte surgo ad confitendũ tibi propter judicia tuæ justitiæ.

Súmq; omnibus socius qui te reverentur, & custodiunt constitutiones tuas.

Be-

Benignitate tua Domine plena est terra, quare doceto me decreta tua.

Teth ט

Benignè cum servo tuo egisti Domine secundum verbum tuum.

Benè judicandi facultatem & scientiam doce me, qui praeceptis tuis fidem adhibeo.

Antequam in aerumnas incidissem errabam; nunc autem eloquium tuum custodio.

Tu bonus es, benefacis, doce igitur me decreta tua.

Superbi consuerunt adversùm me mendacia, ego autem toto corde retineo constitutiones tuas:

Quorú cor crassescit, ut adeps, ego autem ex lege tua voluptatem capio.

Vtilissimum quoq; mihi fuit quod in miseriam dejectus sum, ut discerem decreta tua:

Tuiq; oris lex melior mihi est, quàm auri & argenti millenarii.

Jod י

Manus tuae fecerunt me, & adornaverunt me: erudias me ergo ut discam praecepta tua:

Ut

Ut cernentes me qui te reverentur, gaudeant, quia in verbo tuo ſpem habeo.

Scio Domine quòd judicia tua ſint juſtitia & fides, quùm me detruſiſti in miſeriam:

Verùm obtingat quæſo mihi tua benignitas, quæ me conſoletur ſecundùm eloquium tuum, quod ſpem aperuit ſervo tuo.

Obveniat mihi tua miſericordia ut vivam, ſiquidem lex tua meæ diliciæ ſunt.

Pudefiant autem ſuperbi, qui mendacio me opprimere quærunt, quùm ego interim de conſtitutionibus tuis differam.

Redeant ad me qui te timent, quique norunt obteſtationes tuas.

Sitq; cor meum integrum in tuis decretis, propterea non pudefiam.

Caph. כ

Defecit anima mea deſiderans anxiè ſalutem tuam, quia in verbo tuo ſpem habeo.

Defecerunt oculi mei ſpectando quando veniat quod pollicetur eloquium,

quium, tuum, ita ut dicam, Quando me consolaberis?

Similis enim evasi utri in fumo pendenti: attamen decreta tua non sum oblitus.

Quamdiu servus tuus expectabit? quando exiges pœnas à persequentibus me?

Superbi foderunt mihi foveas, quod non fit secundum legem tuam.

Omnia præcepta sunt fides, quùm igitur iniquè me persequantur, fer mihi opem.

Parum abfuit quin me confecerint in terra: ego tamen non deserui tuas constitutiones.

Vivifica me pro tua benignitate, & custodiam obtestationem oris tui.

Lamed ל

Verbum tuum domine perstat æternùm in cœlo.

Tuáq; fides per universa sæcula, qui parâsti terram, ut consistat,

Eáq; persistunt usq; in hodiernum diem tuis judiciis: omnia enim tibi serviunt.

Nisi

Nisi lex tua meæ deliciæ essent, periissem in miseria meâ.

Non obliviscar æternũ cõstitutiones tuas, quoniam illis recreâsti me.

Quùm verò tuus sim, serva me quia constitutiones tuas exquisivi.

Me observant impii ut me perdant quùm obtestationes tuas perpendo,

Video finem habere omnia etiam perfectissima: tuum autem præceptum latissimè patet.

Mem מ

Quantùm ego tuam legem amo? de qua meus sermo est quotidiè.

Tu me sapientiorem reddidisti meis inimicis per tuum præceptum nam id perpetuò meum est.

Plus etiam sapio quàm ii qui me docent: quia de obtestationibus tuis mihi sermo est.

Et rectiùs perpendo omnia quàm senes quia conservo tuas constitutiones.

Pedes meos prohibeo ab omni via ducenti ad vitia, propterea quòd verbum tuum custodio.

Neq; à judiciis tuis decedo: quia tu

tu vivendi normá præscripsisti mihi.

Quã dulce est palato meo eloquiũ tuũ! certè ori meo dulcius melle est.

Ex tuis constitutionibus rectè res perpendo, &, propterea odi omnem semitam fallacem.

Nun נ

Verbum tuum lucerna est pedibus meis, & lux ad iter meum.

Juravi idq; constantèr præstabo ut custodiam judicia tuæ justitiæ.

Supra modum dejectus sum: quamobrem recrea me Domine secundùm verbum tuum.

Gratæ igitur sint tibi Domine oblationes, quas sponte nuucupavit os meum, & judicia tua doce me.

In discrimine vitæ semper versor: non tamen obliviscor legis tuæ.

Impii tetenderunt mihi laqueum: non tamen à constitutionibus tuis aberro.

Æternâ hæreditate mihi venerunt obtestationes tuæ: sunt enim gaudium cordis mei.

Adjeci animum meum decretis tuis, ut exequar illa in finem usq;, & adeò æternùm. Sa-

Semech ם

Odi cogitationes quibus distrahitur animus; amo autem legem tuam.

Tu meum confugium & scutũ meũ es, & in verbo tuo spem collocavi,

Recedite à me pravi homines: ego enim conservabo mandata Dei mei.

Suffulci me eloquio tuo,& vivam: & ne me pudefacias frustratum expectatione mea.

Stabilito me,& servabor, ac semper ex contemplatione decretorum tuorum voluptatem capiam.

Conculcabis omnes quicunq; aberrant à decretis tuis: nam fallacia est ipsorum vafrities.

Tollis ut scoriam omnes impios in terra: quamobrem amo tuas obtestationes.

Perhorrescit corpus meum præ timore tui & judicia tua revereor.

Ain ע

Feci judicium & justitiam: ne igitur me tradas oppressoribus meis.

Oblecta servum tuum rebus bonis; & ne sinas ut me opprimant superbi.

Oculi mei defecerunt anxiè spectã-

do

do ad salutem tuam & eloquium tuæ justitiæ.

Age cum servo tuo pro tua benignitate, & decreta tua doce me.

Servus tuus sum, erudi ergo me, ut intelligam tuas obtestationes.

Est autem Domino tẽpus idoneũ ut agat: siquidem ruperunt legem tuam.

Quamobrem præcepta tua amavi magis quàm aurum & obrizum;

Eámq; ob rem omnes constitutiones universas defendo ut rectissimas; omnem autem semitam fallacem odio prosequor.

Pe פ

Quia mirificæ sunt obtestationes tuæ; idcircò anima mea conservavit eas.

Ingressus verborum tuorum lucem offert, & erudit simplices:

Eóq; aperio meũ os, & traho anhelitum, quia præcepta tua desidero.

Respice ad me, & benignè mecum agito, ut assoles facere erga nominis tui amatores.

Formato gressus meos eloquio tuo, & ne dominetur mihi ulla vanitas.

Redi-

Redimito me ab oppressione humana, ut custodiā tuas cōstitutiones:

Et serenum vultum ostende servo tuo, ac doce me tua decreta.

Rivi aquarum descendunt ab oculis meis propter illos qui non custodiunt legem tuam.

Zade צ

Justus es Domine, & rectum judicium tuum.

Omino autem præcepisti justitiam obtestationum tuarum.

Conficit me indignatio mea, quòd hostes mei obliti sunt verborum tuorum.

Est eloquium tuum purgatissimum, idq; servus tuus amat.

Parvus quidem & contemptus sum: non tamen obliviscor constitutionum tuarum:

Justitia tua sempiterna est justitia, & lex tua veritas.

Periculum & angustia deprehenderunt me, tamen præcepta tua meæ deliciæ sunt.

Justitia obtestationum tuarum æterna est: erudi ergo me, ut vivam.

Koph

Koph ק

Quia clamo toto corde, annue mihi Domine, ut conſervem decreta tua.

Quia te clamo, ſerva me ut cuſtodiam obteſtationes tuas.

In crepuſculo antevertens clamo, & habeo ſpem in verbo tuo.

Oculi mei antevertunt vigilias, ut diſſeram aliquid de tuo eloquio.

Vocem meam exaudi Domine pro tua benignitate, & recrea me ſecundùm judicium tuum.

Propiùs me acceſſerunt ſectantes ſcelus, qui longè diſceſſerunt à lege tua:

Tu quoq; præſtò ades Domine, & omnia præcepta tua veritas,

Quod jampridem novi ex obteſtationibus tuis, quoniam æternùm eas fundaſti.

Reſh ר

Reſpice miſeriam meam, & eripe me: quoniam tuæ legis non ſum oblitus.

Age cauſam meam, & me vindica, & recrea me oblato eloquio tuo.

Longè absistit ab impiis salus; quia decreta tua non inquirunt.

Plurima est misericordia tua Domine, quocircà recrea me secundùm judicium tuum.

Multos quidem habeo persecutores & hostes, non tamen deflexi à tuis obtestationibus.

Videns prævaricatores meipsum excrucio, eò quòd eloquium tuum non custodiunt.

Respice quòd constitutiones tuas amem, propterea ô Domine recrea me pro tua benignitate.

A primo tempore quo in hominum notitiam venit, verbum tuum veritas est, & omne judicium tuæ veritatis æternum est.

Sin ש

Principes me persecuti sunt abs re, cor autem meum reveretur verbum tuum.

Lætor equidem in eloquio tuo tanquam is qui opima spolia reperit.

Mendacium odi, & abominor: tuam autem legem amo.

Septies in die laudo te, propter judicia

dicia tuæ justitiæ.

Magna fœlicitas parata est amantibus legem tuam, quiq; non impingunt in aliquod offendiculum.

Expectavi tuam salutem Domine, tuáque iterum præcepta executus sum.

Et anima mea custodivit tuas obtestationes, quas ego valdè amo:.

Et custodio tuas constitutiones tuásq; obtestationes: nam omnes viæ meæ tibi expositæ sunt.

Thau ת

Perveniat meus clamor ad te Domine, & erudi me secundùm verbum tuum.

Perveniat ad te precatio mea, & eripe me secundùm eloquium tuum.

Promant labia mea laudem, quùm docueris me decreta tua.

Reddat lingua mea eloquium tuum: nam omnia tua præcepta sunt veritas.

Adsit tua manus, quæ mihi opem ferat: quia elegi tuas constitutiones.

Desidero tuam salutem Domine, tuaq; lex deliciæ meæ sunt.

Vivat anima mea, & te laudet, tuumq; judicium ferat mihi opem.

Erravi ut ovis quæ it perditum, verùm require servum tuum, quoniam præcepta tua non sum oblitus.

Psal. 120.

Canticum graduum.

DOminum in magno meo periculo clamavi, quia annuit mihi.

Libera Domine animam meam à labio mendaci, & a lingua dolosa.

Quid inferat tibi Deus, aut quam rem adhibeat tibi ô lingua dolosa?

Pariter sagittis acutis, quas vir fortis intorquet, & carbonibus juniperorum similis est.

Hei mihi qui peregrinor inter Mesech, & ago in tentoriis Cedar.

Diu anima mea degit cum odientibus pacem.

Nam studeo paci, sed quùm loquor, ipsi ad bellum parati sunt.

Psal.

Psal. 121.

Canticum graduum.

LEvo meos oculos ad montes, unde-nam veniat auxilium meum.

Auxilium meum venit à Domino conditore cœli & terræ.

Non ſinet pedem tuum vacillare, neq; dormiſcet cuſtos tuus;

Ecce non dormiſcet, neq; dormiet qui cuſtodit Iſraelem.

Dominus cuſtodit te, Dominus eſt umbra tua adſtans tibi ad dexteram,

Ideò ſol interdiù non te percutiet radiis, neq; luna noctu.

Dominus cuſtodiet te ne accidat ullum malum, & cuſtodiet animam tuam.

Dominus cuſtodiet te quæcunq; agentem ab hoc tempore in æternum.

Psal. 122.

Canticum graduum Davidis.

LÆtor quùm mihi dicunt, Eamus ad domum Domini.

Steterunt pedes noſtri, ô Ieruſalem,

lem, in portis tuis.

Jerusalem ædificata est, ut sit civitas in qua simul consociantur homines:

Ad quam adscendunt tribus, nempe tribus Dei, ex obtestatione quâ Israelitæ obstricti sunt, ut confiteantur nomini Domini.

Illic enim constitutæ sunt sedes ad judicium, nempe sedes domûs Davidicæ.

Precamini fœlicitatem ipsi Ierusalem, ac benè sit iis qui diligunt eam.

Sit inquite pax intra tua propugnacula, & prosperitas in palatiis tuis.

Propter fratres meos & amicos meos loquar quod tuam fœlicitatem concernat.

Etiam propter domum Domini Dei nostri quæram quod prosit tibi.

Psal. 123.

Canticum graduum.

AD te levo meos oculos, ad te inquam qui habitas in cœlis.

Ecce quemadmodum oculi servorum intenti sunt ad manum dominorum

rum ſuorum, & quemadmodũ oculi ancillæ ad manum ſuæ dominæ: ſic noſtri oculi converſi ſunt ad Dominum Deum noſtrum, donec nobis benefaciat.

Benignè agas nobiſcum Domine, benignè agas nobiſcum, quià valdè ſaturati ſumus contemptu.

Multo jam tempore anima noſtra ſatiata eſt irriſione opulentorum, & contemptu ſuperborum.

Pſal. 124.

Canticum graduum Davidis.

NIſi Dominus qui præſtò nobis eſt, juviſſet, dicat nunc Iſrael.

Niſi Dominus qui præſtò nobis eſt juviſſet, inſurgentibus in nos hominibus.

Vivos jam nos deglutiviſſent, quùm irâ in nos æſtuârunt:

Iam ut aquæ nos inundaſſent, & torrens caput noſtrum ſuperâſſet,

Jam aquæ tumidæ ſuperaſſent animam noſtram.

Prædicandus eſt nobis Dominus, qui non tradidit nos prædam eorum

 den-

dentibus.

Anima enim nostra erepta est laqueo aucupum, & laqueo perrupto nos erepti sumus.

Est ergo nostrum auxilium in nomine Domini cōditoris cœli & terræ.

Psal. 125.
Canticum graduum.

QUi fidunt Domino, ut mons Sion non movebuntur, sed permanebunt æternùm.

Quemadmodum circum Jerusalē sunt montes, ita Dominus circū suū populum ab hoc tēmpore in æternū.

Non enim permanebit impietatis pertica in sorte justorum, ne justi manus suas admoliantur iniquitati.

Benefac Domine bonis, & eis qui sunt proba mente.

Eos autem qui deflectunt ad suas pravitates, ducat Dominus damnatos cum facinorosis, & incolumitas sit Israeli.

Psal.

Psal. 126.

Canticum graduum.

QUùm Dominus restituet postliminiò ipsam Sion, videbimur nobis per somnium mala pertulisse.

Tuncq; os nostrum risu implebitur, & lingua nostra jubilo: tunc dicent inter Gentes, Dominus res maximas cum istis egit.

Dominus reverà res maximas nobiscum egit, nosq; læti facti sumus.

Reduc Domine nostram captivitatem, ut torrentes Austro siccos.

Qui seminant cum lachrymis, cum jubilo metent.

Qui portat vas seminarium, perget flendo: sed portans manipulos suos subinde redibit cum jubilo.

Psal. 127.

Canticum graduum Salomonis.

NIsi Dominus ædificet domum, frustrà molestias perferunt qui eam ædificant: nisi Dominus custodiat civitatem frustrà vigilat custos.

Frustrà est quòd manè surgitis, & serò quietem capitis, edentes cibum

doloribus partum: quùm Deus interim charis hominibus somnum concedat.

Ecce liberi sunt hæreditas Domini, & fructus ventris est præmium.

Liberi in juventute obtingentes similes sunt sagittis manu validi viri missis.

Et beatus est qui pharetram suam illis implevit, quia non pudefient, quùm disceptabunt cum suis æmulis in porta.

Psal. 128.

Canticum graduum.

BEatus est qui timet Dominum incedens per vias ipsius:

Nam labore manuum earum, parta edes, beatus eris, & optimè habebis.

Uxor tua erit similis viti fructiferæ in lateribus domûs tuæ, filiiq; tui similes plantulis olivarum circum mensam tuam.

Ecce enim sic fœlix reddetur vir, qui timet Dominum.

Fœlicem te reddet Dominus è

Sion, ut ſpectes ſoſpitem Ieruſalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum & ſalvum ſtatum Iſraelis.

Pſal. 129.

Canticum graduum.

SÆpiùs oppugnaverunt me à juventute mea dicat nunc Iſrael:

Sæpiùs inquam oppugnaverunt me à juventute mea, cæterùm non prævaluerunt mihi.

Araverunt in dorſo meo aratores, & longos duxerunt ſulcos:

Dominus autem juſtus diſſecuit funes impiorum.

Pudefiant, & repellantur retrorſum quotquot odio proſequuntur ipſam Sion.

Et ſimiles evadant fœno quod in tectis naſcitur, quod areſcit antequam quiſquam evellat,

Ita ut metens non impleat manum ſuam, neq; ſinum ſuum qui manipulos colligit:

Neq; prætereuntes dicunt, Benedictio Domini vobis obtingat, nec

dicunt

cunt inquam benè precamur vobis: in nomine Domini.

Psal. 130.
Canticum graduum.

EX profundo malorum te voco Domine.

Domine audi vocem meam, tuæq; aures ſint intentæ ad vocem meæ precationis.

Si enim iniquitates obſervare velis ô Deus, Domine quis ſubſiſtet?

Verùm apud te clementia eſt, & propterea timeris.

Ideò expectavi Domine, expectavit & anima mea, & in verbo tuo ſpem habeo:

Anima mea expectat Dominum ab agentibus vigilias matutinas uſq; ad agentes vigilias matutinas.

Iſrael præſtoletur Dominum: quia benignitas eſt apud Dominum, & copioſa redemptio apud eum eſt,

Qui redimet Iſraelem ab omnibus ſuis iniquitatibus.

Psal. 131.

Canticum graduum Davidis.

DOmine cor meum non superbivit, neq; oculi mei elati fuerunt, neq; ostentavi res magnas, nec quæ non concessa fuerant, arrogavi mihi.

Malè sit mihi si non comparavi, & similem judicavi animam meam puero ablactato apud matrem suam: estq; anima mea in me similis puero ablactato.

Israel præstolare Dominum ab hoc tempore in æternum.

Psal. 132.

Canticum Graduum.

MEmento Domine omnium quibus afflictus fuit David, ut ei bono sit.

Qui juravit Domino, & vovit potenti Deo Iacobi.

Malè sit mihi, si tabernaculum domus meæ subiero si conscendero spondam lecti mei,

Si concessero meis oculis somnum, & palpebris meis dormitionem,

Donec inveniam locum Domino

&

& habitacula potenti Deo Iacobi,

Quem audivimus in Ephrata, & invenimus eum in agris sylvestribus.

Adeamus habitacula ejus & adoremus scabellum pedum ejus.

Surge Domine perventurus ad requiem tuam, tu & arca tuæ fortitudinis.

Sacerdotes tui justitiam induant, & homines tui benigni jubilent.

Non repulsam à te accipiat unctus tuus propter Davidem servum tuum.

Iuravit Dominus Davidi veritatem, neq; discedet ab ea, de fructu ventris tui aliquem solio tuo imponam.

Si custodierint filii tui fœdus meum & obtestationes illas quas docebo eos, etiam ipsorum filii sedebunt tibi in solio in æternum tempus.

Nam Dominus elegit Sion, & expetivit eam sibi sedem.

Inquiens, Hæc mea est requies sempiterna, hic habitabo, quoniam expetivi eam.

Annonam ejus magnâ fœlicitate cumu-

cumulabo, & pauperes ejus pane saturabo,

Ac sacerdotes ejus induam salute, ejúsq; benigni homines impensè jubilabunt.

Ibi cornu Davidi germinare efficiam, & lucernam paravi uncto meo.

Cujus inimicos induam pudore, super ipsum autem efflorebit diadema ipsius.

Psal. 133.

Canticum graduum Davidis.

ECce quàm bonum & quam jucundum est, si fratres etiam cohabitent.

Perindè est acsi unguentum bonum capiti infusum descendat in barbam, in barbam inquam Aharonis, quod descendat in capitium vestimentorum.

Sicut ros montis Hermon, & ut ros qui descendit in montes Sion: quia Dominus mandavit ibi esse benedictionem, & vitam sempiternam.

Psal.

Psal. 134.
Canticum graduum.

ECce prædicate Dominum omnes servi Domini, qui statis in domo Domini etiam noctu.

Tollite manus vestras cum sanctitate, & prædicate Dominum.

Donet te fœlicitate Dominus è Sion, qui condidit cœlum & terram.

Psal. 135.
Hallelu-ja.

LAudate nomen Domini, vos servi Domini laudate inquam.

Qui statis in Domo Domini in atriis domus Dei nostri.

Laudate Deum, quia bonus est Dominus: & psallite nomini ejus, quia jucundum est:

Deus enim elegit sibi Jacobum, & Israelem in suum peculium.

Scio enim quòd magnus sit Dominus, & Dominus noster antecellat omnes deos:

Qui fecit quæcunq; voluit in cœ-

lo & in terra, in mari & omnibus abyſſis.

Qui elevat nubes ab extremitate terræ, & fulgura convertit in pluviam, educitq; ventum è ſuis theſauris.

Qui percuſſit primogenita Ægypti pariter in genere hominum, & in pecore.

Et immiſit ſigna & portenta Ægypto mediæ, ipſiq; Pharaoni & omnibus ſervis ejus.

Qui percuſſit gentes plurimas, & occidit potentiſſimos reges.

Ipſum nimirum Sighon regem Amorrhæorum, & Og regem Baſanitidis, & omnia regna Chananæorum:

Deditq; terram ipſorum hæreditariam, hæreditariam ſuo populo Iſrael.

O Domine tuum nomen æternum eſt, ô Domine tua memoria ſempiterna eſt.

Dominus enim judicabit ſuum populum, & de ſervis ſuis ſolatium reportabit.

Simulachra Gentium ſunt argentea & aurea, opus quod manibus hominis producitur.

Habent enim os, & non loquuntur: habent oculos, & non vident.

Habent aures, & non audiunt, naſum habent, nullus tamen flatus eſt in ore ipſorum.

Quibus ſimiles evadant qui ea faciunt, & quicunq; fidit eis.

O domus Iſrael prædicate Dominum, domus Aharonis prædicate Dominum.

Domus Levi prædicate Dominum, ô timentes Dominum, prædicate Dominum.

Prædicandus eſt Dominus è Sion, qui Ieruſalem inhabitat, Hallelu-ja.

Pſal. 136.

CONfitemini Domino, quoniam bonus eſt, quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

Confitemini Deo deorum: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

Con-

Confitemini Domino dominorum: quoniam benignitas ipsius sempirerna est.

Qui solus edit ingentia miracula: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Qui cœlum condidit cum intelligentia, quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Qui extendit terram super aquas, quoniam benignitas ipsius sempiterna est;

Qui fecit luminaria magna: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Solem qui dominium teneret diei: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Et lunam atq; stellas, quæ dominium tenerent noctis: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Qui percussit Ægypti primogenita: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Et Israelem eduxit è medio ipsorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Ma-

Manu valida, & brachio extento: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Et fidit Mare rubrum sectionibus: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Ac traduxit per illud Israelem: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Subvertit autem Pharaonem & ejus exercitum in Mari rubro: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Qui deduxit populum suum per desertum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Qui percussit reges magnos: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Et occidit reges potentissimos: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Ipsum Sighon regem Amorrhæorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est

Et Og regem Basanitidis: quoniã benignitas ipsius sempiterna est.

De-

Deditq; terram ipsorum hæreditariam: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Hæreditariam Israeli servo suo: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Qui memor fuit nostri quùm essemus oppressi: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Nosq; asseruit ab hostibus nostris: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Qui cibum dat omnibus animantibus: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Confitemini Deo cœli: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Psal. 137.

AD flumina Babylonis sedemus, & lachrymamur, quùm ipsius Sion memoria subit:

Nostrasq; cytharas suspendimus in salices quæ sunt in ea,

Ibi enim petierunt à nobis carmina, & qui velut in acervos nos redegerunt, lætitiam petierunt, dicentes, ca-

canite nobis carmen aliquod de Sion.

Quomodo autem caneremus carmen Domini in terra aliena?

Si tui obliviſcar ó Ieruſalem, obliviſcatur dextera mea artis muſicæ:

Et hæreat lingua mea palato meo ſi non tui meminero, & ſi non meæ lætitiæ memoriam ipſius Ieruſalem infero.

Memento Domine ut ſe geſſerint filii Edom, quùm Ieruſalem vaſtaretur, dicentes, Evacuate, evacuate uſq; ad ipſius fundamentum.

O filia Babylonis, quæ vaſtaris, beatus eſt qui reddet tibi ea quæ nobis intuliſti.

Beatus qui apprehendet, allidetq; tuos infantes ad petram.

Pſal. 138.
Davidis.

CONfitebor tibi toto corde meo, & coram judicibus pſallam tibi.

Adorabo in templo tuo ſancto, & confitebor nomen tuum propter benignitatem tuam, & propter veritatem

tem tuam, quia eloquium tuum excellentius fecisti omnibus quæ prædicantur de te.

Quo die te vocavi annuisti mihi, & animo meo robur ampliùs indidisti.

Quare confitebuntur tibi Domine omnes reges terræ, quia sermones oris tui audiverunt.

Et cantabunt vias Domini, quia magna est Domini Majestas.

Nam Dominus sublimis existit, & tamen quod humile est, intuetur: & quod altum est eminùs cognoscit.

Quum versabor in medio periculo, recreabis me: & manum naso meorum inimicorum impinges, meque servabit dextera tua.

Dominus perficiet quod in me inchoavit, Domine tua benignitas sempiterna est, nec opera manuum tuarum omittes.

Psal. 139.

Præfecto cantorum Davidis hymnus:

DOmine tu me scrutatus es, & pernovisti.

Tu

Tu nôſti ſive ſedeam, ſive ſurgam, & procùl intelligis cogitationem meam.

Inceſſum meum & accubitum meum eventilâſti, & omnes vias meas exploratas habes.

Quia non eſt verbum in lingua mea quod non univerſum noveris Domine. A tergo & à fronte me finxiſti, & mihi admolitus es manum tuam.

Admirabilem in me formando ſcientiam exhibuiſti, & ſublimiorem, quàm ut eam poſſim attingere.

Quò diſcedam à ſpiritu tuo, & quò à facie tua fugiam?

Si enim aſcendero in cœlum, tu ibi es: & ſi ſternam lectum meum in inferno, tu ades.

Si ſumam pennas auroræ, & habitem in extrema parte maris:

Etiam ibi manus tua reget me, & dextera tua prehendit me.

Et ſi dicam, verùm tenebræ me contegent: etiam nox ipſa lux eſt circa me.

Ac

Ac ne tenebræ quidem aliquid tibi occultant, & nox ut dies lucet: tenebræque & lux tibi juxtà habentur.

Tu enim possides renes meos, & me contexisti in ventre matris meæ.

Tibi confiteor quòd miris & stupendis modis formatus sim, quodq; eximia sint opera tua quæ optimè novit anima mea.

Robur meum non tibi occultatum est, quùm in abstruso formarer, & velut opere Phrygio effingerer in novissimis terræ partibus.

Oculi tui me viderunt quùm essem fœtus informis, & in libro tuo universa membra descripta fuerunt, quæ deinceps multis diebus formarentur, quibus ne unus quidem dies apud te conficitur.

Cæterùm ô Deus, quàm paucas tuas cogitationes assequor, & grandes summæ excrescunt.

Quas si numerare velim, plures sunt quàm arena, & experrectus adhuc de te cogito.

Siquidem occidis impium ô Deus,

discedant à me sanguinarii.

Qui hostes tui loquuntur audacissimè, & usurpant nomen tuum temerè.

Annon Domine odissem inimicos tuos, & meipsum excruciarem, quùm tibi resistunt?

Imò consummato odio illos persequor, mihique erunt hostes perpetuò.

Scrutare me Deus, & cognoscito cor meum: proba me, & cognoscito cogitationes meas:

Et videto num machiner aliquid pravi, ac deduc me in viam universis in mundo calcandam.

Psal. 140.

Præfecto cantorum hymnus Davidis.

ERipe me Domine à pravo homine, & à violento viro me conserva.

Qui machinantur in corde mala, & quotidiè concurrunt ad bella:

Suamq; linguam acuerunt ut serpens, & venenum aspidis est in labiis eorum. Sela.

Custodi

Custodi me Domine à manibus impii, & conserva me à violento viro, qui cogitant impellere gressus meos.

Superbi enim absconderunt mihi laqueum & funes, rete quoq; propter tramitem extenderunt, & laqueos mihi posuerunt. Sela.

Tunc dixi Domino, Tu es Deus meus, Domine percipito auribus vocem mearum precum.

Domine Domine fortitudo ad me servandum, tu protegis caput meum, quo die arma capienda sunt.

Ne facias Domine impium desideriorum suorum compotem, néve conatus ejus provehas ut superior sit. Sela.

Tum caput hostium undiq; me prementium, tum alios operiat malum quod labiis tuis struxerunt.

Carbones in eos provolvantur, & Deus igne illos prosternat celeriter, ne resurgant.

Vir linguax non sit stabilis in terra, & virum violentum malum ve-

netur, ita ut præceps impellatur.

Scio quòd Dominus faciet judicium in causa humilis, & judicium in causa pauperum.

Profectò justi confitebuntur nomini tuo, & probi permanebunt in conspectu tuo.

Psal. 141.
Hymnus Davidis.

DOmine te voco, quare ad me festina, meámq; vocem auribus percipe cùm ad te clamo.

Valeat precatio mea pro incenso ante te, ac levatio manuum mearum pro vespertino sacrificio.

Appone Domine custodiam ori meo, & quod conservet ostium labiorum meorum,

Ne flectas cor meum ad rem quamcunque pravam, nequid moliar cum impietate coniunctum, utens opera facinorosorum hominum, neque fruar deliciis ipsorum.

Percutiat me justus benignitate, & arguat me, neque unguentum optimum offendat meum caput; nam

ita

ita perſtabo, & precatione utar, quùm iſti mihi mala ſtruunt.

Demittenrur judices eorum per loca ſaxoſa, & audient meos ſermones, ſiquidem jucundi erunt.

Oſſa noſtra morti proxima diſperſa ſunt, perinde ac ſi quis ligna findat aut terram proſcindat.

Ad te enim Domine Domine oculi mei conjecti ſunt, & in te ſpem habeo, ne igitur profundas meam animam.

Coſtodi me, ne incidam in laqueũ quem mihi tetenderunt, neque in tendiculas facinoroſorum.

Impiique ſimul incidant in caſſes ſuos, ego autem uſque progrediar.

Pſal. 142.

Eruditum carmen Davidis, precatio videlicet quùm eſſet in ſpelunca.

VOce mea Dominum clamabo, meaque voce ad Dominum precabor.

Effundam ante illum eloquium meum, eìque exponam meum periculum.

Quúm deficit in me ſpiritus meus, tu noviſti ſemitam meam, & quòd laqueum mihi abſconderunt in via per quam ambulo.

Dum reſpecto ad dexteram, & video non eſt index mihi & effugjum mihi præcluſum eſt, nec quiſquam rationem habet animæ meæ.

Proinde Domine te clamo, ac dico, Tu es meum confugium, & ſors mea in terra viventium.

Auſculta meum clamorem, quia valdè inops ſum meque à perſecutoribus meis eripito, qui prævaluerunt mihi.

Et educ animam meam è carcere, ut confitear nomen tuum, ac juſti coronas imponant ſibi propter me, quia in me beneficia contuliſti.

Pſal 143.
Carmen Davidis.

AVdi Domine ſupplicationem meam, & percipe meas preces, & per tuam fidem atque juſtitiam tuam exaudi me:

Ne ambules tamen in jus cum

ſervo

ſervo tuo: nullus enim vivens, coram te juſtus eſt.

Jnimicus enim perſequitur animam meam, & vitam meam humum afflixit, mèque detruſit in loca tenebricoſa velut jam olim mortuos.

Meùſque ſpiritus in me deficit, & cor meum intra me ſtupuit.

Recolo tamen tempora ſuperiora, & de omnibus factis tuis commentor ac diſſero de opere manuum tuarum.

Expando manus meas ad te, & anima mea te optat ut terra ſiticuloſa. Sela.

Citò exaudi me Domine, quia ſpiritus meus defecit, neque mihi occultes faciem tuam, alioqui ſimilis factus ſum deſcendentibus in foveam.

Fac ut manè audiam benignitatem tuam, quoniam tibi fido, & monſtra mihi viam quam ingrediar, ſiquidem te affecto.

Eripe me inimicis meis Domine, nam apud te me abſcondi.

Doce me ut perficiam voluntatem tuam, quia tu es Deus meus tuùſque

ſpiritus bonus deducat me per terram planam.

Recrea me Domine propter nomen tuum, & animam meam periculo eripe per tuam juſtitiam.

Et excinde inimicos meos per tuam benignitatem, ac perde univerſos hoſtes animæ meæ, ſiquidem ſervus tuus ſum.

Pſal. 144.

Davidis.

PRædicandus eſt Dominus rupes mea, qui aſſuefacit manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.

Benignitas mea, & munitio mea arx mea, & liberator meus, ac clypeus, in quo ſpem habeo, qui mihi ſubdit populum meum.

Domine quid eſt homo quòd rationem illius habeas: & filius hominis, quòd cogites de eo?

Homo vanitati ſimilis eſt, & dies ejus umbræ prætereunti.

Jnclina Domine cœlum tuum, & deſcende, tange montes ut fument.

Iaculare fulmen, & diſſipa eos, &

mittte

mitte sagittas tuas, ac turba eos.

Missis manibus tuis de excelso erue me, ac eripe aquis multis, & manui alienigenarum:

Quorum os loquitur vanitatem, & dextra eorum patrat iniquitatem.

O Deus canam tibi novum carmen, & psallam tibi nablo decachordo.

Qui confert salutem regibus & subtraxit Davidem servum suum gladio noxio.

Erue me, & eripe me manui alienigenarum, quorum os loquitur vanitatem, & dextera eorum patrat iniquitatem.

Ut filii nostri adolescant in juventute sua velut plantæ, & filiæ nostræ similes sint anconibus, & ornatæ ad formam palatii.

Sintque cellæ nostræ plenæ, exhibentes annonam perpetuam, ovesque nostræ pariant mille & decies mille in vicis nostris.

Boves nostri sub onere exerceantur, non sit ruptura murorum, non quisquam abiens in exillium, non etiam

tiam clamor iu plateis noſtris.

O beatum populum cui contigit ita vivere: beatum inquam populum cujus Deus eſt Dominus.

Pſal. 145.
Laus Davidis.

א EXtollam te, ô mi Deus Rex, & prædicabo nomen tuum ſempiternis temporibus.

ב Quotidiè prædicabo, & nomen tuum laudabo ſempiternis temporibus.

ג Magnus eſt Dominus, & impenſè laudandus, cujus magnitudo imperueſtigabilis eſt.

ד Omnia ſæcula laudibus ferunt opera tua, & fortia facta tua referunt.

ה De majeſtatis gloriæ tuæ decere, & rebus tuis admirandis diſſeram.

ו Prædicabunt homines robur admirandorum operum tuorum, & ego narrabo magnitudinem tuam:

ז Tuæque bonitatis ingentis memoriam homines proment, & juſtitiam tuam læti celebrabunt.

ח Dominus enim beneficus eſt &

misericors, patiens & magnæ benignitatis.

ט Bonus est Dominus in omnes, & misericordia ejus superat omnia opera ipsius.

י Tibi ideò Domine confitentur omnia opera tua, & benigni tui homines te prædicant.

כ Majestatem regni tui narrant homines, & de tua fortitudine loquuntur,

ל Vt fortia tua facinora, & majestatem decoris regni tui exponant hominibus.

מ Regnum tuum regnum est sempiternum, & Dominium tuum per sæcula universa durat.

ס Dominus fulcit omnes corruentes, & erigit omnes inclinatos.

ע Omnium oculi te morantur, túque illis cibum suum præbes tempestivè.

פ Tu aperis manum tuam, & saturas desiderium omnium animantium.

צ Justus est Dominus in omnibus viis suis, benignus in omnibus operibus

ribus suis.

ק Præsto adest Dominus omnibus vocantibus eum, omnibus eum vocantibus cum veritate.

ר Facit autem quicquid volunt timentes eum, & clamorem eorum exaudit, ac servat eos.

ש Dominus custodit omnes diligentes ipsum, perdit autem omnes impios.

ת Domini laudes proferet os meum, omnisque caro prædicabit nomen ipsius sanctum temporibus sempiternis.

Psal. 146.

Hallelu Ja.

ANima mea lauda Dominum, Equidem Dominum laudabo dum vivam, & psallam Deo meo dum superstes ero.

Nolite fidere principibus, aut homini qui servandi facultatem non habet:

Cujus corpus redibit in terram suam ubi animam efflaverit, tuncque occidunt omnes ipsius cogitatio-

nes.

nes.

Beatus eſt qui Deum Iacobi habet in ſuis auxiliis, & ſpem in Domino Deo ſuo,

Qui fecit cœlum & terram, mare & omnia quæ in eis ſunt, quiq; cuſtodit æternùm veritatem.

Qui vindicat oppreſſos, & panem præbet famelicis, Dominus ſolvit vinctos.

Dominus aperit oculos cæcorum, Dominus erigit inclinatos, Dominus amat juſtos.

Dominus cuſtodit peregrinos, evehitq; orphanum & viduam, depravat autem viam impiorum.

Æternùm regnabit Dominus, & per omnia ſæcula Deus tuus ô Sion, Hallelu-ja.

Pſal. 147.

LAudate Deum, quia Deo noſtro pſallere, bonum, & jucundum eſt, & decet laudes impendere.

Dominus enim ædificabit Jeruſalem, & congregabit profugos Iſraelitas,

raelitas.

Qui ſanat fractos corde, & medetur ipſorum doloribus.

Qui ſtellas in numerato habet, ac univerſas vocat nominibus.

Magnus eſt dominus noſter, & ingentis potentiæ, cujus intelligentia innumerabilis eſt.

Dominus enim evehit manſuetos, & deprimit impios uſque ad terram.

Alternis canite Domino cum gratiarum actione, & pſallite Deo noſtro cum cithara.

Qui operit cœlum nubibus, & parat pluviam terræ, & producit fœnum in montibus:

Qui dat pecori ſuum paſtum, & pullis corvorum qui eum vocant.

Non probat fortitudinem equi, neq; delectatur tibiis viri.

Delectatur autem Dominus timentibus ipſum, quiq; præſtolantur ipſius benignitatem.

Laudibus Dominum proſequere Jeruſalem, túq; Sion lauda Deum tuum.

Quia

Quia roborat vectes portarum tuarum, & filiis tuis qui sunt intra te fœlicitatem donat.

Qui pacem constituit intra fines tuos, & te saturat adipe frumenti.

Qui mittit eloquium suum terræ: ut verbum ejus celeriter currat.

Qui dat nivem tanquam lanam, & pruinam spargit ut cinerem.

Et projicit glaciem suam ut laminas: quis frigus ipsius sustinebit?

Missoque verbo suo liquefacit ea, & vento suo afflat ut aquæ fluant.

Nuntiat autem verbum suum Iacobo, & decreta sua & judicia sua Israeli.

Non egit ad hunc modum cum omnibus gentibus, neq; manifestavit eis judicia. Hallelu-ja.

Psal. 148.

Hallelu-ia.

LAudate Dominum cœlites, laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes angeli ejus, laudate eum omnes exercitus ejus.

Laudate eum Sol & Luna, laudate eum omnes stellæ claræ.

Laudate eum cœli supremi, & aquæ quæ supra cœlos sunt.

Hæc inquam laudent nomen Domini: ipso enim jubente creata sunt.

Eáq; stabilivit, ut æternùm perstent, ac legem præscripsit, quam transgredi nequeunt.

Laudate Dominum terrestres, dracones, & omnes abyssi:

Ignis & grando, nix & exhalatio, ventus procellosus, qui verbum ejus prosequitur,

Montes & omnes colles, arbor fructifera & omnes cedri:

Bestia & omne pecus, reptile & avis pennata.

Reges terræ & omnes populi, principes & omnes judices terræ.

Juvenes & virgines, senes pariter & adolescentes:

Hi laudent nomen Domini, quia nomen ipsius sublime est, cujus gloria superat terram & cœlum.

Et erexit cornu suo populo, & laudem omnibus suis benignis hominibus, filiis Israel, populo ipsi conjuncto. Hallelu-ja.

Psal. 149.

Hallelu-ja.

CAnite Domino carmen novum, & laudem ejus in cœtu benignorum.

Lætetur Israel in conditore suo, filiiq; Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus cum tibia, timpano, & cithara psallant ei.

Dominus enim favet suo populo,

&

& ornat mansuetos salute.

Gestiant benigni cum honore, & jubilent in suis lectis.

Voces Deum extollentes sint in gutture ipsorum, & gladius anceps in manu eorum,

Ut in gentes ulciscantur, & corrigant populos:

Ut vinciāt reges tuorum manicis, & magnates eorum compedibus ferreis:

Ut Deus ulciscatur in eos, quemadmodum scriptum est: quod decori erit omnibus ipsius benignis hominibus. Hallelu-ja.

Psal. 150.

Hallelu-ja.

LAudate Deum in sanctuario ipsius laudate eum in firmamento suæ potentiæ.

Laudate eum ob fortitudinem ipsius, laudate eum pro ejus eximia magnitudine.

Laudate eum clangore tubæ, laudate eum nablo & cithara.

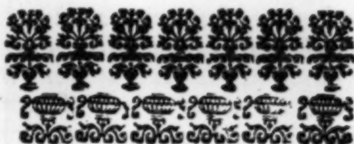
Laudate

Laudate eum tympano & tibia, laudate eum organis & fidicula.

Laudate eum Cymbalis ſonoris, laudate eum Cymbalis reſonantibus.

Omnis ſpiritus laudet Deum hallelu-ja.

FINIS.

Pro officio totius *Ecclesiæ in* Communi.

Rogamus te Domine Iesu Christe, ut afflati spiritu, Verbum tuũ audiamus, & custodiamus, illoq; admoniti, peccata nostra quorum stipendium mors est, deplorantes ad te qui es vita, & resurrectio, unum confugiamus. Et quià infinita pericula, quotidiè nos circumvallant, concede, ut spiritus gemitibus inenarrabilibus oret pro nobis, ut oportet, quo redempti, gratias tibi uni exhibeamus

per

per quem unum ad nos bona omnia deveniunt. Quid enim aliud nostra inopia poterit, quàm petere à te & gratiam habere tibi de acceptis? Hic honor est cultus novi Testamenti. Deinde, quià membra sumus corporis tui, & unumquodq; suum usum habet, oremus diligenter ut ad suam quisq; vocationem spectet, ne nostrarum partium pertæsi, curiositate levi, quæ ad alios pertinent, occupemus, aut ne potiùs deprehendamur alienæ diligentiæ vituperatores, quã benefactis propriis navantes operam. Neq; oculus utpote nobilior, viliores pedes præ se contemnat, neq; manus cæcæ, ac surdæ, Oculorum, & aurium acrimoniam sibi & ignotam, & non competentem vindicent, ac dijudicent sicut inferiores eos, qui se sunt majores, libenter, & perperam solent dijudicare. Quin quisq; quod ex vocatione faciendum sibi incumbit, id faciat sedulò: cui docendum, ad doctrinam capiendum apposite doctrinam moderetur: cui partes ministri competunt is susceptæ provinciæ concinnè

cinnè respondeat: cui exhortandum alios, is exhortationi congruentia meditetur, & agat: cui dandum aliis, is det simpliciter, qui præest, præsit solicitè: qui facultates habet erogandas in pauperes, elargiatur hilariter. Non dissimiliter in vocationibus ad hanc vitam pertinentibus affecti simus, æquo animo suam quisq; ferat conditionem, sive te Dominus magistratum, sive etiam subulcum aut abjectius aliquid agere jusserit. Nam tu Domine æquissime non muneris splendorem sed obeuntis obedientiam consideras. Abundè fuerit ad tranquillandum animum, quòd scimus placere tibi Deo nostro, quod agimus, & præceptum esse à Domino, In labore vultus tui vesceris pane tuo. Ne sinas nos huic verbo immorigeros, otio & luxu perire, neq; nostra quæramus, sed quæ aliorum, & quæ sunt Iesu Christi. Da nobis mutuam dilectionem, ut simus unanimes, similiter affecti, misericordes, affabiles, non retaliantes malum malo, aut convitium convitio, sed contrà bene-

benedicentes. Et quicquid ab aliis expectamus, idem & nos praestemus vicissim, ut adimpleamus legem Christi. Amen.

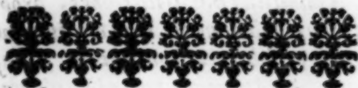

Pro Rege.

C*Vm tuâ singulari, & eximia providentia, omnipotens Deus hunc populum constitueris regiâ potestate gubernandum: thesauros potentiae tuae, ac omnium virtutum divitias ad Regem nostrum* Carolum *ornandum largiter effundas, quò tibi perpetuo glutine fidei, atq; justitiae copuletur. Vnde charus, gratiosusq; omnibus ordinibus, quoscunq; tibi placuerit subdere ejus imperio, & ab hostibus eos tueatur, & mandatis tuis, cum pace, & tranquillitate obtemperare faciat. Vt non solùm in praesentia, sed aeternùm cum*

ipsis

ipsis, apud te feliciter vivat, in Ecclesia syncerам Evangelii doctrinam promoveat, sacramenta purgare, & à grege dominico vitia resecare studeat, in Repub. verò, integra judicia procuret, sana consilia in deliberando habeat, ad honorem nominis tui cuncta illi felicissimè procedant; deniq; plebs tua libertatem ab hostibus, & à peccatis adepta, unà cum ipsâ voluntati tuæ salutariter obsequatur, per Christum Dominum nostrum. Amen.

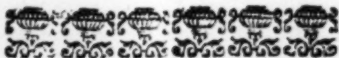
Tempore pestilentiæ.

N*On est mirum ô justissime Pater, si variis modis in nos sæviunt elementa hujus mundi, nunc terræ quassationibus, nunc tempestatibus ac fulminibus, nunc fluminum ac*

marium exundationibus, nunc cœlestium corporum exitialibus concursibus, nunc aëris infecti contagio, qui tuis donis frequenter abutimur. Agnoscimus creaturam hic quoq; servientem atq; obedientem conditori suo, cujus præcepta nos toties negligimus: agnoscimus & paternam disciplinam, qua nos leniter correptos revocas ab huius mundi fiducia, & ad æternæ vitæ desiderium attrahis: Supplices rogamus, ut in ira tua misericordiæ recorderis, & quibus offensus immisisti has afflictiones, propitiatus submoveas. Nõ multum nocebit pestilentiæ contagium, si nosmet à vitiorum contagio subducamus. Sed utrumq; ô misericordiarum pater tui muneris est, primum ut mentem habeamus à malitiæ venenis liberam, & corpus à pestilentiæ contagio tutum. Qui in hac vita spei suæ finxerunt ancoram, in hujusmodi periculis confugiunt ad exquisita antidota, nonnulli ad certa divorum nomina, quidam ad superstitiosas magorum artes: nos quibus persua-

sum

sum est neminem manum tuam posse effugere, nihil arbitramur tutius, quam ad te ipsum confugere, à justo ad misericordem, velut ad tutissimam aram nosipsos recipere, qui nunquam destituis spem omnem in tua bonitate repositam habentes, quo protectore in tuto sunt & qui moriuntur.

Pro Docilitate.

AVdi preces nostras, æterna Patris sapientia Domine Iesu qui omni ætati docilitatis commodum addidisti, adde quæsumus ad naturæ nostræ propensionem auxilium gratiæ tuæ, ut literas ac liberales disciplinas citiùs perdiscamus, sed tuæ gloriæ servituras: quarum adminiculis adjuta mens nostra pleniùs assequatur cognitionem tui quem nòsse fœlicitatis humanæ summa est, utque ad

tuæ sanctissimæ pueritiæ exemplum indies proficiamus, ætate, sapientia, & gratia, apud Deum & apud homines, qui vivis, & regnas Deus in consortio patris, & Spiritus sancti in æterna secula. Amen.

Gra-

GRATIÆ.

Ante cibum.

NOs miseri, & egentes homines, pro cibo, quem nobis ad alimoniam corporis sanctificatum es largitus, ut eo utamur gratè, tibi Deus omnipotens, Pater cœlestis, gratias reverenter agimus, simul obsecrãtes, ut cibum Angelorum, verum panem cœlestem, verbum Dei æternum, Dominum nostrum, Jesum Christum nobis impertiaris, ut illo mens nostra pascatur, & per carnem, & sanguinem ejus, foveamur, alamur, & corroboremur. Amen.

Post cibum.

1 QVandoquidem nos Domine donis tuis, omnipotens & misericors

ricors Deus exatiasti, effice, ut quicquid per nos fieri aut secùs velis, diligenter observemus, atque illud animo syncero effectum praestemus per Christum Dominum nostrum. Amen.

1 Domine salvum fac Regem;
2 Et exaudi nos quo die invocaverimus te.

2 DEus, in cuius manu sunt corda Regum, qui es humilium consolator, fidelium fortitudo, protector omnium in te sperantium, da Regi nostro Carolo, populoq; Christiano triumphum virtutis tuae scienter excolere, ut per te semper efferantur ad vitam per Christum Dominum nostrum.

1 DEus à quo derivatur omnis munificentia, & bonitas, debitas tibi gratias agimus, quòd faelicis recordationis Regem Henricum, eius nominis octavum tuo spiritu afflaveris

flaveris, ut hanc nostram Ecclesiam instituerct, & rogamus pro summa tua misericordia, ut cùm nos hoc tanto beneficio adjuti, ad laudem tui nominis profecerimus, unà cum ipso, & eius maioribus, & fidelibus omnibus, qui jam in Domino dormièrunt, beatam resurrectionem, & æterne fœlicitatis præmia consequamur, per Christum Dominum nostrum.

Amen.

FINIS.